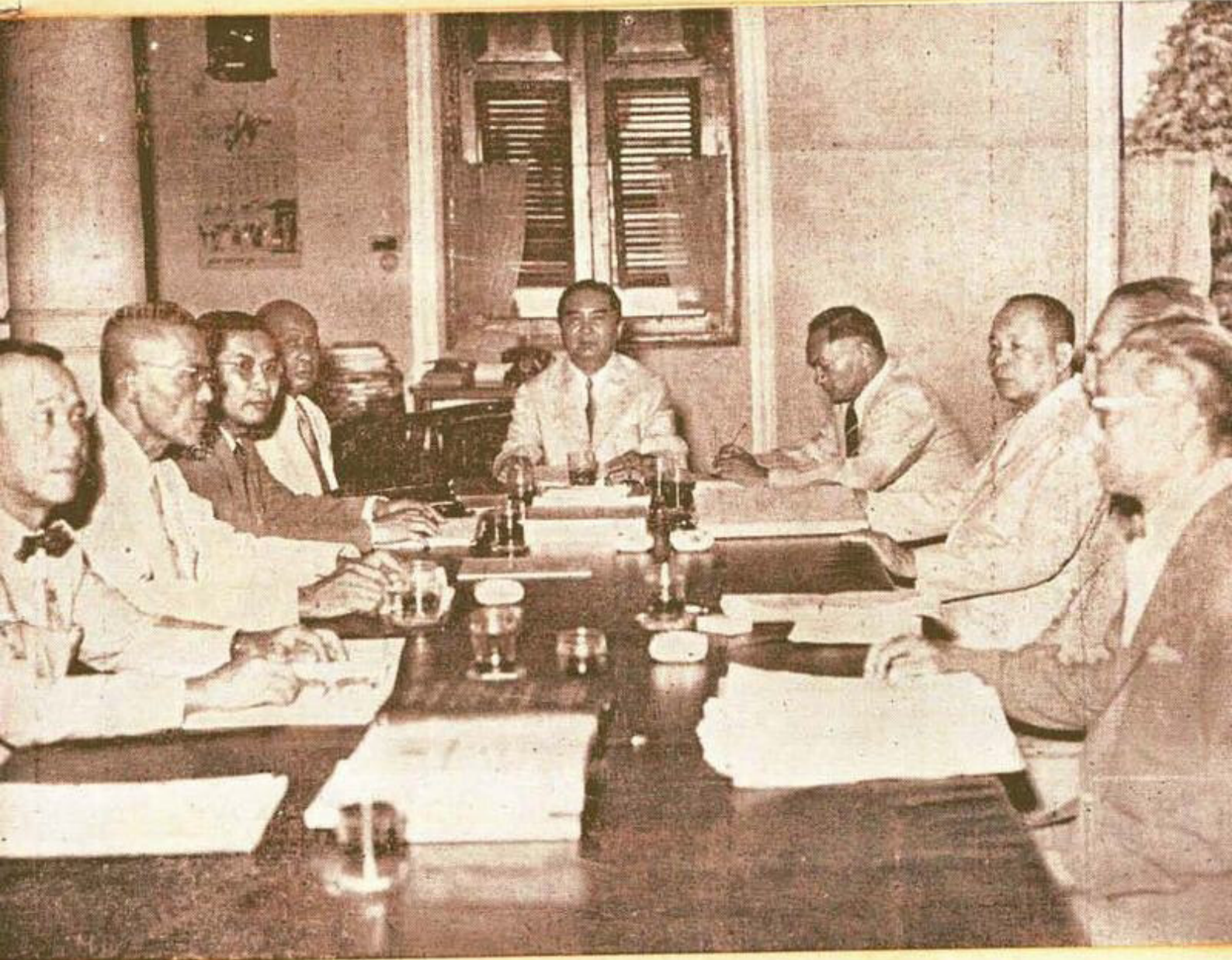

วารสาร ๒

ข้าราชการ

CIVIL OFFICIALS' MAGAZINE

ให้ความรู้แก่ข้าราชการในทางปฏิบัติงานและสอบเลื่อนขั้น

ปีที่ 3 ฉบับที่ 8 สิงหาคม 2501

อธิบายภาพปก

การประชุม ก.พ.

“ก.พ.” เป็นคำย่อของ “คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน” ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีเป็นประธาน รองนายกรัฐมนตรีเป็นรองประธาน และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในหลักราชการ ซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งอีกไม่น้อยกว่าห้าคน แต่ไม่เกินเจ็ดคน

ภาพปกนี้ ถ่ายจากการประชุม ก.พ. ในวันศุกร์ที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๐๓ ซึ่งพระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนครราชสีมาฯ เป็นประธาน ก.พ. ทรงทำหน้าที่ประธานที่ประชุม และมีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมาประชุม ดังนี้ (จากซ้ายไปขวา) นายท้วม แสงสว่าง, พลเอก หลวงชาตินิกรรบ, พลตรี อัมพร จินตกานนท์, พลเอก สวัสดิ์ สวัสดิ์ดิเรก, กรมหมื่นนครราชสีมาฯ, พลเอก สฤษดิ์ ประคอง (เลขาธิการ ก.พ.), พระศุภยพากย์สุวัฒน์, พลโท ชมะบุตรณี ไพโรจน์เศียร

กรรมการที่มีได้มาประชุมในวันนั้น คือ นายกรัฐมนตรีประธาน ก.พ. และรองนายกรัฐมนตรี รองประธาน ก.พ. อีก ๒ ท่าน กับนายแพทย์แสง สุธงษิณี

ก.พ. มีหน้าที่วางระเบียบ, ควบคุม และปฏิบัติการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนเกี่ยวกับข้าราชการพลเรือน เพื่อจูงใจให้ข้าราชการพลเรือนทำงานดีตามระบบ Merit System

ก.พ. ได้ตั้งอนุกรรมการวิสามัญ (อ.ก.พ. วิสามัญ) ขึ้นทำหน้าที่ช่วย ก.พ. พิจารณาเรื่องในหน้าที่ของ ก.พ. ต่างๆ ๕ คณะ คือ

๑. อ.ก.พ. วิสามัญพิจารณาเรื่องเกี่ยวกับวินัยข้าราชการพลเรือน
๒. อ.ก.พ. วิสามัญพิจารณาเรื่องเกี่ยวกับการปรับปรุงแก้ไข การรักษาทะเบียนประวัติ การสอบแข่งขันและสอบคัดเลือกของข้าราชการพลเรือน
๓. อ.ก.พ. วิสามัญพิจารณาการกำหนดชั้นและอันดับเงินเดือนของตำแหน่งข้าราชการพลเรือน
๔. อ.ก.พ. วิสามัญพิจารณาเรื่องเกี่ยวกับ การศึกษา ของนักเรียนฝ่ายพลเรือน ในต่างประเทศ
๕. อ.ก.พ. วิสามัญพิจารณาเรื่องเกี่ยวกับการตราพระราชกฤษฎีกา การออกกฎ ก.พ. และระเบียบต่าง ๆ

ข้าราชการ

CIVIL OFFICIALS' MAGAZINE

หนังสือรายเดือนของสำนักงาน ก.พ. ในความอำนวยการของเลขาธิการ ก.พ.

ปีที่ ๓ ฉบับที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๐๑

กรรมการดำเนินงาน

รองเลขาธิการ ก.พ.

ประธานกรรมการ

ผู้อำนวยการกอง

และหัวหน้ากองต่างๆในสำนักงาน ก.พ.

กรรมการ

นายประวดี ณ นคร

ผู้จัดการ

ระเบียบการ

คำบำรุง

มีดะ ๓๐ บาท (รวมค่าส่งด้วยแล้ว)

การบอกรับ

แจ้งความจำนงเป็นสมาชิก พร้อม
อับส่งเงินคำบำรุงล่วงหน้าไปยัง นาย
ประวดี ณ นคร ผู้จัดการวารสาร
ข้าราชการ สำนักงาน ก.พ. ในพระบรม
มหาราชวัง พระนคร จ่ายเงินที่ ป.ณ.
หน้าพระลาน (สำหรับตามกระทรวง
ทบวงกรมในพระนคร ตั้งทางโทรศัพท
๒๒๘๐๓ ให้เจ้าหน้าที่มาขอเก็บเงินคำ
บำรุงที่ท่านก็ได้)

สารบัญ

ภาคความรู้ในทางปฏิบัติงาน

หน้า

กฎ ก.พ.	๓
การจัดองค์การและวิธีปฏิบัติงาน...	๕
ประมุขคดี	๓๓
ประสิทธิภาพของราชการ	๓๕
สิ่งที่ข้าพเจ้าได้รับจากการอบรม	๓๘
เป็นผู้บังคับบัญชาแบบไทย	๒๔
ทดสอบตัวท่านเอง	๓๓
ปัญหา พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน	๓๓
ระเบียบคดี	๔๐

ภาคความรู้ในทางสอบเลื่อนฐานะ

ภาษาอังกฤษ	๔๕
ภาษาไทย	๕๓
ความรู้จากประมวลกฎหมายอาญา	๕๓
ย่อประวัติศาสตร์ไทย	๕๗
สรุปเหตุการณ์ทั่วโลก	๖๔
เก่งข้อสอบ... ..	๖๕
ข้อสอบข้าราชการพลเรือน	๗๐
ช่วยกันประกันกันและกัน	๗๑
เฉลยสอบเขาวงกตฉบับก่อน	ปกหลังด้านใน
สอบเขาวงกต	หลังปก

ตอบสมาชิก

สมาชิกเก่า กระทรวงการคลัง เขียนมาว่า

เรียน ท่านผู้จัดการวารสารข้าราชการ

ผมได้ทราบข่าววารสารข้าราชการกำลังจะขาดทุน กระจุกเป็นห้องแทนมาก ถึงแม้ท่าน
ยืนยันว่าจะไม่ขึ้นราคาหรือไม่เลิกตีพิมพ์ก็ตาม

เพราะเหตุแห่งความเป็นห้อง ผมเลยต้องเขียนมาขแรงบ้างดังบางอย่าง เพื่อวารสาร
ข้าราชการจะมีฐานะการเงินดีขึ้นบ้าง

เรื่องก็คือ ทั้ง ๆ ที่ผมรักวารสารข้าราชการผมก็คิดจะเลิกเป็นสมาชิกในไม่ช้า เพราะ
ผมเห็นว่ามีอะไรน่าเบื่อหลายอย่าง เช่น

๑. เรื่องบางเรื่องได้คำภาษาอังกฤษพึมพำเพี้ยนกันไป ทั้งคำไทยก็อ่านไม่ค่อยจะรู้เรื่อง
สงสัยว่าผู้แต่งคงแปลเอาตรงตัวจากคำภาษาอังกฤษ

๒. หมูนในเล่มเคยยกนมเรื่องของคนคนเดียวถึง ๒ เรื่อง ดูราวกับว่าหาตัวนกเขียนออก
ไม่ได้แล้ว และทั้งสองเรื่องก็รู้สึกว่าคุณอ่านแล้วจะเบื่อเต็มทีแล้ว

ส่วนเรื่อง ๆ ที่ยังคงดึงดูดใจผู้อ่านอยู่ก็เห็นจะมีเรื่องของพลตรี จำรูญ วัณณะคุปต์ หมอประสพ
รัตนกร คุณประวดี ณ นคร คุณวิเชียร ไม่วียง ๆ ฯลฯ

ผมจึงอยากเสนอให้เปลี่ยนตัวผู้เขียนที่มาเบื่อเสียและหาตัวผู้เขียนใหม่แทนบ้าง ส่วน
บทเรียนภาษาอังกฤษ ประวัติศาสตร์ ก็ขอให้ลดน้อยลง, หนังสือที่เกี่ยวกับการเงินโดยเฉพาะมี
กมไปในท้องตลาด ปัญหาต่าง ๆ ควรรับตอบขึ้น และควรแจ้งกำหนดส่งวารสารพลเรือน
ชัดเจนด้วย เพื่อเด็มน้อยอาจจะเปลี่ยนกระทรวงบ้าง

หวังว่าการปรับปรุงตัววารสารเองคงจะทำให้การเงินดีขึ้น และผู้ที่ออกจากสมาชิกไป
แล้วคงจะรีบกลับมาเป็นใหม่ หรือผู้ที่กำลังคิดจะออกก็จะได้เป็นต่อ ถ้าเขามีอะไรถูกใจพอที่
จะดึงดูดใจได้

ด้วยความนับถือและหวังดี

“สมาชิกเก่า”

(โปรดพลิกไปอ่านคำตอบหน้า ๓๘)

กฎ ก.พ.

ฉบับที่ ๑๖๙ (พ.ศ. ๒๔๙๗)

ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗
ว่าด้วยการเทียบตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นในกรมการข้า

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ (๘) และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ก.พ. ออกกฎ ก.พ. ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎ ก.พ. นี้ให้ใช้บังคับแก่กรมการข้า กระทรวงเกษตร

ข้อ ๒ ให้ยกเลิก กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๓๖ (พ.ศ. ๒๔๘๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗

ข้อ ๓ ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่นให้กำหนดเทียบกับตำแหน่งข้าราชการพลเรือน และ
ให้กำหนดตำแหน่งซึ่งเป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชาส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

<u>ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น</u>	<u>เทียบกับตำแหน่ง</u>	<u>เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชา</u>
พนักงานข้าวจักร	เสมียนพนักงาน	
พนักงานข้าวจำกัด	..	ส่วนราชการการข้าประจำ อำเภอ ในฐานะหัวหน้าส่วน ราชการที่ต่ำกว่าหัวหน้าแผนก
ช่างจก	..	
พนักงานวิชาศาสตร์จก	..	
พนักงานข้าวจร	ประจำแผนก	
พนักงานข้าวจำกัด	..	ส่วนราชการการข้าประจำ อำเภอ ในฐานะหัวหน้าส่วน ราชการที่ต่ำกว่าหัวหน้าแผนก
นักเกษตรกร	..	
ช่างคร	..	

<u>ตำแหน่งที่เรียกชื่ออย่างอื่น</u>	<u>เทียบกับตำแหน่ง</u>	<u>เป็นตำแหน่งผู้บังคับบัญชา</u>
นายช่างตรี	ประจำแผนก	
พนักงานวิทยาศาสตร์	„	
นักวิทยาศาสตร์	„	
สถาปนิกตรี	„	
พนักงานช่างโท	หัวหน้าแผนก	
พนักงานช่างจังหวัด	„	ผู้อำนวยการการช่างประจำจังหวัด ในฐานะหัวหน้าแผนก
นักเกษตร โท	„	
นักวิทยาศาสตร์ โท	„	
หัวหน้าสถานีทดลอง	„	สถานีทดลองข้าว ในฐานะหัวหน้าแผนก
เลขานุการ	หัวหน้ากอง	ตำแหน่งเลขานุการกรม ในฐานะหัวหน้ากอง

ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๐๑

(ลงชื่อ) พล.อ. ถ. กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี ประธาน ก.พ.

หมายเหตุ กฎฉบับนี้ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๕ ตอนที่ ๔๘ วันที่ ๒๔ มิ.ย. ๒๕๐๑

การจัดองค์การ และ วิทยาปฏิบัติ Organization & Management

โดย.... บุณชนะ อัครถาวร เนติบัณฑิต, M.A. (Indiana)
อาจารย์ประจำคณะรัฐประศาสนศาสตร์, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

(ต่อจากฉบับก่อน)

๘) กระบวนการรายงาน

ในเรื่องกระบวนการรายงาน ผู้เขียนได้พูดไว้แล้วโดยสังเขป ในเรื่องที่ว่าด้วยการ
วิจัยการจัดกรงาน การรายงานนั้น อาจจะเป็นเรื่องผู้ขอรายงานต่อหัวหน้า หัวหน้า
ผู้ขอรายงานต่อ ๆ ขึ้นไปถึงหัวหน้าชั้นยอดหรือผู้จัดการชั้นยอด และผู้จัดการชั้นยอดอาจต้อง
รายงานต่อสภาผู้แทน และต่อประชาชนด้วย การรายงานในที่นี้เราหมายถึงการแจ้งข้อเท็จจริง
ความคิดเห็นและวิธีการต่าง ๆ ที่จะทำต่อไปในภายหน้า ฯลฯ ไม่ใช่การรายงานกิจการตามปกติ
ประจำวัน บางที่การรายงานอาจจะต้องทำเป็นรายเดือน รายปี และประกอบด้วยเอกสาร
หลายร้อยหน้ากระดาษ

ก. ความมุ่งหมายของการรายงาน

(๑) เพื่อให้ ผู้รับรายงาน ทราบ ข้อเท็จจริงแห่งสถานการณ์ที่เป็นอยู่และที่จะเป็น
ต่อไป และอธิบายให้ทราบตามที่ผู้รายงานเข้าใจ (Interpret)

(๒) เพื่อวิเคราะห์ปัญหาและสถานการณ์

(๓) เพื่อให้ผู้รับรายงานได้ศึกษา

(๔) เพื่อให้เหตุผล แก่ผู้รับรายงานในอันจะใช้ประโยชน์เกี่ยวกับทรัพยากรต่าง ๆ
ขององค์การนั้น ๆ ในเวลาภายหน้า

(๕) เพื่อเสนอแนะ แก่ผู้รับรายงานในการที่จะหาทางแก้, ในการกระทำ, ในการ
จัดงบประมาณ, ในการวางแผนและนโยบาย ฯลฯ

(๖) เพื่อควบคุม การทำงานในองค์การและเพื่อให้มีผลเป็นการโน้มน้าวจิตใจของ
หัวหน้าในการที่จะพิจารณาวินิจฉัย

ข. ข้อความในรายงาน ควรบรรจุเรื่องสำคัญๆ ดังต่อไปนี้

- (๑) นโยบาย, แผน, จุดประสงค์ของหน่วยราชการนั้น
- (๒) องค์การ, รายการ, วัตถุประสงค์ขององค์การ
- (๓) การแบ่งชั้นงาน, หน้าที่โดยทั่วไปและหน้าที่เฉพาะ
- (๔) รายงานบุคคลที่รับราชการ ตลอดจนความต้องการ, การฝึกอบรม ปัญหา

และแผน

- (๕) แผนผังรายการ และสิ่งที่ประสงค์จะแก้ไข
- (๖) อำนาจหน้าที่ที่มีอยู่และที่อยากแก้ไข
- (๗) งบประมาณ ปัจจุบันและอนาคต
- (๘) รายงานการคลัง, รายได้ รายจ่ายและหนี้สิน
- (๙) การตรวจสอบบัญชีภายใน ปัญหา ข้อเสนอแนะ
- (๑๐) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับวิธีการทำงานใหม่ๆ ฯลฯ
- (๑๑) รายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน (Action Report) ฯลฯ
- (๑๒) ผลของการวิจัย
- (๑๓) รายงานความก้าวหน้า (Progress Report) ของงานที่ได้รับโดยเฉพาะ
- (๑๔) รายงานพิเศษเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นพิเศษ

ค. ลักษณะของรายงานต่อหัวหน้าบริหาร

- (๑) ต้องชัดแจ้ง (Clear)
- (๒) ต้องตรงกับจุด (Pertinent)
- (๓) ต้องกระชับรัด (Brief)
- (๔) ต้องเบ็ดเสร็จ (Complete)
- (๕) ต้องสม่ำเสมอ (Current)
- (๖) ต้องถูกต้อง (Accurate)
- (๗) ต้องให้ความรู้ (Informative)
- (๘) ต้องเปรียบเทียบกับกิจการอื่นได้ด้วย (Comparative)
- (๙) ต้องแบ่งเป็นชั้นๆ เป็นเรื่องๆ (Classified) เช่นเรื่องลับ, เบ็ดเผย
- (๑๐) ต้องเป็นที่น่าสนใจและเข้ารูป (Attractive & Format)

(๑๑) ต้องมีความมุ่งหมาย (Objective)

(๑๒) ต้องตั้งทันเวลากำหนด (On Schedule)

ง. การติดต่อระหว่างหน่วยราชการส่วนกลางและภูมิภาค

ทยกเรื่องนั้นมาอธิบายก็เพราะเห็นว่า บรรดาท่านผู้ฟังอาจต้องไปประจำอยู่ในต่างจังหวัด
ดังนั้น การติดต่อกับหัวหน้าในส่วนกลางตามวิชาการมีอย่างไรก็ควรยกขึ้นมาถว้ด้วยด้วยดังนี้

(๑) ส่วนกลางพึงถือเป็นหลักการว่า นโยบายทุกอย่างต้องให้ส่วนภูมิภาคได้ทราบ

(๒) ข้าราชการส่วนภูมิภาคพึงเตรียม และเสนอแนะแผนผังต่างๆ ต่อส่วนกลางในเรื่องต่างๆ ที่กระทบกระเทือนถึงราชการส่วนภูมิภาค

(๓) นโยบายหลักของราชการส่วนกลางนั้นต้องเขียนขึ้นให้แน่นอนเป็นลายลักษณ์อักษร และต้องกำหนดขึ้นโดยให้ข้าราชการส่วนภูมิภาคมีทางจะแก้ไขปัญหาที่ข้องกันได้ด้วยตนเอง

(๔) ต้องมีวิธีการ ให้มีการติดตามทราบ ความเคลื่อนไหว ในการปฏิบัติ ตามนโยบายนั้น
ว่าเป็นไปโดยถูกต้องสมควร

(๕) วิธีการทำรายงานนั้นควรกำหนดขึ้นให้แน่นอน (อย่างในประเทศเรามีการตรวจ
คณปี ๆ, ๑, ๑)

(๖) ควรตั้งที่ทำการเฉพาะแห่งใดแห่งหนึ่ง (ในกระทรวงหนึ่ง) ให้ข้าราชการ
ส่วนภูมิภาคติดต่อกับส่วนกลางได้

จ. การติดต่อกับประชาชน

ข้อนี้เป็นเรื่องสำคัญมาก ในฐานะที่ประเทศเรากำลังจะเดินไปสู่ภาวะประชาธิปไตย
ข้าราชการทุกคนจึงควรจะต้องถึงหลักการเกี่ยวกับการรายงานต่อประชาชนดังต่อไปนี้

(๑) พึงเตรียมข้อความที่จะแจ้งให้ประชาชนทราบ, ให้คำแนะนำ, ให้ความเห็น
เกี่ยวกับนโยบายที่จะนำมาใช้ ควรบอกด้วยว่านโยบายนั้นเริ่มต้นมาจากไหนด้วย

(๒) พึงเตรียมและแจกจ่ายรายงานเกี่ยวกับความคืบหน้า (Progress Reports) เป็น
ระยะเวลาให้ประชาชนที่เกี่ยวข้องทราบ

(๓) พึงเตรียม และแจกจ่ายข้อที่ควร ทราบสำหรับประชาชนและต้องให้เป็นที่เข้าใจง่าย
สำหรับคนทุกชนทุกระดับ

(๔) พึงกำหนด วิธีการและสื่อ กลางในการที่จะถ่ายทอดความคิดเห็นและข้อเท็จจริงให้
ประชาชนทราบ เช่น โดยการแจกเอกสาร, อานทางวิทยุ หรือเรียกประชุมออกถว้ ๆ, ๑, ๑

๘) กระบวนการนำ, การชี้ทาง, และการควบคุม

ก. ความหมายของการนำ (Leadership)

“การนำ” ในองค์การใหญ่ ๆ นั้น ย่อมหมายถึงการใช้อิทธิพลและก่อให้เกิดกำลังแก่บุคคลผู้ร่วมงานให้ทำงานเพื่อบรรลุถึงจุดประสงค์ขององค์การนั้น ๆ หรืออีกนัยหนึ่ง “การนำ” คือความสามารถของหัวหน้า ในอันจะทำให้ผู้ร่วมงาน รับรอง แผนการณ์ และคำวินิจฉัย ของ ตน ด้วยความเต็มใจ กระบวนการนั้นแบ่งได้เป็นสองขั้นคือ

(๑) การวางตัวบุคคล ให้ตรงกับความต้องการ, แผนทรัพยากร, ตำแหน่ง, ความรับผิดชอบเฉพาะตัว งานที่ทำ และเวลาที่ทำ

(๒) การทำงานให้ปรากฏของบุคคลทั้งหลายตามที่ได้อ้างไว้แล้วนั้น

เมื่อใดการวางตัวเป็นไปโดยเหมาะสม และบุคคลที่ถูกวางตัวได้ทำงานไปตามแนวที่วางนั้น เมื่อนั้นงานก็จะเป็นไปอย่างดีที่สุด บุคคลหนึ่งก็คือ ผู้เป็นหัวหน้าฝ่ายบริหารย่อมมีหน้าที่เบื้องต้นในอันจะนำทางให้กิจการต่าง ๆ ภายในองค์การดำเนินไปด้วยดี กล่าวคือต้องให้แต่ละบุคคล หรือแต่ละหน่วยงาน สามารถที่จะบริหารงานร่วมกับตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีจุดหมาย เพื่อให้ถึงจุดหมายปลายทางซึ่งเป็นที่ทราบกันอยู่แล้ว

ข. ความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการนำและกระบวนการอื่น ๆ

กระบวนการนำ ต้องประกอบด้วยกระบวนการอื่น ๆ จึงจะทำให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน หัวหน้าหรือผู้นำต้องทำงานร่วมกับรองหัวหน้า, ข้าราชการอื่น ๆ และ “ผู้ตรวจการ” (Supervisors) อยู่เสมอเป็นนิจในกิจการต่อไปนี้

(๑) การกำหนด การแก้ไข และการเปลี่ยนนโยบาย

(๒) การใช้ และการมอบอำนาจหน้าที่

(๓) การวางแผนระยะยาว ระยะใกล้และแผนรับค่าง

(๔) การจัดทำงานประมาณให้เหมาะกับทรัพยากร

(๕) การจัดตั้งและปรับปรุงองค์การ เพื่อให้ได้ผลตามนโยบายและรายการ

(๖) การจัดตัวบุคคลเพื่อประโยชน์ของการทำงานร่วมกัน (Team Work)

(๗) การทำงานตามรายการและกิจกรรม, การนำองค์การทั้งหมดไปสู่จุดหมาย

(๘) การรายงานผลงานและมุ่งที่จะให้งานได้ผลตามมาตรฐานแห่งนโยบายที่ตั้งไว้

ค. วงเขตของกระบวนการนำ

ผู้ใด รับผิดชอบหมาย ให้ทำหน้าที่ เป็น หัวหน้า ของการ กัดของ ถือ ฉาเป็น "ผู้นำ" หรือ "หัวหน้า" ของการนั้น ๆ วงเขตของกระบวนการนำของผู้นำหรือหัวหน้า จะดูได้แน่นอนก็ โดยคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมและสถานการณ์ด้วย ปัญหาต่อไปนี้จะชี้ให้เห็นถึงวงเขตของกระบวนการนำดังกล่าว

- (๑) ผู้นำนั้นทราบความมุ่งหมายของตนเพียงใด ?
- (๒) ผู้นำนั้น ได้ พยายาม ระดม ทรัพยากร ทักษะการ เพื่อ ประโยชน์ ของ ตน เอง หรือ เพื่อ ของการนั้น ๆ ?
- (๓) ผู้นำนั้นสามารถประสานงานระหว่างบุคคลทุกระดับหรือไม่ ?
- (๔) ผู้นำนั้น ทราบประวัติ ของการ ของตนเองเพียงใด ? เข้าใจสถานการณ์ปัจจุบันหรือไม่ ? และพอจะคาดการณ์อนาคตได้หรือไม่เพียงใด ?
- (๕) ผู้นำนั้นสามารถประสานกำลัง ทั้งภายนอกและภายใน เพื่อประโยชน์ขององค์กรได้เพียงใด ?
- (๖) ผู้นำนั้นสามารถประสานงานจากข้างบนลงมาข้างล่าง (Vertically) และในระดับเดียวกัน (Horizontally) ได้เพียงใด ?
- (๗) ผู้นำสามารถ ประสานประสพการณ์ และ ความพยายาม ของทุกฝ่ายในองค์กรเข้าเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันหรือไม่ ? และถ้าได้ ยังรักษาความสำคัญของแต่ละส่วนได้หรือไม่ ?
- (๘) ผู้นำนั้นสามารถประสานความคิดเห็นของหัวหน้าชั้นรองลงไปให้เป็นกำลังใหญ่ของส่วนรวม (Group Power) ได้หรือไม่ ?
- (๙) ผู้นำนั้นสามารถสร้าง "ความเป็นผู้นำ" ขึ้นในองค์กรในกิจการทุกประเภทได้หรือไม่ ?
- (๑๐) ผู้นำนั้นทวนจดยเหตุการณืตามระเบียบแบบแผนหรือเมดำ ?
- (๑๑) ผู้นำนั้นมีฝีมือในการใช้ทรัพยากรของตนให้เกิดผลมากที่สุด (Maximum Utility) หรือไม่ ?
- (๑๒) ผู้นำนั้นสามารถรวมผู้ร่วมงานได้เป็นกลุ่มก้อนหรือไม่ ?
- (๑๓) ผู้นำนั้นเป็นทั้งผู้นำและผู้ตามหรืออย่างไร ? ข้อนี้ขออธิบายอยู่ว่า ผู้นำสมัยใหม่

ประมุขศิลป์ LEADERSHIP

โดย.... พตท.จ.จรูญ วัฒนะคุปต์
รองปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

(ต่อจากฉบับก่อน)

เทคนิคของหลักข้อ ๖

คำสั่งที่ออกไปต้องปฏิบัติได้และ

ตรวจตราการปฏิบัติให้เป็นไปตามความมุ่งหมาย

คำสั่งเป็นเครื่องมือของผู้บังคับบัญชา ที่จะให้ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติงานไปตามความมุ่งหมายที่กำหนดไว้ คำสั่งที่ส่งไปจึงควรมีลักษณะที่จะเป็นเครื่องชี้หนทางให้ปฏิบัติ ไม่ใช่เป็นเครื่องบ่งอำนาจว่า ตมมีอำนาจสั่งการ ฉะนั้นคำสั่งต่างๆ ควรมีลักษณะบางประการดังนี้

๑. คำสั่งนั้นเหมาะสมกับสมรรถภาพของหน่วย ก่อนที่ผู้บังคับบัญชาจะสั่งการให้เขาปฏิบัติ ควรจะได้พิจารณาคุณสมบัติให้ถี่ถ้วนว่า หน่วยของตนมีสมรรถภาพในการปฏิบัติเพียงใด ถ้าจะให้ทำงานอย่างนั้นๆ เขาจะทำได้หรือไม่ ถ้าทำไม่ได้จะสนับสนุนเขาเพียงใดเขาจึงจะปฏิบัติได้ ผู้นำที่ควรจะพิจารณาถึงเหล่านี้ก่อนให้ละเอียดถี่ถ้วนแล้ว จึงจะสั่งให้เขาปฏิบัติ การที่ส่งไปแล้วผู้ใต้บังคับบัญชาทำไม่ได้ หรือทำได้ด้วยความลำบาก ไม่มีการสนับสนุน ย่อมทำให้จิตใจเสื่อมโทรมลงได้

๒. คำสั่งที่ออกไม่ควรจะมีมากเกินไป การจะให้ผู้ใต้บังคับบัญชาทำงานไปได้ดีนั้นไม่จำเป็นต้องสั่งกันบ่อยๆ การทำงานของหน่วยดำเนินไปเป็นผลดีนั้นโดยมากเนื่องมาแต่มีการวางแผนดี การวางแผนนโยบายและแผนงานไว้ล่วงหน้าโดยเรียบร้อย ย่อมจะทำให้หน่วยของปฏิบัติได้ผลดีโดยไม่ต้องออกคำสั่งบ่อยๆ การสั่งการบ่อยๆ ทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชาเกิดความกังวลใจ และทำให้สมาธิในการทำงานลดลงไปด้วย

๓. ออกคำสั่งใหม่เวลาพอแก่การเตรียมตัว มีคำพิงเพยอยู่คำหนึ่งเป็นภาษาอังกฤษ ว่า Big wheel turns slow หมายความว่า จักรใหญ่หมุนช้า ส่วนตัวเด็กหมุนเร็ว ฉะนั้นการ ทำงานของหน่วยเด็กจึงอ่อนกว่าหน่วยใหญ่ การจะตั้งให้เขาทำอะไร จึงต้องให้เขามีเวลาเตรียม การล่วงหน้า ผู้ใหญ่ตั้งอะไร ๒-๓ คำ ย่อมมีผลต้องให้ผู้ย่อยต้องทำกันมากขึ้นตามลำดับนั้น ยิ่งการบังคับบัญชามากขึ้น งานก็เตรียมกมมากขึ้นตามลำดับ ฉะนั้นการตั้งการจึงต้องมีแผนล่วงหน้าตามความสำคัญของงานให้หน่วยรองมีเวลาเตรียมตัวเพียงพอ

๔. คำสั่งต้องชัดเจนแจ่มแจ้งไม่ยืดยาว คำสั่งที่ดีจะต้องไม่ถ่วงอ้อมค้อมเช่นเขยจน จะทำให้เข้าใจผิด ต้องมีลักษณะสั้น แต่จะต้องมีความแจ่มแจ้งเข้าใจง่าย ไม่ให้เข้าใจผิดได้ หรือพูดให้ตีความหมายได้หลายทาง ซึ่งผู้ปฏิบัติอาจทำผิดได้ทั้งจะต้องให้สมบูรณ์ไม่ขาดใจความ สำคัญ ที่จำเป็นแก่การปฏิบัติด้วย

๕. คำสั่งต้องไม่ผูกมัดจนเกินไป คำสั่งที่ดีจะต้องไม่บ่งการกระทำของผู้ใต้บังคับ บัญชาจนเป็นการผูกมัด คำสั่งที่ออกไปควรจะเปิดโอกาสให้ผู้ใต้บังคับบัญชา ได้ใช้ไหวพริบ ปฏิภาณปฏิบัติไปตามควรแก่กรณี ข้อสำคัญอย่าให้เขาไปตีความมุ่งหมายของเราอีกด้วย

๖. อย่าสั่งการข้ามชั้นการบังคับบัญชา การทำงานใหญ่ๆ ย่อมจะมีผู้ควบคุมเป็นชั้นๆ แยกชั้นกัน ย่อมมีผู้รับผิดชอบและวางแผนเตรียมงานทุกชั้นไป ฉะนั้น การสั่งการข้ามหน้าผู้บังคับ บัญชาชั้นใดชั้นหนึ่งไป ย่อมทำให้เสียแผนงานของชั้นรองๆ ไปได้ ทั้งเป็นการแสดงว่า ไม่ไว้วาง ใจผู้รับผิดชอบชั้นที่ถูกข้ามไปด้วย ต่อๆ ไปจะไม่ได้รับความร่วมมืออย่างจริงจังจากผู้ใต้บังคับ บัญชา

๗. การสั่งงานด้วยวาจาควรใช้เสียงปกติ นักปราชญ์ทางจิตวิทยาได้พิสูจน์กันแล้วว่า การสั่งงานด้วยเสียงที่เป็นปกติตามธรรมชาติของบุคคลนั้น ย่อมได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี จากผู้รับคำสั่ง มีผลดีกว่าการสั่งการด้วยเสียงอันกุกกัก หรือด้วยน้ำเสียงแสดง ความ เฉื่อยชา

๘. คำสั่งที่ออกไปควรลำดับความสำคัญ คำสั่งที่พ่วง่าย ปฏิบัติง่าย คือคำสั่งที่เรียง ลำดับความสำคัญเรียบร้อย ไม่สับสนปนเป คำสั่งที่ดีจะต้องได้ใจไว้ล่วงหน้าอย่างเรียบร้อยว่า จะกล่าวถึงใดก่อนหลัง และจะกล่าวเน้นถึงใดบ้าง

๙. คำสั่งที่ออกไปไม่ควรจะขัดกับคำสั่งของหน่วยรอง ตามระเบียบราชการ หน่วยงาน

รองย่อมต้องการไปตามนโยบายของส่วนใหญ่ แต่บางครั้ง หน่วยรองอาจไปออกกระเบื้อง ปลักย่อยลงไปได้ เมื่อได้วางระเบียบหรือคำสั่งอะไรลงไปแล้ว ตามระเบียบราชการต้องดำเนินให้หน่วยเห็นชอบ เป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาชั้นเหนือ จะต้องพิจารณาคำสั่งของหน่วยรองให้ละเอียด และเมื่อจะออกคำสั่งต่อไป ก็พึงระวังอย่าให้ไปขัดกันเขาโดยที่ไม่ได้ทักท้วง หรือแก้ไขมาก่อน

๑๐. คำสั่งที่ออกไปไม่ควรเป็นคำสั่งห้าม เช่น ห้ามไม่ให้อ่านหนังสือพิมพ์ในเวลาทำงาน เป็นต้น เพราะการที่เราปล่อยให้เขากระทำเช่นนั้นได้ ย่อมต้องถึงความบกพร่องของ ตนเอง ทางที่คิดควรหาทางแก้ไขใหม่ เช่น ผู้น้อยบางคนชอบมาทำงานสาย เราก็ชอบที่จะดัก เตือนหรือลงโทษให้เป็นตัวอย่างเสียก่อนที่จะดูไปตามไป ไม่ใช่มาออกคำสั่ง ห้ามไม่ให้มาทำงาน สาย เพราะกำหนดเวลาเริ่มทำงานมีอยู่ประจำแล้ว ใครไม่ทำตามนั้นก็ควรที่จะลงโทษกันไป คำสั่งห้ามจึงไม่ควรจะมี

การตรวจตรา การปฏิบัติ ของผู้ใต้บังคับบัญชาให้ สำเร็จผล ตามความมุ่งหมาย นั้น มี เทคนิคในการตรวจอยู่ ๔ ข้อ คือ

๑. ต้องสอบถามหรือออกตรวจด้วยตนเอง เพื่อให้ทราบถึงประสิทธิภาพของงาน ประกอบเวลา และจะได้ทราบถึงความหมดเปลืองเงินและอุปกรณ์เครื่องใช้ต่าง ๆ เพื่อเป็นสถิติ ในภาคต่อไป

๒. ต้องออกตรวจให้เหมาะกับโอกาส และชนิดของงาน ผู้นำจะต้องรู้ว่า งานอย่างนั้นๆ ควรจะไปตรวจตอนไหน เช่น ในการตรวจการก่อสร้างอาคาร ในขั้นต้นเราต้องไปตรวจฐานว่า เขาได้ตั้งรากฐานแข็งแรงหรือไม่ ไข่เต่าขนาดเท่าใด ไม่ใช่ไปตรวจเขาเมื่อหลังคาเสร็จแล้ว ถ้าปรากฏว่าเต่ามีขนาด ก็จำเป็นที่จะรอหลังคาตั้งมาใหม่ เป็นการเสียเวลา ทั้งยุ่งยากด้วย

๓. อาจให้ผู้แทนไปตรวจได้ แต่ควรจะบอกความมุ่งหมายในการตรวจไปด้วยว่า คน ต้องการจะทราบเรื่องอะไรบ้าง ผู้แทนจะได้ไปตรวจถูกต้อง มิฉะนั้น ผลที่ได้จากการส่งผู้แทน ไปก็จะมีผลเล็กน้อย

๔. สรุปผลการตรวจและหนทางแก้ไข ส่งให้ผู้ใต้บังคับบัญชาทราบ จึงจะนับว่าการ ตรวจมีผลเพียงพอ

เทคนิคของหลักข้อ ๗

ให้ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติงานเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน

การที่หน่วยจะทำงานได้ก้าวหน้าไปสู่จุดหมายอย่างรวดเร็ว ต้องอาศัยความสามัคคี ร่วมกัน กิจกรรมต่าง ๆ จะต้องประสานกันทุกหน้าที่ไม่ใช่ต่างคนต่างพาย ดังนั้นการประสาน งานเป็นใจเดียวย่อมมีคุณค่ายิ่งในการปฏิบัติงานของหน่วย ผู้นำจะต้องใช้เทคนิคต่อไปนี้ คือ

๑. ให้ผู้ใต้บังคับบัญชารู้สึกว่า เขามีความมั่นคง และปลอดภัย เมื่ออยู่ในความปก ครองของเรา ถ้าเขารู้สึกว่าเราเป็นหลักชัยให้เขา ในวิถีทางใดก็ตามที่เราทำไป เขารู้สึก ว่าจะตามเราไปด้วยความปลอดภัย ทุกคนก็จะร่วมใจเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน หากันรุดหน้า ไปเสมอ

๒. หลีกเลี่ยงการชอบพอแต่เพียงส่วนหนึ่งของผู้ใต้บังคับบัญชา อย่าเด็ดกักรัก มกที่ซง อย่าทำให้มีการแบ่งพวก การฟังข่าวเกี่ยวกับผู้ใต้บังคับบัญชาบางคนที่มีผู้มาบอก จงอย่าเชื่อเป็นอันขาด นอกจากท่านจะเห็นด้วยตาเอง หรือมีพยานหลักฐานแน่นหนาพอ เชื่อได้ ฉะนั้น การให้ความสนิทสนมแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาบางคนเท่านั้น ย่อมก่อให้เกิดแตก แยกกัน

๓. สนับสนุนผู้ทำดี ลงโทษผู้ทำผิด การจะรักษาความแน่นแฟ้นในการบังคับบัญชา ไม่ใช่อยู่ที่สนับสนุนผู้ใต้บังคับบัญชาทุกคนไป ถ้าเราทำดังนั้น ในไม่ช้าเขาก็เห็นเราเป็นคนไร้ สัมรรถภาพ ไม่เป็นที่เชื่อใจของเขาได้ ถ้าท่านสนับสนุนเฉพาะผู้ทำความดีเท่านั้น ส่วนมาก จะเห็นว่า ท่านเป็นคนมีสัมรรถภาพรู้จักคนในบังคับบัญชาถูกต้อง เขาจะไม่เสียใจเลยเมื่อคน ดีจะได้ส่งขึ้นไป ความเคียดแค้นกับใครก็จะเกิดขึ้นเพราะการกระทำอันชอบด้วยเหตุผล

๔. ควรมีการพบปะสนทนากันบ่อยๆ การพบปะกันบ่อยๆ ย่อมเป็นทางที่จะขจัด ความสงสัยแคลงใจซึ่งกันและกัน และเป็นโอกาสให้ผู้นำหน่วยได้ประสานงานระหว่างหน่วยให้ แน่นแฟ้น ไม่ให้เข้าใจผิดกันได้ การเคียงร่วมกันในโอกาสอันควรก็เป็นวิธีที่สามานสามัคคีดี ออกวาทรง

๕. การติดต่อการงานระหว่างหน่วยนั้น ควรใช้การติดต่อด้วยตนเอง หรือใช้ โทรศัพท การโต้ตอบด้วยหนังสือมักจะทำให้เกิดความเข้าใจผิดกันได้ ฉะนั้นผู้ทำหน้าที่บังคับ บัญชาจึงต้องพยายามให้หัวหน้างานของตนได้ติดต่อตนเองให้มากที่สุดเท่าที่จำเป็น

(ยังมีต่อ)

การประเมินผล “ประสิทธิภาพของราชการ”

โดย.....บุญชนะ อัครการ เนติบัณฑิต M.A. (Indiana)

อาจารย์ประจำคณะรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

(ต่อจากฉบับก่อน)

๒. มาตรฐานการบริหารงานคลัง

ลักษณะงานคลังของรัฐบาลที่สำคัญยิ่งก็คือการทำงานงบประมาณรายรับและรายจ่าย กับ การจัดหาพัสดุตั้งของ

(ก) การทำงานงบประมาณ

(๑) งบรายได้ รายได้ของรัฐบาลย่อมจะได้มาจากภาษีอากรเป็นส่วนใหญ่ นอกจากนั้นก็เป็นค่าธรรมเนียม ค่าปรับ เงินอุดหนุน เงินได้ และรายได้จากกิจการค้ารวมตลอดถึงกิจการสาธารณูปโภค เงินรายได้ทางภาษีอากรนั้น ตามแนวปรัชญาอย่างใหม่ รัฐบาลจะต้องคำนวณเก็บประมาณ ๑ ใน ๔ หรือ ๑ ใน ๓ ของรายได้ของประชาชาติ ทั้งยอมเพิ่มหรือลดลงตามสภาพการณ์ของบ้านเมือง เพราะถ้ารัฐบาลคำนวณเก็บภาษีมากเกินไป ราษฎรย่อมจะต้องบริโภคน้อยลง หรือถ้าบริโภคน้อยเกินไปก็ย่อมจะไม่มีเงินเก็บ การไม่มีเงินเก็บย่อมจะทำให้การผลิตต่าง ๆ น้อยลง เพราะราษฎรจะไม่มีเงินไปลงทุน รัฐบาลจะหาเงินกู้จากรัฐไม่ได้

การขึ้นอัตราภาษีไม่ว่ารัฐบาลจะเก็บเงินได้มากเสมอไป ด้วยเหตุดังกล่าวนี้ อัตราส่วนที่กำหนดไว้ จึงเป็น มาตรฐาน ปานกลาง สำหรับ ประเทศ ที่มุ่ง เก็บ รายได้ เพื่อบำรุง ประเทศ ปัญหาเรื่องการหาเงินเข้าคลัง เป็นปัญหาใหญ่ของชาติบ้านเมือง ถ้าท่านสนใจโปรดอ่านเรื่อง “ทฤษฎีภาษีและทางปฏิบัติ” * ต่อไป

(๒) งบรายจ่าย โดยปกติรายได้ออมจำกัดรายจ่าย และปกติเราถือว่า รัฐบาลหาเงินได้เป็นรายรับเท่าใด ก็ต้องจ่ายเพื่อราษฎรทั้งหมด การเก็บภาษีไว้มาก ๆ จนเหลือจ่ายนั้นเป็นการเอาเปรียบราษฎรโดยไร้เหตุ

* B. Attkakor, A Report on Observations made during the trips to the Philippines, Japan, and Vietnam, University of Thammasat, 1958

๕ บุญชนะ อัครการ ทฤษฎีภาษีและทางปฏิบัติ, ร.พ. รุ่งเรืองธรรม กรุงเทพฯ ๕

วิธีการจ่ายก็ต้องมุ่งจ่ายเพื่อการประหยัดและเพื่อประสิทธิภาพ ก็ต้องจ่ายน้อยได้ผลมาก และเสียเวลาน้อย ไม่เปลืองแรงงานของคน การจ่ายให้ได้ประสิทธิภาพ ตามแนวปรัชญาใน

การทำงานประมาณอย่างใหม่ จึงต้องใช้วิธีงบประมาณแบบที่เรียกว่า Performance Budget คือกำหนดวัตถุประสงค์ของงาน งานนโยบาย กำหนดแผนงาน รวมตลอดถึงบุคคลและการ คลังต่าง ๆ ซึ่งอาจจะกำหนดตามแบบของพิลิปปีนส์ก็ได้ กล่าวคือ เช่นมีแผนการชดเชยทางภาคอีสาน ก็ต้องมีวัตถุประสงค์กำหนดไว้เลยว่าต้องการให้ที่ดินทางภาคอีสานมีน้ำบริโภค และเพียงพอในการทำเกษตรกรรมและเลี้ยงสัตว์ เพื่อให้ราษฎรท้องถิ่นภูมิภาคนั้น ๘ ล้านคนมีงานทำ มีมาตรฐานการครองชีพสูงขึ้น เมื่อมีวัตถุประสงค์อย่างนั้นแล้ว ก็ต้องกำหนดนโยบายในทางการคลัง การกำหนดนโยบายการคลังจะต้องมีการสำรวจทราบความจริงทางภูมิศาสตร์ เช่น เนื้อที่ทั้งหมด เนื้อที่ป่า ภูเขา แม่น้ำลำคลอง รายละเอียดเกี่ยวกับนาชนนาถ ตลอดฤดูกาลต่าง ๆ ตลอดจนหมู่บ้านริมแม่น้ำลำคลอง จะต้องสำรวจเชื้อชาติและนิสัยจิตใจของบุคคลในทางมนุษยวิทยาและในทางจิตวิทยา ฯลฯ จะต้องทราบถึงผลิตภัณฑ์ผลิตได้เป็นรายปี จะต้องหยั่งทราบภาษีอากรซึ่งเก็บได้ในท้องถิ่นภูมิภาคนั้น ๆ ว่าเป็นส่วนเท่าใดของราคาสีผลิตภัณฑ์ จะต้องกำหนดไว้เพื่อทราบว่าจะได้ของประชากรภาคนั้นเท่าใด จะควมให้ขึ้นเป็นเท่าใด ทั่วชนเท่านั้นแล้วภาษีอากรจะเก็บได้เท่าใด ฯลฯ ตัวเลขเหล่านี้จะทำให้กำหนดนโยบายทางการคลังและอื่น ๆ ได้ดีขึ้น

เมื่อมีนโยบายแล้วก็ต้องวางแผนงานเป็นขั้น ๆ ว่าจะทำอย่างไรก่อนหลัง จะชุกบ่อเจาะ นำบาด จะกันเขื่อนกันน้ำตามลำแม่น้ำต่าง ๆ อย่างไรบ้าง ทงนกดของมทงแผนงานใหญ่ (overall) และแผนการย่อยด้วย

เมื่อดำเนินการให้สำเร็จลุล่วงเป็นขั้น ๆ ทางการจะต้องเตรียมสร้างบุคคลมารับงานโดยขอความร่วมมือจากมหาวิทยาลัยให้ผลิตคนประเภทวิศวกร นักบริหารงาน ฯลฯ มากอรับงานเป็นขั้น ๆ ไป ในส่วนการคลังนั้น ก็ต้องพยายามเตรียมเจ้าหน้าที่มารับและจ่ายเงินให้สอดคล้องกับปริมาณงานและคุณภาพงานที่เปลี่ยนแปลงไป

(ข) การจัดหาพัสดุสิ่งของ ในทางการบริหารงานคลังถือกันว่าถ้าเราสามารถจัดให้มีหน่วยราชการส่งมณฑล รับจัดหาพัสดุสิ่งของเพื่อแจกจ่ายแก่หน่วยราชการทั่วประเทศ หรืออย่างน้อยให้มีหน่วยราชการรับจัดหาหรือควบคุมได้แล้ว ก็จะเป็นประโยชน์มากในทางประสิทธิภาพของราชการ องค์การส่งมณฑลอาจจะทำการศึกษาวิจัยหาเหตุผลในการจ่ายและกำหนดมาตรฐานในการเบิกจ่ายได้อย่างดี

วิธีการในการควบคุมการคลัง

เครื่องมือที่จะช่วยให้ควบคุมรายได้รายจ่ายก็คือ การทำบัญชี การตรวจบัญชี การทำรายงาน ทั้งสามประการนี้จะช่วยให้มีประสิทธิภาพในการบริหารงานคลังสูงขึ้น เจ้าหน้าที่ทั้งสามประเภทนั้นนอกจากจะต้องรู้ว่าทุกอย่างเป็นไปตามกฎหมาย ยังจะต้องคอยดูประสิทธิภาพของงาน ดูว่ามีกำไรหรือขาดหรือไม่ ควรจะแก้ไขอย่างไรบ้าง ฯลฯ และจะต้องทำรายงานพฤติการณ์ตามความจริง พร้อมทั้งเสนอความคิดเห็นในอันจะแก้ไขปรับปรุงต่าง ๆ อยู่เสมอ

๓. มาตรฐานในการวางแผนงาน

โลกในสมัยปัจจุบันนี้ได้เปลี่ยนแปลงไปมากในทางเศรษฐกิจและทางสังคม ซึ่งเป็นผลเนื่องมาจากความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ รัฐบาลของทุกประเทศได้หันไปใช้แผนการทางเศรษฐกิจ และทางการก่อสร้างเป็นเครื่องมือในการเพิ่มพูนความอยู่ดีกินดีของราษฎร ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมกำลังในทางเศรษฐกิจและวิชาเสถียรภาพในทางเศรษฐกิจได้ พูดัง ๆ ก็คือ ถ้าพูดถึงการวางแผนสมัยใหม่เราหมายถึง ๑) การวางแผนผังในทางเศรษฐกิจ ซึ่งสำหรับประเทศกำลังอย่างเราเรียกว่า Economic development planning และ ๒) การวางแผนผังก่อสร้าง physical planning สำหรับข้อหลังนี้ บางท่านก็ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของการวางแผนผังในทางเศรษฐกิจด้วย ซึ่งถ้าว่าตามหลักวิชาเศรษฐศาสตร์ การวางแผนผังทางเศรษฐกิจและก่อสร้างนี้ ต้องมาก่อนการวางแผนและมาตรฐานในทางการคลังและแผนเรื่องตัวบุคคล เมื่อกำหนดผังในทางเศรษฐกิจแล้ว จึงจะกำหนดผังทางการคลังได้ถูกต้องดี

ลักษณะในการวางแผนนั้น มีข้อที่จะต้องคำนึงใหญ่ ๆ หดายประการ ที่สำคัญ ๆ ก็คือ จะต้องคำนึงและยกขึ้นมาพิจารณาโดยละเอียดคือ ๑) จุดประสงค์ที่ต้องการ ๒) นโยบายที่จะต้องกำหนด ๓) การวางแผนและกำหนดรายการเป็นขั้น ๆ ฯลฯ

มาตรฐานในการที่จะกำหนดขึ้น สำหรับหัวข้อ ๓ ประการข้างต้นนั้น ต้องถือเป็นหลักความจำเป็นและความต้องการของประชาชน เป็นเบื้องต้น ทั้งต่อไปต้องคำนึงถึงการประหยัด, ประสิทธิภาพและเหตุการณ์ทั่ว ๆ ไป การกำหนดมาตรฐานดังกล่าวนี้จำเป็นต้องอาศัยสถิติและรายงานประกอบ และต้องอาศัยปัจจัยหลายอย่างในการที่จะได้มาตรฐานที่ถูกต้อง

ตัวอย่างที่อาจจะมองเห็นได้ง่าย ๆ เช่นสมมติว่ารัฐบาลประสงค์จะสร้างโรงไฟฟ้าที่ใช้ได้ในจังหวัดใดจังหวัดหนึ่ง ก็จำเป็นจะต้องทำการสำรวจหรือวิจัยอย่างละเอียดเกี่ยวกับจำนวนพลเมือง จำนวนหลังคาเรือน, อุตสาหกรรมต่าง ๆ ในท้องที่, ผลิตภัณฑ์ในท้องที่ ระดับการศึกษาและการสาธารณสุข สภาพทางจิตใจที่จะรับเอาความเป็นอยู่อย่างสมัยใหม่, การติดต่อสื่อสาร, การขนส่ง ฯลฯ เมื่อทราบรายการต่าง ๆ แล้ว จึงจะสามารถทราบได้ว่าควรจะสร้างโรงไฟฟ้าขนาดใด จึงจะเหมาะ เมื่อกะขนาดได้แล้ว ก็อาจจะต้องพิจารณาถึงสถานที่ตั้ง การติดตั้ง ค่าแรงงาน และค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เพื่อจะได้คำนวณหาราคาต้นทุนรายหน่วย ปัญหาจะโยงไปถึงเรื่องรายได้ของประชากรแต่ละคน เปรียบเทียบกับความสามารถที่จะหาเงินมาชำระค่าบริการต่าง ๆ เกี่ยวกับไฟฟ้า ทั้งนี้จะต้องคิดถึงปัญหาเรื่องเวลาปัจจุบันและอนาคต การขยายตัวของจำนวนพลเมืองและอายุขัยของพลเมืองอีกด้วย ฯลฯ

สมมุติต่อไปว่า การก่อสร้างได้สำเร็จลงและโรงไฟฟ้าได้กระแด้วไฟฟ้าพอที่จะจำหน่ายให้แก่ราษฎรได้ในจำนวนและราคาพอสมควรเป็นที่พอใจ เจ้าหน้าที่จะต้องคอยทำและฟังผลงานต่าง ๆ เกี่ยวกับความเป็นอยู่ของกิจการนั้น ๆ อยู่เสมอ ตามหลักของทำรายงาน (reporting) เพื่อจะได้สามารถรักษาหรือเพิ่มพูนประสิทธิภาพของงานได้ยิ่ง ๆ ขึ้น

ปัญหาเรื่อง มาตรฐานในการวางแผนเศรษฐกิจและก่อสร้างนี้เป็นปัญหาใหญ่มาก เป็นงานที่ต้องอาศัยความสามารถของนักเศรษฐศาสตร์ในหลายสาขา, นักธุรกิจ, นักการบริหาร, นักรัฐศาสตร์, และนักการเมืองร่วมพิจารณา เป็นเรื่องที่จะต้องผ่านราชการบริหารคือคณะรัฐมนตรี และสภานิติบัญญัติด้วย

(ยังมีต่อ)

สิ่งที่ข้าพเจ้าได้รับจากการอบรม

โดย.....:   ประวิณ ฌ นคร

เรื่องเขียนแบบสาธิต (Demonstration) คือแสดงตัวอย่างให้เห็นด้วยความประสงค์เพียงเพื่อให้ผู้อ่านอย่างเรา ๆ ท่าน ๆ อ่านเข้าใจง่าย ๆ และอ่านเล่นเป็นเรื่องสนุกไปเท่านั้นเอง ฉะนั้นในด้านหลักวิชาที่ดี ตัวอย่างที่ยกขึ้นมาอ้างอิงก็ดี หากว่าจะมีการสับสนปนเปหรือขาด ๆ เกิน ๆ ไปบ้าง ไปรคอย่าได้ ถือเป็นสาระสำคัญเลย หากต้องการหลักวิชาที่แท้จริงโดยครบถ้วนบริบูรณ์ ก็พลิกไปอ่านเรื่องที่เขียนในหลักวิชา ซึ่งลงพิมพ์พร้อมกันไปนี้ ได้.

เนื่องจากรัฐบาลได้วางโครงการที่จะฝึกอบรมข้าราชการทุกกระทรวงทบวงกรม ให้มีความรู้ความชำนาญในการปฏิบัติงานทั้งในด้านทฤษฎีและในด้านปฏิบัติ เพื่อให้การปฏิบัติราชการมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงได้กำหนดให้ฝ่ายการฝึกอบรมข้าราชการ แห่งคณะรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ด้วยความร่วมมือช่วยเหลือจากมหาวิทยาลัยอินเดียนา แห่งสหรัฐอเมริกา จัดให้มีการอบรมข้าราชการที่จะไปเป็นผู้ดำเนินการฝึกอบรม (Training Director) เพื่อจัดการฝึกอบรมข้าราชการในกระทรวงทบวงกรมของตนอีกต่อหนึ่ง ข้าพเจ้าเป็นผู้หนึ่งที่ได้รับเลือกให้ไปรับการอบรมครั้งนี้ เพื่อกลับมาเป็นผู้ดำเนินการฝึกอบรมข้าราชการประจำสำนักงาน ก. พ. คือไป

ในการอบรมครั้งนี้ ทางฝ่ายการฝึกอบรมข้าราชการ แห่งคณะรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้จัดวิชาต่าง ๆ มาบรรยายมากมาย ซึ่งล้วนแต่เป็นสิ่งที่เป็นหลักในการปฏิบัติราชการ ในการปกครองบังคับบัญชาคน ในการควบคุมงาน ในการสอนคน ในการรู้จักใจคน ในการโน้มน้าวใจคน ตลอดจนวิชาเกี่ยวกับปัญหาการปฏิบัติงานให้ง่ายเข้า และ

หลักสูตรอื่น ๆ อันเป็นแขนงของวิชารัฐประศาสนศาสตร์ (Public Administration) หรือเรียก
อย่างเรา ๆ ว่า วิชาการบริหารราชการนึ่งเอง

เพียงระยะเวลาเดือนเดียว ที่ข้าพเจ้าเข้าร่วมอบรม เขาเอาวิชาต่างๆมาบรรทุกให้ฉันพึม
แปร์ หนักจนแบกแทบไม่ไหวอยู่แล้ว แต่ข้าพเจ้าก็ต้องตั้งใจแบก เพราะคำสั่งที่เขาให้ข้าพเจ้า
แบกอยู่นั่น “เพชร” ๕๕

ข้าพเจ้าไม่นิยมการเป็นบุคคลประเภท “ปู้โด้มเผ้าทพย” ฉะนั้นเมื่อมีอะไรดี ๆ ที่พอ
จะแบ่งให้คนอื่นได้ ก็อยากจะแบ่งให้บ้าง วิชาอะไรดี ๆ ก็อยากจะให้คนอื่นรู้บ้าง จึงไม่อยากจะทน
แบกความรู้ที่ใครรับจากการอบรมไว้คนเดียว อยากจะให้ท่านผู้อ่านวารสารข้าราชการช่วยแบ่ง
ไปแบกไว้บ้าง เพื่อหากจะได้ใช้เป็นประโยชน์ในการปฏิบัติราชการตามสมควร

□ ข้าพเจ้าเคยทงคิดว่ามีประสพการณ์จากการปฏิบัติราชการมานาน จากการสนใจ
ศึกษาหาความรู้อยู่เสมอ ซึ่งเข้าใจดีเองว่า มีความรู้ในระเบียบข้าราชการพอควร แต่พอไปรับ
การอบรมครั้งนั้นแล้ว จึงได้รู้สึกคิดว่า ข้าพเจ้ามีแต่ประสพการณ์ด้านปฏิบัติเท่านั้น ส่วนหลักสูตรวิชา
นั้นข้าพเจ้ายังขาดอยู่อีกมาก เปรียบเหมือนว่า เป็นนักเป่าขลุ่ยที่มี “ความถนัด” ตามธรรมเนียม
ชาติสามารถเป่าขลุ่ยได้อย่างดีเพราะพรัง แต่ทว่าก็ไต่แค่ “เป่าขลุ่ยเพลงหนึ่งบนหลังควาย”
เท่านั้นเอง หารู้ไม่ว่าขลุ่ยนั้นมันก็เสียง ๆ อะไรบ้าง สามารถเข้ากับเครื่องดนตรีชนิดใดได้บ้าง
แต่งเพลงเองก็ไม่เป็น ต้องไปจับเอาเพลงโน้มนัดเพลงนั้นน้อยมาผสมแต่เข้าเท่าที่จำได้ ผิดบ้าง
ถูกบ้าง เขากันได้บ้าง มันเกลียดกันให้ยุ่งไปบ้าง จึงได้แต่ “เป่าขลุ่ยเพลงหนึ่งบนหลังควาย”
ไปวัน ๆ หารู้ว่าจะไปเป่าเข้าวงดนตรีบนเวทีใหญ่เขาได้ไม่ ซึ่งถ้าหากได้ศึกษาให้รู้หลักสูตรวิชาใน
ทางดนตรี ว่ามีเสียงอะไรบ้าง มีท่อนของอะไรบ้าง มีจังหวะอะไรบ้าง มีดัดลาอะไรบ้าง มีความ
สัมพันธ์กันอย่างไรบ้าง ฯลฯ และมีโอกาสที่จะได้ใช้ “ความถนัด” ของตัว “จนสุดความสามารถ”
แล้ว ก็จะสามารถแต่งเพลงหรือไปยืนคุมวงดนตรี ถึงวงไม่ใหญ่ก็ขนาดพอที่จะเรียก “แฟน” ได้
เป็นร้อย ๆ พัน ๆ คิดว่าที่จะมาหลงนั่ง “เป่าขลุ่ยเพลงหนึ่งบนหลังควาย” อยู่ ท่านว่า
“ผู้ใดสำคัญตัวว่าเก่งเสียแล้ว ผู้นั้นเริ่มเสื่อม ผู้ใดเริ่มรู้ตัวว่ารู้น้อย ผู้นั้นเริ่มเจริญ” ..... นี้
คือสิ่งที่ข้าพเจ้าได้รับจากการอบรมสิ่งหนึ่งละ

นี่ไงละ “เป่าขลุ่ยเพลงหนึ่งบนหลังควาย”

□ ข้าพเจ้าเคยเห็นมีบางกรม ตั้งงานข้ามหน้าผู้บังคับบัญชาชั้นต่าง เช่นอธิบดีตั้งงานบางเรื่องไปยังหัวหน้าแผนกเลย โดยไม่ผ่านหัวหน้ากอง หัวหน้าแผนกส่วนบรรณจะเสนอเรื่องอะไรคืออธิบดีก็เสนอตรงอธิบดีเลย ไม่ผ่านเลขาธิการกรม บางเรื่องอธิบดีตั้งมายังหัวหน้าแผนกส่วนบรรณเลย โดยไม่ผ่านเลขาธิการกรมเหมือนกัน บางเรื่องก็ผ่านเลขาธิการกรม ฉันทักท้วงเรื่องใดเหมือนกันแต่ข้าพเจ้าสงสัยว่าจะดีหรือไม่ดีกันแน่ เมื่อข้าพเจ้าได้รับการอบรมวิชาการจัดองค์การ (Organization) หรืออาจเรียกอย่างเรา ๆ ว่าวิชาการจัดหน่วยงาน แล้วจึงได้ทราบหลักว่า หน่วยงานแต่ละหน่วยต้องตกอยู่ในบังคับบัญชาของคนคนเดียว พูดง่าย ๆ ว่า “มีนายคนเดียวในระดับการบังคับบัญชาชั้นหนึ่ง ๆ” (One boss at each level within a chain of command) หรือพูดอย่างเปรียบเทียบว่า “เรือดำหนึ่งมีกัปตันเพียงคนเดียว” นี้คือหลักการว่าด้วย “การรวมอำนาจบังคับบัญชา” (Unity of Command) โดยหลักนี้ จะเป็นเหตุให้แน่ชัดว่า ใครบังคับบัญชาใคร ใครรับผิดชอบต่อใคร หัวหน้าจะสั่งงานแก่ใคร และผู้นั้นจะรายงานใคร หากมี

การตั้งงานข้ามหน้าหรือรายงานข้ามชั้นแล้ว จะทำให้ระเบียบและสายงานเสียหมด ก็ทำให้เกิดความฉงนสับสนและไม่แน่นอนระหว่างผู้ใต้บังคับบัญชากันเองว่า "เฮ้ เรายังไงกันแน่" ทั้งยังทำลายความสามารรถของหัวหน้าผู้ถูกข้าม ซึ่งจะทำให้เขาเกิดความรับผิดชอบ และโดยหลักเหมือนกัน ในกรมหนึ่งที่มีทั้งอธิบดีและรองอธิบดี อำนาจการตั้งงานจึงอยู่ที่อธิบดีคนเดียว ส่วนรองอธิบดี ตั้งได้เฉพาะงานที่อธิบดีมอบหมาย เพราะฉะนั้นถ้าถามว่า ทำไมรองอธิบดีจึงไม่มีอำนาจลงโทษใคร ไม่มีอำนาจสั่งบรรจุ แต่งตั้ง เลื่อนเงินเดือนใคร ทั้ง ๆ ที่เป็นผู้บังคับบัญชาเหมือนกัน ตอบได้ง่ายนิดเดียวว่ารองอธิบดีไม่ใช่ "กบตัน" ถ้าจะให้ตั้งได้ทั้งอธิบดีและรองอธิบดี ก็ยกกบตันตั้งให้ไปซ้าย รองกบตันตั้งให้ไปขวา มีหวังไม่ทางเดือหักหรือพวงมาลัยหักก็สายโซ่ขาด.....นี่คือสิ่งที่ข้าพเจ้าได้รับจากการอบรมออกสั่งหนึ่ง

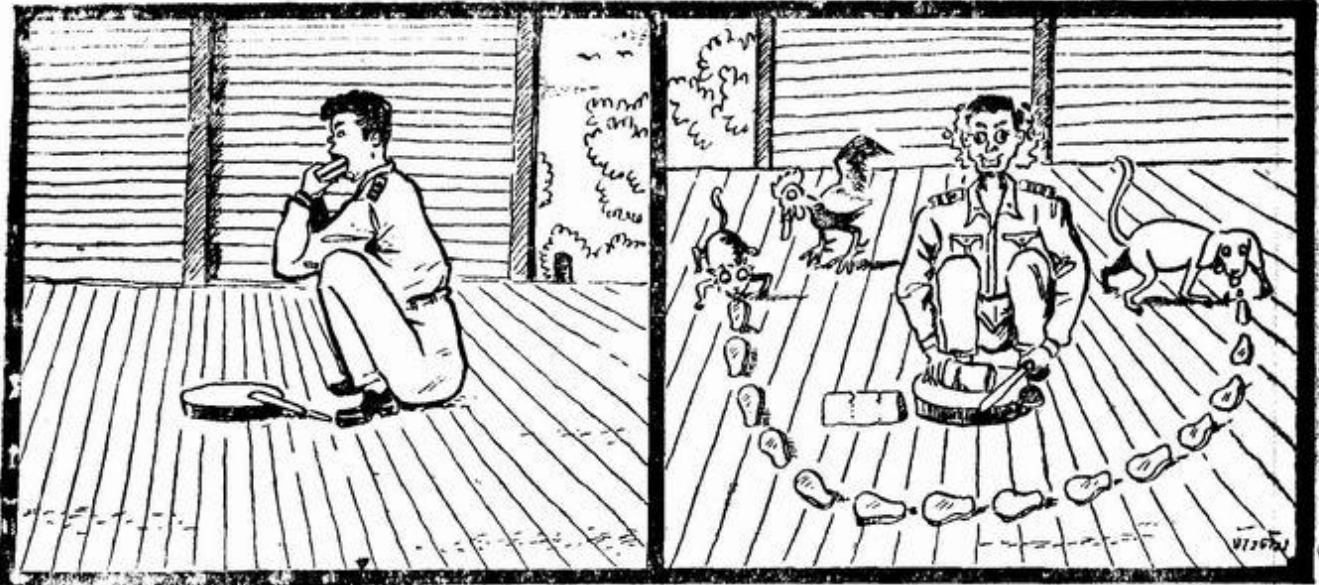

“สั่งใคร-รายงานใคร-ใครรับผิดชอบ”

□ ข้าพเจ้าเคยคิดที่จะแบ่งกองของข้าพเจ้าออกเป็นแผนก ๒ แผนก แต่เมื่อข้าพเจ้าได้รับการอบรมวิชาการจัดองค์การ (Organization) หรืออาจเรียกอย่างเรา ๆ ว่า วิชาการจัดหน่วยงาน แล้ว จึงได้รู้ว่า ขอบเขตแห่งการควบคุม (Span of control) นั้นมีผู้กำหนดไว้ที่ถูกต้องว่า การควบคุมที่จะได้ผลดีนั้นผู้ควบคุมคนหนึ่งควรจะควบคุมหน่วยหรือคนไม่น้อยกว่า ๓ และไม่เกิน ๘ เพราะถ้าควบคุมน้อยกว่า ๓ ก็ทำให้ผู้ควบคุมกลายเป็นผู้ทำด้วยเอง ถ้าเกินกว่า ๘ การควบคุมก็ไม่ทั่วถึง ไม่ได้ผล ทำให้ขาดประสิทธิภาพ เพราะฉะนั้นกรมหนึ่ง ๆ จึง

ต้องแบ่งเป็นกอง ๆ เพื่อให้บริษัทคุมแค่หัวหน้ากอง ไม่ต้องไปคุมถึงเต็มย่น ซึ่งก็ไม่ควรเกิน ๗ กอง ถ้าเกินกว่านั้นมากเกินไป การควบคุมไม่ทั่วถึง ขาดประสิทธิภาพ อาจต้องแบ่งเป็นส่วนเพื่อให้มีผู้อำนวยการส่วนแยกไปควบคุม กองหนึ่ง ๆ ก็ต้องแบ่งเป็นแผนก ๆ ซึ่งก็ไม่ควรเกิน ๗ แผนก ถ้ามากกว่านั้น การควบคุมก็ไม่ทั่วถึง ในแผนกหนึ่งถ้ามีคนที่หรือแขนงงานมากเกินไปก็อาจแบ่งออกเป็นหมวด ๆ ในทำนองเดียวกัน ถ้าจะมีการแบ่งหน่วยให้มากกว่า ๗ ก็แบ่งได้ แต่การควบคุมจะได้ผลดีหรือไม่ ขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้ควบคุม จึงไปขึ้นอยู่กับตัวคน ซึ่งจะเป็นเรื่องยุ่งยากที่หลงเมื่อผู้นั้นย้ายไปและหาผู้ที่มีความสามารถสูงเช่นนั้นแทนไม่ได้ ถ้าแบ่งให้อยู่ในหลักไม่เกิน ๗ แล้ว ก็สามารถหาตัวผู้ควบคุมที่มีความสามารถตามธรรมดาเข้าดำรงตำแหน่งได้ ไม่ต้องเสาะหาผู้มีความสามารถพิเศษ ส่วนกองที่มีคนไม่มาก และแบ่งเป็นแผนกได้ต่ำกว่า ๓ แผนกนั้น ไม่จำเป็นต้องแบ่ง เพราะไม่มีประโยชน์อะไรเลย ยิ่งเท่ากับหัวหน้ากองของคุณคนทั้งกองอยู่นั่นเอง... ^{๑๑} ^{๑๒} ^{๑๓} ^{๑๔} ^{๑๕} ^{๑๖} ^{๑๗} ^{๑๘} ^{๑๙} ^{๒๐} ^{๒๑} ^{๒๒} ^{๒๓} ^{๒๔} ^{๒๕} ^{๒๖} ^{๒๗} ^{๒๘} ^{๒๙} ^{๓๐} ^{๓๑} ^{๓๒} ^{๓๓} ^{๓๔} ^{๓๕} ^{๓๖} ^{๓๗} ^{๓๘} ^{๓๙} ^{๔๐} ^{๔๑} ^{๔๒} ^{๔๓} ^{๔๔} ^{๔๕} ^{๔๖} ^{๔๗} ^{๔๘} ^{๔๙} ^{๕๐} ^{๕๑} ^{๕๒} ^{๕๓} ^{๕๔} ^{๕๕} ^{๕๖} ^{๕๗} ^{๕๘} ^{๕๙} ^{๖๐} ^{๖๑} ^{๖๒} ^{๖๓} ^{๖๔} ^{๖๕} ^{๖๖} ^{๖๗} ^{๖๘} ^{๖๙} ^{๗๐} ^{๗๑} ^{๗๒} ^{๗๓} ^{๗๔} ^{๗๕} ^{๗๖} ^{๗๗} ^{๗๘} ^{๗๙} ^{๘๐} ^{๘๑} ^{๘๒} ^{๘๓} ^{๘๔} ^{๘๕} ^{๘๖} ^{๘๗} ^{๘๘} ^{๘๙} ^{๙๐} ^{๙๑} ^{๙๒} ^{๙๓} ^{๙๔} ^{๙๕} ^{๙๖} ^{๙๗} ^{๙๘} ^{๙๙} ^{๑๐๐} ^{๑๐๑} ^{๑๐๒} ^{๑๐๓} ^{๑๐๔} ^{๑๐๕} ^{๑๐๖} ^{๑๐๗} ^{๑๐๘} ^{๑๐๙} ^{๑๑๐} ^{๑๑๑} ^{๑๑๒} ^{๑๑๓} ^{๑๑๔} ^{๑๑๕} ^{๑๑๖} ^{๑๑๗} ^{๑๑๘} ^{๑๑๙} ^{๑๒๐} ^{๑๒๑} ^{๑๒๒} ^{๑๒๓} ^{๑๒๔} ^{๑๒๕} ^{๑๒๖} ^{๑๒๗} ^{๑๒๘} ^{๑๒๙} ^{๑๓๐} ^{๑๓๑} ^{๑๓๒} ^{๑๓๓} ^{๑๓๔} ^{๑๓๕} ^{๑๓๖} ^{๑๓๗} ^{๑๓๘} ^{๑๓๙} ^{๑๔๐} ^{๑๔๑} ^{๑๔๒} ^{๑๔๓} ^{๑๔๔} ^{๑๔๕} ^{๑๔๖} ^{๑๔๗} ^{๑๔๘} ^{๑๔๙} ^{๑๕๐} ^{๑๕๑} ^{๑๕๒} ^{๑๕๓} ^{๑๕๔} ^{๑๕๕} ^{๑๕๖} ^{๑๕๗} ^{๑๕๘} ^{๑๕๙} ^{๑๖๐} ^{๑๖๑} ^{๑๖๒} ^{๑๖๓} ^{๑๖๔} ^{๑๖๕} ^{๑๖๖} ^{๑๖๗} ^{๑๖๘} ^{๑๖๙} ^{๑๗๐} ^{๑๗๑} ^{๑๗๒} ^{๑๗๓} ^{๑๗๔} ^{๑๗๕} ^{๑๗๖} ^{๑๗๗} ^{๑๗๘} ^{๑๗๙} ^{๑๘๐} ^{๑๘๑} ^{๑๘๒} ^{๑๘๓} ^{๑๘๔} ^{๑๘๕} ^{๑๘๖} ^{๑๘๗} ^{๑๘๘} ^{๑๘๙} ^{๑๙๐} ^{๑๙๑} ^{๑๙๒} ^{๑๙๓} ^{๑๙๔} ^{๑๙๕} ^{๑๙๖} ^{๑๙๗} ^{๑๙๘} ^{๑๙๙} ^{๒๐๐} ^{๒๐๑} ^{๒๐๒} ^{๒๐๓} ^{๒๐๔} ^{๒๐๕} ^{๒๐๖} ^{๒๐๗} ^{๒๐๘} ^{๒๐๙} ^{๒๑๐} ^{๒๑๑} ^{๒๑๒} ^{๒๑๓} ^{๒๑๔} ^{๒๑๕} ^{๒๑๖} ^{๒๑๗} ^{๒๑๘} ^{๒๑๙} ^{๒๒๐} ^{๒๒๑} ^{๒๒๒} ^{๒๒๓} ^{๒๒๔} ^{๒๒๕} ^{๒๒๖} ^{๒๒๗} ^{๒๒๘} ^{๒๒๙} ^{๒๓๐} ^{๒๓๑} ^{๒๓๒} ^{๒๓๓} ^{๒๓๔} ^{๒๓๕} ^{๒๓๖} ^{๒๓๗} ^{๒๓๘} ^{๒๓๙} ^{๒๔๐} ^{๒๔๑} ^{๒๔๒} ^{๒๔๓} ^{๒๔๔} ^{๒๔๕} ^{๒๔๖} ^{๒๔๗} ^{๒๔๘} ^{๒๔๙} ^{๒๕๐} ^{๒๕๑} ^{๒๕๒} ^{๒๕๓} ^{๒๕๔} ^{๒๕๕} ^{๒๕๖} ^{๒๕๗} ^{๒๕๘} ^{๒๕๙} ^{๒๖๐} ^{๒๖๑} ^{๒๖๒} ^{๒๖๓} ^{๒๖๔} ^{๒๖๕} ^{๒๖๖} ^{๒๖๗} ^{๒๖๘} ^{๒๖๙} ^{๒๗๐} ^{๒๗๑} ^{๒๗๒} ^{๒๗๓} ^{๒๗๔} ^{๒๗๕} ^{๒๗๖} ^{๒๗๗} ^{๒๗๘} ^{๒๗๙} ^{๒๘๐} ^{๒๘๑} ^{๒๘๒} ^{๒๘๓} ^{๒๘๔} ^{๒๘๕} ^{๒๘๖} ^{๒๘๗} ^{๒๘๘} ^{๒๘๙} ^{๒๙๐} ^{๒๙๑} ^{๒๙๒} ^{๒๙๓} ^{๒๙๔} ^{๒๙๕} ^{๒๙๖} ^{๒๙๗} ^{๒๙๘} ^{๒๙๙} ^{๓๐๐} ^{๓๐๑} ^{๓๐๒} ^{๓๐๓} ^{๓๐๔} ^{๓๐๕} ^{๓๐๖} ^{๓๐๗} ^{๓๐๘} ^{๓๐๙} ^{๓๑๐} ^{๓๑๑} ^{๓๑๒} ^{๓๑๓} ^{๓๑๔} ^{๓๑๕} ^{๓๑๖} ^{๓๑๗} ^{๓๑๘} ^{๓๑๙} ^{๓๒๐} ^{๓๒๑} ^{๓๒๒} ^{๓๒๓} ^{๓๒๔} ^{๓๒๕} ^{๓๒๖} ^{๓๒๗} ^{๓๒๘} ^{๓๒๙} ^{๓๓๐} ^{๓๓๑} ^{๓๓๒} ^{๓๓๓} ^{๓๓๔} ^{๓๓๕} ^{๓๓๖} ^{๓๓๗} ^{๓๓๘} ^{๓๓๙} ^{๓๔๐} ^{๓๔๑} ^{๓๔๒} ^{๓๔๓} ^{๓๔๔} ^{๓๔๕} ^{๓๔๖} ^{๓๔๗} ^{๓๔๘} ^{๓๔๙} ^{๓๕๐} ^{๓๕๑} ^{๓๕๒} ^{๓๕๓} ^{๓๕๔} ^{๓๕๕} ^{๓๕๖} ^{๓๕๗} ^{๓๕๘} ^{๓๕๙} ^{๓๖๐} ^{๓๖๑} ^{๓๖๒} ^{๓๖๓} ^{๓๖๔} ^{๓๖๕} ^{๓๖๖} ^{๓๖๗} ^{๓๖๘} ^{๓๖๙} ^{๓๗๐} ^{๓๗๑} ^{๓๗๒} ^{๓๗๓} ^{๓๗๔} ^{๓๗๕} ^{๓๗๖} ^{๓๗๗} ^{๓๗๘} ^{๓๗๙} ^{๓๘๐} ^{๓๘๑} ^{๓๘๒} ^{๓๘๓} ^{๓๘๔} ^{๓๘๕} ^{๓๘๖} ^{๓๘๗} ^{๓๘๘} ^{๓๘๙} ^{๓๙๐} ^{๓๙๑} ^{๓๙๒} ^{๓๙๓} ^{๓๙๔} ^{๓๙๕} ^{๓๙๖} ^{๓๙๗} ^{๓๙๘} ^{๓๙๙} ^{๔๐๐} ^{๔๐๑} ^{๔๐๒} ^{๔๐๓} ^{๔๐๔} ^{๔๐๕} ^{๔๐๖} ^{๔๐๗} ^{๔๐๘} ^{๔๐๙} ^{๔๑๐} ^{๔๑๑} ^{๔๑๒} ^{๔๑๓} ^{๔๑๔} ^{๔๑๕} ^{๔๑๖} ^{๔๑๗} ^{๔๑๘} ^{๔๑๙} ^{๔๒๐} ^{๔๒๑} ^{๔๒๒} ^{๔๒๓} ^{๔๒๔} ^{๔๒๕} ^{๔๒๖} ^{๔๒๗} ^{๔๒๘} ^{๔๒๙} ^{๔๓๐} ^{๔๓๑} ^{๔๓๒} ^{๔๓๓} ^{๔๓๔} ^{๔๓๕} ^{๔๓๖} ^{๔๓๗} ^{๔๓๘} ^{๔๓๙} ^{๔๔๐} ^{๔๔๑} ^{๔๔๒} ^{๔๔๓} ^{๔๔๔} ^{๔๔๕} ^{๔๔๖} ^{๔๔๗} ^{๔๔๘} ^{๔๔๙} ^{๔๕๐} ^{๔๕๑} ^{๔๕๒} ^{๔๕๓} ^{๔๕๔} ^{๔๕๕} ^{๔๕๖} ^{๔๕๗} ^{๔๕๘} ^{๔๕๙} ^{๔๖๐} ^{๔๖๑} ^{๔๖๒} ^{๔๖๓} ^{๔๖๔} ^{๔๖๕} ^{๔๖๖} ^{๔๖๗} ^{๔๖๘} ^{๔๖๙} ^{๔๗๐} ^{๔๗๑} ^{๔๗๒} ^{๔๗๓} ^{๔๗๔} ^{๔๗๕} ^{๔๗๖} ^{๔๗๗} ^{๔๗๘} ^{๔๗๙} ^{๔๘๐} ^{๔๘๑} ^{๔๘๒} ^{๔๘๓} ^{๔๘๔} ^{๔๘๕} ^{๔๘๖} ^{๔๘๗} ^{๔๘๘} ^{๔๘๙} ^{๔๙๐} ^{๔๙๑} ^{๔๙๒} ^{๔๙๓} ^{๔๙๔} ^{๔๙๕} ^{๔๙๖} ^{๔๙๗} ^{๔๙๘} ^{๔๙๙} ^{๕๐๐} ^{๕๐๑} ^{๕๐๒} ^{๕๐๓} ^{๕๐๔} ^{๕๐๕} ^{๕๐๖} ^{๕๐๗} ^{๕๐๘} ^{๕๐๙} ^{๕๑๐} ^{๕๑๑} ^{๕๑๒} ^{๕๑๓} ^{๕๑๔} ^{๕๑๕} ^{๕๑๖} ^{๕๑๗} ^{๕๑๘} ^{๕๑๙} ^{๕๒๐} ^{๕๒๑} ^{๕๒๒} ^{๕๒๓} ^{๕๒๔} ^{๕๒๕} ^{๕๒๖} ^{๕๒๗} ^{๕๒๘} ^{๕๒๙} ^{๕๓๐} ^{๕๓๑} ^{๕๓๒} ^{๕๓๓} ^{๕๓๔} ^{๕๓๕} ^{๕๓๖} ^{๕๓๗} ^{๕๓๘} ^{๕๓๙} ^{๕๔๐} ^{๕๔๑} ^{๕๔๒} ^{๕๔๓} ^{๕๔๔} ^{๕๔๕} ^{๕๔๖} ^{๕๔๗} ^{๕๔๘} ^{๕๔๙} ^{๕๕๐} ^{๕๕๑} ^{๕๕๒} ^{๕๕๓} ^{๕๕๔} ^{๕๕๕} ^{๕๕๖} ^{๕๕๗} ^{๕๕๘} ^{๕๕๙} ^{๕๖๐} ^{๕๖๑} ^{๕๖๒} ^{๕๖๓} ^{๕๖๔} ^{๕๖๕} ^{๕๖๖} ^{๕๖๗} ^{๕๖๘} ^{๕๖๙} ^{๕๗๐} ^{๕๗๑} ^{๕๗๒} ^{๕๗๓} ^{๕๗๔} ^{๕๗๕} ^{๕๗๖} ^{๕๗๗} ^{๕๗๘} ^{๕๗๙} ^{๕๘๐} ^{๕๘๑} ^{๕๘๒} ^{๕๘๓} ^{๕๘๔} ^{๕๘๕} ^{๕๘๖} ^{๕๘๗} ^{๕๘๘} ^{๕๘๙} ^{๕๙๐} ^{๕๙๑} ^{๕๙๒} ^{๕๙๓} ^{๕๙๔} ^{๕๙๕} ^{๕๙๖} ^{๕๙๗} ^{๕๙๘} ^{๕๙๙} ^{๖๐๐} ^{๖๐๑} ^{๖๐๒} ^{๖๐๓} ^{๖๐๔} ^{๖๐๕} ^{๖๐๖} ^{๖๐๗} ^{๖๐๘} ^{๖๐๙} ^{๖๑๐} ^{๖๑๑} ^{๖๑๒} ^{๖๑๓} ^{๖๑๔} ^{๖๑๕} ^{๖๑๖} ^{๖๑๗} ^{๖๑๘} ^{๖๑๙} ^{๖๒๐} ^{๖๒๑} ^{๖๒๒} ^{๖๒๓} ^{๖๒๔} ^{๖๒๕} ^{๖๒๖} ^{๖๒๗} ^{๖๒๘} ^{๖๒๙} ^{๖๓๐} ^{๖๓๑} ^{๖๓๒} ^{๖๓๓} ^{๖๓๔} ^{๖๓๕} ^{๖๓๖} ^{๖๓๗} ^{๖๓๘} ^{๖๓๙} ^{๖๔๐} ^{๖๔๑} ^{๖๔๒} ^{๖๔๓} ^{๖๔๔} ^{๖๔๕} ^{๖๔๖} ^{๖๔๗} ^{๖๔๘} ^{๖๔๙} ^{๖๕๐} ^{๖๕๑} ^{๖๕๒} ^{๖๕๓} ^{๖๕๔} ^{๖๕๕} ^{๖๕๖} ^{๖๕๗} ^{๖๕๘} ^{๖๕๙} ^{๖๖๐} ^{๖๖๑} ^{๖๖๒} ^{๖๖๓} ^{๖๖๔} ^{๖๖๕} ^{๖๖๖} ^{๖๖๗} ^{๖๖๘} ^{๖๖๙} ^{๖๗๐} ^{๖๗๑} ^{๖๗๒} ^{๖๗๓} ^{๖๗๔} ^{๖๗๕} ^{๖๗๖} ^{๖๗๗} ^{๖๗๘} ^{๖๗๙} ^{๖๘๐} ^{๖๘๑} ^{๖๘๒} ^{๖๘๓} ^{๖๘๔} ^{๖๘๕} ^{๖๘๖} ^{๖๘๗} ^{๖๘๘} ^{๖๘๙} ^{๖๙๐} ^{๖๙๑} ^{๖๙๒} ^{๖๙๓} ^{๖๙๔} ^{๖๙๕} ^{๖๙๖} ^{๖๙๗} ^{๖๙๘} ^{๖๙๙} ^{๗๐๐} ^{๗๐๑} ^{๗๐๒} ^{๗๐๓} ^{๗๐๔} ^{๗๐๕} ^{๗๐๖} ^{๗๐๗} ^{๗๐๘} ^{๗๐๙} ^{๗๑๐} ^{๗๑๑} ^{๗๑๒} ^{๗๑๓} ^{๗๑๔} ^{๗๑๕} ^{๗๑๖} ^{๗๑๗} ^{๗๑๘} ^{๗๑๙} ^{๗๒๐} ^{๗๒๑} ^{๗๒๒} ^{๗๒๓} ^{๗๒๔} ^{๗๒๕} ^{๗๒๖} ^{๗๒๗} ^{๗๒๘} ^{๗๒๙} ^{๗๓๐} ^{๗๓๑} ^{๗๓๒} ^{๗๓๓} ^{๗๓๔} ^{๗๓๕} ^{๗๓๖} ^{๗๓๗} ^{๗๓๘} ^{๗๓๙} ^{๗๔๐} ^{๗๔๑} ^{๗๔๒} ^{๗๔๓} ^{๗๔๔} ^{๗๔๕} ^{๗๔๖} ^{๗๔๗} ^{๗๔๘} ^{๗๔๙} ^{๗๕๐} ^{๗๕๑} ^{๗๕๒} ^{๗๕๓} ^{๗๕๔} ^{๗๕๕} ^{๗๕๖} ^{๗๕๗} ^{๗๕๘} ^{๗๕๙} ^{๗๖๐} ^{๗๖๑} ^{๗๖๒} ^{๗๖๓} ^{๗๖๔} ^{๗๖๕} ^{๗๖๖} ^{๗๖๗} ^{๗๖๘} ^{๗๖๙} ^{๗๗๐} ^{๗๗๑} ^{๗๗๒} ^{๗๗๓} ^{๗๗๔} ^{๗๗๕} ^{๗๗๖} ^{๗๗๗} ^{๗๗๘} ^{๗๗๙} ^{๗๘๐} ^{๗๘๑} ^{๗๘๒} ^{๗๘๓} ^{๗๘๔} ^{๗๘๕} ^{๗๘๖} ^{๗๘๗} ^{๗๘๘} ^{๗๘๙} ^{๗๙๐} ^{๗๙๑} ^{๗๙๒} ^{๗๙๓} ^{๗๙๔} ^{๗๙๕} ^{๗๙๖} ^{๗๙๗} ^{๗๙๘} ^{๗๙๙} ^{๘๐๐} ^{๘๐๑} ^{๘๐๒} ^{๘๐๓} ^{๘๐๔} ^{๘๐๕} ^{๘๐๖} ^{๘๐๗} ^{๘๐๘} ^{๘๐๙} ^{๘๑๐} ^{๘๑๑} ^{๘๑๒} ^{๘๑๓} ^{๘๑๔} ^{๘๑๕} ^{๘๑๖} ^{๘๑๗} ^{๘๑๘} ^{๘๑๙} ^{๘๒๐} ^{๘๒๑} ^{๘๒๒} ^{๘๒๓} ^{๘๒๔} ^{๘๒๕} ^{๘๒๖} ^{๘๒๗} ^{๘๒๘} ^{๘๒๙} ^{๘๓๐} ^{๘๓๑} ^{๘๓๒} ^{๘๓๓} ^{๘๓๔} ^{๘๓๕} ^{๘๓๖} ^{๘๓๗} ^{๘๓๘} ^{๘๓๙} ^{๘๔๐} ^{๘๔๑} ^{๘๔๒} ^{๘๔๓} ^{๘๔๔} ^{๘๔๕} ^{๘๔๖} ^{๘๔๗} ^{๘๔๘} ^{๘๔๙} ^{๘๕๐} ^{๘๕๑} ^{๘๕๒} ^{๘๕๓} ^{๘๕๔} ^{๘๕๕} ^{๘๕๖} ^{๘๕๗} ^{๘๕๘} ^{๘๕๙} ^{๘๖๐} ^{๘๖๑} ^{๘๖๒} ^{๘๖๓} ^{๘๖๔} ^{๘๖๕} ^{๘๖๖} ^{๘๖๗} ^{๘๖๘} ^{๘๖๙} ^{๘๗๐} ^{๘๗๑} ^{๘๗๒} ^{๘๗๓} ^{๘๗๔} ^{๘๗๕} ^{๘๗๖} ^{๘๗๗} ^{๘๗๘} ^{๘๗๙} ^{๘๘๐} ^{๘๘๑} ^{๘๘๒} ^{๘๘๓} ^{๘๘๔} ^{๘๘๕} ^{๘๘๖} ^{๘๘๗} ^{๘๘๘} ^{๘๘๙} ^{๘๙๐} ^{๘๙๑} ^{๘๙๒} ^{๘๙๓} ^{๘๙๔} ^{๘๙๕} ^{๘๙๖} ^{๘๙๗} ^{๘๙๘} ^{๘๙๙} ^{๙๐๐} ^{๙๐๑} ^{๙๐๒} ^{๙๐๓} ^{๙๐๔} ^{๙๐๕} ^{๙๐๖} ^{๙๐๗} ^{๙๐๘} ^{๙๐๙} ^{๙๑๐} ^{๙๑๑} ^{๙๑๒} ^{๙๑๓} ^{๙๑๔} ^{๙๑๕} ^{๙๑๖} ^{๙๑๗} ^{๙๑๘} ^{๙๑๙} ^{๙๒๐} ^{๙๒๑} ^{๙๒๒} ^{๙๒๓} ^{๙๒๔} ^{๙๒๕} ^{๙๒๖} ^{๙๒๗} ^{๙๒๘} ^{๙๒๙} ^{๙๓๐} ^{๙๓๑} ^{๙๓๒} ^{๙๓๓} ^{๙๓๔} ^{๙๓๕} ^{๙๓๖} ^{๙๓๗} ^{๙๓๘} ^{๙๓๙} ^{๙๔๐} ^{๙๔๑} ^{๙๔๒} ^{๙๔๓} ^{๙๔๔} ^{๙๔๕} ^{๙๔๖} ^{๙๔๗} ^{๙๔๘} ^{๙๔๙} ^{๙๕๐} ^{๙๕๑} ^{๙๕๒} ^{๙๕๓} ^{๙๕๔} ^{๙๕๕} ^{๙๕๖} ^{๙๕๗} ^{๙๕๘} ^{๙๕๙} ^{๙๖๐} ^{๙๖๑} ^{๙๖๒} ^{๙๖๓} ^{๙๖๔} ^{๙๖๕} ^{๙๖๖} ^{๙๖๗} ^{๙๖๘} ^{๙๖๙} ^{๙๗๐} ^{๙๗๑} ^{๙๗๒} ^{๙๗๓} ^{๙๗๔} ^{๙๗๕} ^{๙๗๖} ^{๙๗๗} ^{๙๗๘} ^{๙๗๙} ^{๙๘๐} ^{๙๘๑} ^{๙๘๒} ^{๙๘๓} ^{๙๘๔} ^{๙๘๕} ^{๙๘๖} ^{๙๘๗} ^{๙๘๘} ^{๙๘๙} ^{๙๙๐} ^{๙๙๑} ^{๙๙๒} ^{๙๙๓} ^{๙๙๔} ^{๙๙๕} ^{๙๙๖} ^{๙๙๗} ^{๙๙๘} ^{๙๙๙} ^{๑๐๐๐}

“แบ่งเป็นสองชั้นแล้วกินค่าเดียว แบ่งทำไม”   “แบ่งเกินกว่า ๗ ควบคุมไม่ทั่วถึง”

Too many-Too far-Too long V.S. Right number-Right distance-Right time

ฉบับนี้ขอพักไว้แค่นี้ก่อน ยังมีเรื่องดี ๆ ที่จะเล่าสู่กันฟังอีกมาก ไว้พบกันใหม่ในฉบับหน้า

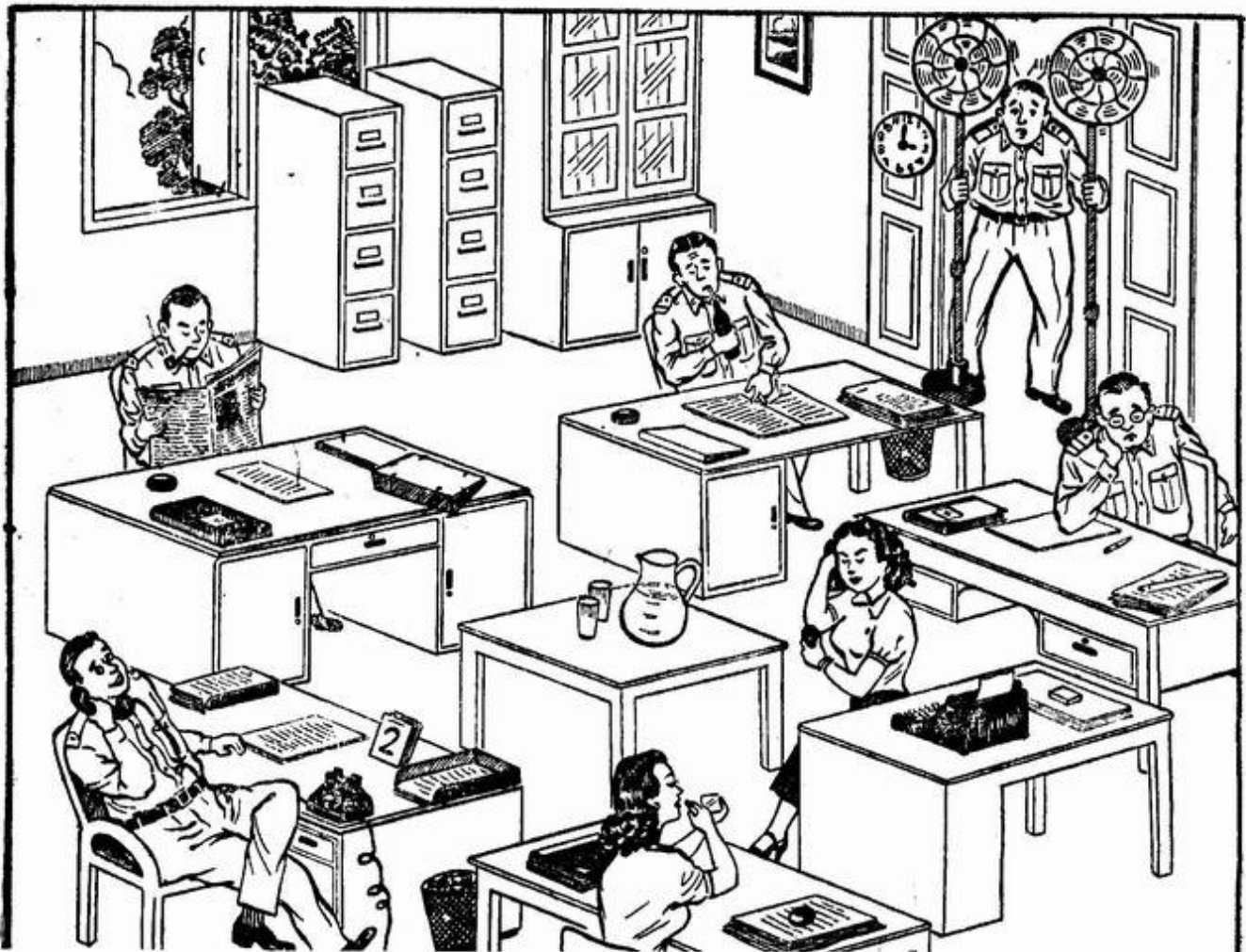
ท่านครับ, ลองสำรวจตัว/อะดูบ้างสิครับว่า เป็นผู้บังคับบัญชาแบบไหน?

เขาว่า (ไม่ใช่ผมว่า) ผู้บังคับบัญชามีอยู่ ๓ แบบ คือ

แบบที่ ๑ แบบ LAISSEY FAIRE แปลว่า แบบ "ตามบุญตามกรรม" หรือ

"อนาธิปไตย" หรือ "โตเดอริปไตย" อะไรก็ได้ครับ ถ้าคุณคือลักษณะของผู้บังคับบัญชาแบบนี้ ไม่เอาอำนาจ หน้าทีของตัวมีอะไรบ้างก็ไม่สนใจ คิดสั้นใจอะไรก็ได้ ปล่อยให้ลูกน้องแต่ละคนพากันไปคนละที่ต่อที่ กิ่งก้างไม่ถึงกิ่ง ใครขยันก็ทำตายไปเลย ใครขี้เกียจก็สบายไปเลยเหมือนกัน หน่วยที่ปกครองโดยผู้บังคับบัญชาแบบนี้ไม่มีจุดหมายที่แน่นอน จุดหมายของทุกคนที่ตรงกันคือ "เงินเดือน" ทุกคนยกเว้นแต่ "เงินเดือน" ส่วนงานทำกันอย่างไรสมัครหน้าจะเรียกว่า "มอดะรามตามเวลา" พอให้หมดเวลาไปวันหนึ่ง ๆ เท่านั้นเอง

ผล . . . . ? เพียงเห็นภาพห้อง (Office layout) ก็รู้แล้วว่างานและทะเลาะแค่ไหน

แบบที่ ๒ แบบ AUTOCRACY

คงจะแปลว่า "อิตาชิปโตย" ไค้กรรมัง ผู้บังคับบัญชาแบบปกครองด้วยพระเดช หมดคุณองให้กต้ว บังคับให้ทำงาน ใครกต้วก็เอาใจไว้งาน ใครหัวแข็ง ไม่กต้ว ก็เขยออกไป เป็นคักรุ ไปเลย ไร้อำนาจลงโทษกันอย่างเด็ดขาด

ผู้บังคับบัญชาแบบนี้ มักจะมี ลักษณะประจำตัวเป็นบุคคลประเภทต่างๆ ดังต่อไปนี้ คือ

(๑) Aggressor จะแปลว่า "ผู้รุกราน" "ผู้ก้าวร้าว" หรือ "นักข่มขู่" หรืออะไรก็ตามแต่ ลักษณะก็คือ ข่มคนอื่น "ดัดไม้ข่มนาม" ทั้บได้ก่อน ไม่ยอมรับนับถือฐานะ, การกระทำ, ความคิดความเห็น หรือคุณค่าของคนอื่น พยายามแสดงว่า "ไม่มีใครดีกว่าข้า" เบ่งทับไปหมด ยิ่งได้ทีดั่งก็เขยไล่เลย ใครทำไม่ถูกใจเขยไม่เลือกหน้าอินทร์หน้าพรหม แม้กระทั่งค่อหน้าแขกหรือไนที่ประชุมก็ด่าไม่เลือกกาละเทศะ

(๒) Blocker จะแปลว่า "นักขัด" หรือ "นักค้าน" หรืออะไรก็ตามแต่ ทั้มันด้อยชอบมีความเห็นให้มันขัดแย้งกับคนอื่นได้ บางทีก็มันดั่งข้างๆ คูๆ ค้านกับเหตุผล พยายามที่จะคัดค้านการกระทำตามความเห็นของส่วนมาก พยายามที่จะโจมตีคนอื่น ด่าว่าอะไรก็ตาม "ขอให้ฉันทัดค้านเสียหน่อย" จึงจะเป็นที่ดั่งขารมณ

(๓) Recognition-seeker จะแปลว่า "ผู้แสวงหาการยอมรับนับถือ" หรือ "แมลงบึ้ง" หรืออะไรก็ได้ ซึ่งเป็นลักษณะของคนทั้พยายามทำให้คนอื่นดั่งใจตัวโดยการคุยยกตัวเอง ช่างเหตุดั่งชายบ่าง มีประดัพการณ์มามากบ่าง เคยทำงานด้าเร้จมาด้าบ่าง คุยกับใครกัฟุดกัแต่เรื่องของตัวเอง จนผู้ฟังนั้กไนใจ "แหม แก่ไม้สับันไปเลย" หรืออย่างทั้ใครดั่งว่า "ซู่แต่หางเองฮ้า ออดฮ้างฤทธิ" นนแหดะ

(๔) Help-seeker น่าจะแปลว่า "ผู้แสวงหาการช่วยเหลือ" หรือ "ผู้หวังเอาพระคุณ" คือทำอะไรก็รูดั้กัจะเอาบุญคุณกันดั้ยหมด แม้กระทั่งการปฏิบัติราชการตามหน้าที่กัเขาเป็นบุญคุณแก่ผู้มาคัคค่อด้วย ขอเดอนเงินเดอนให้ดูกัของ ซึ่งควรจะเป็นเรื่องดอบ

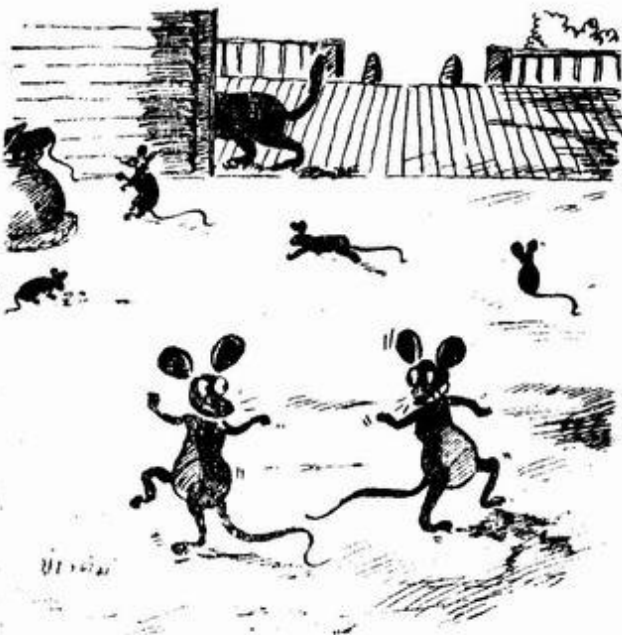
แทนความดีความชอบของลูกน้อง ก็มาแสดงเขาเป็นบุญคุณกับลูกน้องในการที่ขอเดือนเงินเดือนให้ อย่างนี้เป็นต้น

(๕) Blamer แปลตรงตัวว่า "นักตำหนิ" ก็จะไม่ตรงความหมายทีเดียว ความหมายของ Blamer ในที่นี้หมายถึงความถึงผู้รับแค่ชอบ ผิดไม่เอา ถ้าผิดละก็โทษว่าลูกน้องทำ ถ้าถูกละก็ตำหนิตัวเอง มักจะโทษว่าเป็นความผิดของผู้อื่นที่ตนได้รับความยุ่งยากอยู่คนเดียว และผิดก็จะเข้ข้างตัวเอง อภัยให้ตัวเองเสมอ เข้ทำนองที่เขาว่า "รำไม่ดี โทษบ้โทษกลอง" หรือ "ซ้รำดีโทษกลอง" อะไรทำนองนั้น เหมือนอย่างที่เคยเห็นๆ ผู้ใหญ่รุ่นเก่าทั้งหลายพอเห็นเด็กเตะกะโตนโครม! ละก็ตวาดแหวกออกมาทันทีว่า "เจ้ามีซ้รำซ้รำแท้" พอตั้งครู่ทำนผู้ใหญ่นั้นเอง เตะกะโตนไม่เดียวกับ โครม! เข้ให้บ้าง กัดบ้ว่า "แหม เด็กพวกนี้วางกะโตนไว้กะกะไม่รู้จักเก็บเสียบ้างเลย" เจอผู้ใหญ่แบบนี้จะก็ เย็นใจเถอะ ชาติทนทงชมทงตองแม่

ว่าแท้จริง ลักษณะของผู้บังคับบัญชาแบบอัคราธิปไตยนี้ยิ่งมีอย่างอื่นอีก แต่ยกมาแจกให้เห็นจะพอ ทนตองมาพิจารณาถึงผลที่ได้จากการปกครองแบบนกันคิดว่า

ผล.....?

เขว่า (ไม่ใช่ผมว่า) อีกนั่นแหละ การปกครองแบบ Autocracy (อัคราธิปไตย) หรือ บางคนเรียกว่า แบบ Dictator (เผด็จการ) นี้ ผลก็คือ

(๑) ลูกน้องกลัว แต่ไม่รัก หน้าไหว้ หลังหลอก พอหัวหน้าไปประชุม ลูกน้องหายหมด หัวหน้ากดขี่มากเทศนากันเบ้งไปเลย แบบ "แมงไม่อยู่หนุระเว้ง แมงมาหลังคาเบ้ง" นั่นแหละ

(๒) ลูกน้องไม่รู้สึกภูมิใจในงานที่ทำ เพราะเขาไม่มีส่วนได้ส่วนเสียในงานนั้น ผลคือไม่ได่ตกแก่ตัวเขาเลย ไปตกแก่หัวหน้าหมด เลยทำแค่พอ "บ้ดัดวะให้พันหน้าบ้าน" ไปเท่านั้นเอง

(๓) ลูกน้อง ไม่ได้ทำงาน ด้วยความเต็มใจ ที่ทำก็เพราะกลัวหัวหน้าจะคุเขา ทำไป

เหมือนกับเครื่องจักรอย่างนั้นเอง ถ้าหัวหน้าไม่ยุ่งกับระดับเป็นอันว่าไม่ทำ หรือทำพอ "มัดมือให้พันหน้าบ้าน" อีกนั่นแหละ

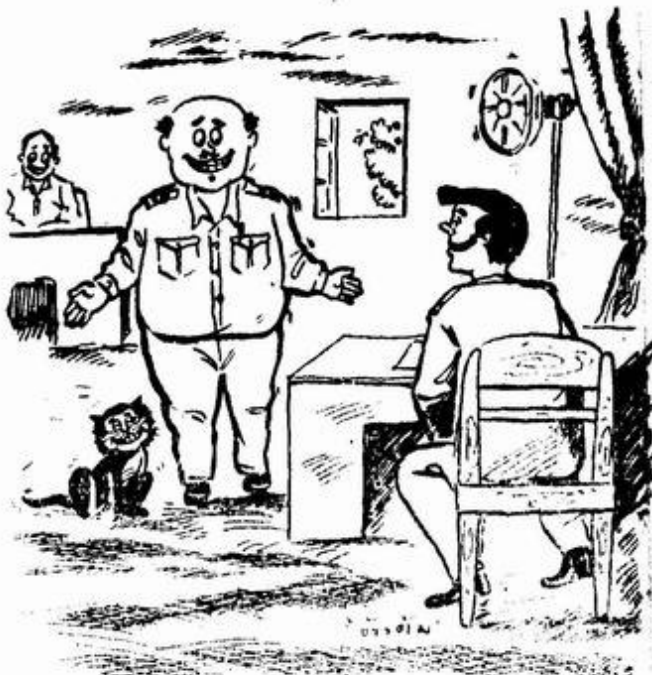
(๔) ลูกน้องเป็นคนไร้ความสามารถไปหมด ไม่กล้าตัดสินใจทำอะไร เพราะกลัวผิด ไม่รู้ว่าจะทำอย่างไรจึงจะเหมาะสม จึงต้องฟังความคิดความเห็นหรือคำสั่งของหัวหน้าก่อน ในที่สุดก็ "ขอประทานเสนอ" โดยไม่มีความเห็น ผลก็คือหัวหน้าเองต้องปวดหัวมากจน เพราะคิดเองเออเองจากรู้อย่างเดียวทุกเรื่องไป ชาติหัวหน้าเมื่อไหร่ งานชงกั๊กทันที ไม่มีใครกล้าทำแทน

(๕) ลูกน้องมักจะลาออกเพื่อไปหางานอื่นทำบ่อยๆ เพราะคับอกคับใจ เข้าตำราที่ว่า "คับที่อยู่ได้ คับใจอยู่ยาก" ทำงานเงินเดือนน้อยแถมต้องอดทนอดกลั้น รู้ดีว่าจะดีกว่าเงินเดือนมาก แต่ต้องนำตาตึกใหม่บ่อยๆ หรือต้องหัวเดียวก้นบ้านทุกวัน

ผลยังมีปรากฏอีกมากครับ แต่ยกมาเพียงเท่านั้นก็เห็นจะพอ ต้องมาคุยกับผู้บังคับบัญชาแบบที่ ๓ ต่อไป

แบบที่ ๓ แบบ DEMOCRACY

คือ "ประชาธิปไตย" ผู้บังคับบัญชาแบบนี้ ไม่ใช้วิธีบังคับ (force) ให้ลูกน้องทำงาน แต่ใช้วิธี จูงใจ (motivate) ให้ลูกน้องทำงาน โดยให้ลูกน้องมีส่วนในงาน ผลสำเร็จหรือผลเสียของงานเป็นอย่างไรก็ให้ลูกน้องมีส่วนได้ส่วนเสียร่วมกับหัวหน้าด้วย ให้อำนาจหน้าที่แก่ลูกน้องให้ทำงานในส่วนที่ได้รับมอบหมาย ไม่รวมอำนาจมากกว่าใครคนเดียว ให้ความรับผิดชอบแก่ลูกน้องในงานที่ได้รับมอบหมาย คือหัวหน้าเองคอยสั่งแนะแนวทาง และเป็นพี่เลี้ยง คอยคุมดูแลแนะนำสั่งสอนให้ลูกน้องทำงานให้ถูกต้อง คอยให้การปรึกษาหารือ เปิดโอกาสให้ลูกน้องออกความคิดเห็น และแสดงความสามารถได้เต็มที่ และยอมรับนับถือความรู้ความสามารถ และเหตุผลที่ถูกต้องของลูกน้องแต่ละคน

ผู้บังคับบัญชาแบบนี้ มักมีลักษณะประจำตัวเป็นบุคคลประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ คือ

(๑) Initiator ผู้ริเริ่ม คือ เป็นผู้มีความคิดริเริ่ม เสนอแนะในปัญหาและวิธีการใหม่ๆ ในอันที่จะปรับปรุงงานให้ก้าวหน้าขึ้นเรื่อยๆ ไม่ใช่มอบงานให้ลูกน้องทำแล้วถอยไปนอนต้ง หรือว่า วิถีเก่าๆ เขาทำกันมาอย่างไร ก็ทำอย่างนั้นต่อไป โดยไม่พิจารณาว่าดีหรือไม่ดี เห็นคนไปเสียก็คอย หลานก็ขอชื้อคอยต่อไป โดยไม่พยายามหาสิ่งที่มีคุณค่าดีกว่าคอย อย่างนี้ไม่ใช่ลักษณะของผู้ริเริ่ม ผู้ริเริ่มต้องคอยสำรวจผลงาน คำนึง พยายามคิดค้นหาข้อบกพร่องของงานและวิธีที่จะแก้ไขให้ดีขึ้น

(๒) Orientor ผู้แนะนำ คือคอยแนะนำชี้แจงลูกน้องให้รู้จักจุดหมายของงาน, ให้ทำงานให้ถูกต้อง ถูกต้อง ไม่ใช่วิธีที่ว่าเมื่อลูกน้องทำไม่ถูก แต่ใช้วิธีแนะนำสั่งสอน โดยให้ถือสิ่งที่เป็นคุณประโยชน์เป็นแบบที่เรียน เป็นเครื่องเร้าเตือนให้ระมัดระวังและแก้ไขให้ถูกต้องยิ่งขึ้นต่อไป ไม่ใช่วิธีห้ามไม่ให้ทำสิ่งที่ไม่ดี แต่ใช้วิธีแนะนำชี้แจงให้ทำในสิ่งที่ถูก

(๓) Facilitator ผู้อำนวยความสะดวก คือคอยสร้าง ประเด็น รั้งให้เขาเรื่อง พิจารณาความรู้ความสามารถและความชำนาญ ความถนัดของลูกน้องแต่ละคน จับมาใช้ให้ถูกทางให้เป็นประโยชน์มากที่สุด

(๔) Encourager ผู้กระตุ้น คือคอยส่งเสริมเร้าให้แต่ละคนกระตือรือร้นอยากทำงาน เพื่อให้ได้ผลมากที่สุด

(๕) Harmonizer ผู้ประสาน คือ คอยประสานคนในหน่วยให้สามัคคีกลมเกลียว รวมเป็นพวกเดียวกัน ช่วยกันปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วงไป ไม่ให้มีการแตกแยก คอยประสาน ความแตกต่างระหว่างบุคคล ทั้งในด้านความคิดเห็น และความรู้ความสามารถ เพื่อนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ร่วมกัน

(๖) Fact-Seeker ผู้แสวงหาข้อเท็จจริง คือ เฝ้าหาข้อเท็จจริงแห่งเรื่องเพื่อให้ การพิจารณาวินิจฉัย ตัดสิน และปฏิบัติเป็นไปโดยถูกต้อง ไม่เชื่อฟังแต่ตามที่ "เขาเล่าว่า" หรือตามที่ลูกน้องบ่นทักหรือรายงานขึ้นมาโดยไม่มีหลักฐานหรือเหตุผลเพียงพอ

(๗) Fact-giver ผู้ให้ข้อเท็จจริง คือ ในการรายงานหรือเสนอเรื่องต่อผู้บังคับบัญชา เห็นข้อบกพร่อง ก็เสนอข้อเท็จจริง และความเห็นของตนไปด้วย ไม่ใช่เพียง "ขอประทานโทษ"

(๘) Compromiser ผู้ประนีประนอม คือ เมื่อมีข้อขัดแย้งเกิดขึ้นระหว่างบุคคลใน หน่วย จะเป็นโดยความคิดเห็น หรือโดยไม่ถูกเด่นกันก็ตาม หัวหน้าคอยพยายามหาทาง

ใกล้ชิดประนีประนอมให้ปรองดองกัน โดยหาวิธีผ่อนหนักผ่อนเบาให้เป็นที่ตกลงปลงใจกันไป ด้วยดี

(๘) Expediter ผู้จัดสรร คือ คอยจัดหาพัสดุเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงาน ตลอดจนเครื่องมือให้ความสะดวกสบายและบริการอื่น ๆ แก่ลูกน้อง อันจะเป็นเครื่องเพิ่มความสุก ภายสบายใจ และประสิทธิภาพของหน่วย

(๙) Recorder ผู้บันทึก คือ คอยบันทึกผลงาน และแถลงให้ลูกน้องทราบ ตลอดจน รายงานให้ผู้บังคับการทราบได้ทราบด้วย

(๑๐) Evaluator ผู้ประเมินผล คือ คอยวัดผลของงานว่าทำไปแล้วนั้นได้ผลดีไม่ดี แค่ไหน ไม่ใช่ "ทำบ่อย" หรือ "ตั้งบ่อย" โดยไม่พิจารณาคุณค่า

(๑๑) Analyzer ผู้วิเคราะห์ คือ คอยคิดตามคุณลักษณะงานและวิเคราะห์ว่า ดีหรือเลวลงอย่างไร เพราะอะไร ควรจะแก้ไขอย่างไร ยกมาแค้นกเห็นจะพอมองเห็นแล้ว ทน ต้องมาคุณผลที่ได้จากการปกครองแบบประชาธิปไตย คุ้มบ้าง

ผล.....?

เชื่อว่า (ไม่ใช่ผมว่า) อีกนั่นแหละ การปกครองแบบประชาธิปไตย ผลก็คือ

(๑) ลูกน้อง รัก และ ซื่อตรง ต่อ หัวหน้า แม้หัวหน้าจะไม่อยู่ลูกน้องก็ทำงานไปตามปกติ

(๒) ลูกน้อง รู้สึก ภูมิใจ ในงาน เพราะมีส่วนได้ส่วนเสียในผลสำเร็จ ด้วยกัน รู้สึกเหมือนว่าเป็นงานของตัวเอง จึงพยายามทำให้ดีที่สุด

(๓) ลูกน้องทำงานด้วยความเต็มใจและตั้งใจ ทำให้งานมีประสิทธิภาพ

(๔) ลูกน้องมีความสามารถ ถ้าวินิจฉัย และถ้าวินิจฉัยการทำงานให้

หัวหน้าไม่อยู่ ลูกน้องทำงานตามปกติ

ถ้าเร้าไปได้ ทำให้หัวหน้าเบาใจ เมื่อหัวหน้าไม่อยู่ ลูกน้องก็เข้าสวดมนต์ที่แทนได้ทันที งานไม่ชงกั๊ง

(๕) ลูกน้องมีความสวดอดสบายใจ ซึ่งเป็นแรงจูงใจ (Motivation) ให้ตั้งใจทำงาน อยากทำงาน และอยากอยู่ในหน่วยงานนั้นเรื่อยไป ไม่อยากไปไหน บางคนถึงขนาดเขาจะย้ายให้ไปที่อื่นโดยจะเลื่อนชั้นเลื่อนตำแหน่งให้ก็ไม่เอา ขออยู่ที่เดิมแม้เงินเดือนน้อยกว่าก็เอา

เขาผลัดกันเห็นจะพอพิจารณาได้ ไซ้ใหม่ครับ ว่าการปกครองแบบประชาธิปไตย คดีหรือไม่ดี แต่ความดี หรือ ไม่ดี นั้น ไม่ได้อยู่ที่คำว่า "ประชาธิปไตย" หรือคณะกรรมาธิการอยู่ที่วิธีการในการปฏิบัติ เพราะใคร ๆ ก็ดูเหมือนจะอ้างว่า เขาเป็น "ประชาธิปไตย" ทั้งนี้ มีเกิดขึ้น ๆ เขาเดา (ผมนำมาเดาอีกต่อหนึ่ง เท่าจริงอยู่ที่ผู้เดาเดิม) ว่า เมื่อครั้งทรูแมนเป็นประธานาธิบดีอเมริกา นักหนังสือพิมพ์อเมริกันไปเยี่ยมโซเวียตรัสเซีย นักหนังสือพิมพ์โซเวียตถามนักหนังสือพิมพ์อเมริกันว่า "ท่านว่าเมืองของท่านเป็นประชาธิปไตยแท้ ไหน.. เป็นประชาธิปไตยอย่างไร ลองเล่าให้ฟังบ้างสิ" นักหนังสือพิมพ์อเมริกันบอกว่า "เมืองของฉันเป็นประชาธิปไตยแท้ ใครจะไปยื่นหน้าทำเนียบไว้ที่เข้าสี่ แล้วตะโกนว่า ประธานาธิบดีทรูแมนไม่ดี ก็ได้" นักหนังสือพิมพ์โซเวียตว่า "เมืองของฉันก็เป็นประชาธิปไตย ใครจะไปยื่นหน้าวังเครมลิน แล้วตะโกนว่า ประธานาธิบดีทรูแมนไม่ดี ก็ได้เหมือนกัน"

ท่านครับ ลองสำรวจตัวเองดูบ้างสิครับว่า เป็นผู้บังคับบัญชาแบบไหน ถ้าเห็นท่าจะไม่ดี จะเปลี่ยนแบบเสียใหม่ก็ได้นี่ครับ

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงนิพนธ์ไว้ว่า

"ผู้ฉลาดเปลี่ยนคิดได้ แต่ที่คนโง่โง่ไร ไม่เปลี่ยนแปลง"

ขอได้รับความนับถืออย่างมาก

จากผม

"ข้าวสวย"

ทดสอบตัวท่านเอง

โดย .....วิญญู อังคนารักษ์ M.Sc.

ท่านผู้บังคับบัญชา ท่านคิดว่าท่านเป็นผู้บังคับบัญชาที่ไฉนใหม่ ? โปรดลองทดสอบตัวท่านเองดู

(โปรดเขียนเครื่องหมาย ถูก หน้าคำตอบที่ท่านเห็นว่าถูกต้องที่สุด)

๑. ถ้าท่านเดินดินไถดเพราะไปเหยียบเขาเปลือกกล้วยเข้า ท่านจะ (ก) ทำหน้าที่ไฉนที่ใหม่เขาเปลือกกล้วยไปทั้งไว้ที่นั้น (ข) เตือนตัวท่านเองว่าในอนาคตท่านจะต้องมีความระมัดระวังให้มากกว่านี้ (ค) หัวเราะเหมื่อนกับว่าเป็นสิ่งที่น่าขัน

๒. เวลาไปงานปาร์ตี้ท่านชอบทำอะไรมาก (ก) นำอาหารและเครื่องดื่มไปให้แขก (ข) จัดการเต้นรำหรือการเล่นสนุกอื่น ๆ (ค) ดูแลเกี่ยวกับการครัว

๓. ท่านคิดว่านักพยากรณ์อากาศ (ก) ผิดมากเท่า ๆ กับไม่ผิด (ข) โดยทั่วไปแล้ว ทำหน้าที่ได้ดี

๔. ถ้าอากาศเปลี่ยนเป็นอบอุ่นขึ้นในทันทีทันใด ท่านคิดว่า ท่านควรจะ (ก) ถอดเสื้อและผ้าผูกคอออกถ้าท่านประสงค์เช่นนั้น (ข) แต่งตัวให้เรียบร้อยอยู่เสมอ (ค) ดูแลตัวอย่างจากนายของท่าน

๕. ท่านชอบที่จะตัดสินใจ (ก) โดยตัวของท่านเอง (ข) ในคณะกรรมการ (ค) โดยการปรึกษาคณะใดคนหนึ่งซึ่งมีความคิดเห็นที่ท่านเคารพนับถือ

๖. ถ้าหากคนแปลกหน้าแสดงกิริยาหยาบต่อท่านในที่สาธารณะ ท่านจะ (ก) แสดงกิริยาหยาบคายตอบ (ข) ทำเป็นไม่สนใจ (ค) เรียกตำรวจ

๗. ในการเลี้ยงต้อนรับ ท่านชอบที่จะ (ก) พบเพื่อนเก่า ๆ (ข) พยายามรู้จักเพื่อนให้มากขึ้น

๘. ท่าน (ก) ชอบขับรถวอร์ปใหม่ด้วยตัวของท่านเอง (ข) ออกแบบขับรถวอร์ปเอง (ค) ไร้อะไรไปเลือกซื้อให้

๙. ท่านชอบที่จะทำงาน (ก) ตามลำพังตัวของท่านเอง (ข) ในกลุ่มเล็ก ๆ ของเพื่อน (ค) ในกลุ่มใหญ่ซึ่งเต็มไปด้วยความรื่นเริง

๓๐. ในฐานะที่เป็นผู้บังคับบัญชา ท่านจะอนุญาตให้ผู้ใต้บังคับบัญชาของท่านลาป่วยได้ (ถ้าหาก) (ก) มีใบรับรองของแพทย์ (ข) ถ้าท่านคิดว่าเหตุการณ์เช่นนั้นสมควรอนุญาตให้ลาได้ (ค) ถ้ามีข้อแก้ตัว

๓๑. ถ้าหากมีที่นั่งเหลืออยู่เพียงที่นั่งเดียวในรถโดยสาร และรถโดยสารคันนี้จะไปจะยังไม่มาจนกว่าจะอีก ๓๐ นาทีข้างหน้า และมีคนขอรับรองท่านว่าท่านจะวิ่งเหยาะใหม่ถ้าหากเขาจะใช้ที่นั่งของท่านในกิจ ท่านคิดว่าท่านจะ (ก) ปล่อยให้เขาไปได้ (ข) คิดว่าเขาจะอ้างเหตุผลว่าอย่างไรก่อน (ค) ขอโทษเขาและไม่ยอมให้เขาไป

๓๒. ท่านคิดว่าท่านตอบคำถามเหล่านี้ได้ดีเพียงใด (ก) ก่อนข้างค้มาก (ข) ดีเท่ากับคนส่วนมาก (ค) บางทีอาจจะไม่ดีเหมือนกับบางคน

คะแนน

- ๑. (ก) ๓ (ข) ๐ (ค) ๐
- ๒. (ก) ๓ (ข) ๒ (ค) ๐
- ๓. (ก) ๐ (ข) ๓ ๔. (ก) ๒ (ข) ๓ (ค) ๐
- ๕. (ก) ๐ (ข) ๓ (ค) ๓
- ๖. (ก) ๐ (ข) ๓ (ค) ๐
- ๗. (ก) ๐ (ข) ๓ (ค) ๐
- ๘. (ก) ๐ (ข) ๓ (ค) ๐
- ๙. (ก) ๐ (ข) ๒ (ค) ๓
- ๑๐. (ก) ๓ (ข) ๒ (ค) ๐
- ๑๑. (ก) ๐ (ข) ๒ (ค) ๓
- ๑๒. (ก) ๓ (ข) ๓ (ค) ๐

ถ้าท่านได้คะแนนเกินกว่า ๓๐ คะแนนขึ้นไป - ท่านมีคุณสมบัติในการที่จะเป็นเจ้านายสมัยใหม่ได้เป็นอย่างดี

๗ คะแนนถึง ๓๐ คะแนน ท่านควรจะเป็นตำแหน่งรองหรือผู้ชำนาญการสำหรับให้คำปรึกษาหารือ

ต่ำกว่า ๕ คะแนน - ถ้าท่านเป็นเจ้านายอยู่แล้ว แสดงว่าท่านมีโชคดีกว่าผู้ใต้บังคับบัญชาของท่าน

ปฏิมิเสตมตตนา
จงพิจารณาตนด้วยตนเอง

ปัญหาและทบทวนปฏิบัติ

ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน

โดย . . . ประวัณ ๗ นคร ธ.บ.   หัวหน้ากองวินัยและเรื่องราว สำนักงาน ก.พ.

ปัญหาใหม่

๔๐๑. ถาม การนับเวลาสอบสวนตามมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ ซึ่งบัญญัติว่า “.....การสอบสวนนั้น ให้กระทำให้แล้วเสร็จโดยเร็ว อย่างช้าไม่เกินสามสิบวัน นับแต่วันที่ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่ง...” นั้น นับตั้งแต่วันที่ประธานกรรมการรับทราบคำสั่งเป็นวันแรก หรือนับตั้งแต่วันที่ถัดจากวันที่ประธานกรรมการรับทราบคำสั่งเป็นวันแรก

ตอบ นับตั้งแต่วันที่ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่งเป็นวันแรก ไม่ใช่ นับตั้งแต่วันที่ถัดจากวันที่ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่งเป็นวันแรก (มติ ก.พ. ตอบข้อหารือของกระทรวงเกษตรตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ ๓๖๕๓๓/๒๕๐๓ ต.ว. ๓๕ ก.ค. ๒๕๐๓)

๔๐๒. ถาม ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้หนึ่ง มีกรณีต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ถูกจังหวัดส่งตั้งกรรมการขึ้นสอบสวนและส่งพักราชการ และต่อมาจังหวัดได้รับคำสั่งกระทรวงเจ้าสังกัด แต่งตั้งให้ผู้นั้นไปดำรงตำแหน่งในอีกจังหวัดหนึ่งและให้โอนอัตราราชการไปตั้งจ่ายที่จังหวัดใหม่ตั้งแต่วันที่รับแต่งตั้งเป็นต้นไปซึ่งยื่นไปก่อนวันส่งพักราชการ แต่จนบัดนี้ผู้นั้นก็ยังไม่ได้มอบหมายหน้าที่การงานและยังไม่ได้เดินทางไปรับตำแหน่งใหม่ เพราะกระทรวงเจ้าสังกัดได้แจ้งไปทางจังหวัดว่าถ้าขัดข้องเรื่องเงินค่าพาหนะเดินทาง ก็ให้รอการเดินทางไปรับตำแหน่งใหม่ไว้ก่อน ส่วนอัตราราชการเดือนนั้นโอนไปทางจังหวัดสังกัดใหม่แล้ว กรณีเช่นนี้ การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและการสอบสวนที่ได้ดำเนินการไปแล้ว กับการส่งพักราชการไปแล้วนั้น จะเป็นการชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ประการใด และขณะนั้นผู้นั้นอยู่ในระหว่างพักราชการ ถ้า

หากคำสั่งจังหวัดที่สั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนชอบด้วยกฎหมาย เมื่อการสอบสวนเสร็จแล้ว ผู้ว่าราชการจังหวัดเดิมจะยังคงเป็นผู้บังคับบัญชาอยู่ และจะส่งโทษทางวินัยได้หรือไม่ และถ้าปรากฏผลจากการสอบสวนว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย โทษไม่ถึงจะต้องออกจากราชการ ผู้ว่าราชการจังหวัดเดิมจะสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิมได้หรือไม่ หรือจะให้ดำรงตำแหน่งใด

ตอบ เมื่อยังไม่ได้อบรมหมายหน้าที่การงาน และยังไม่ได้เดินทางไปรับตำแหน่งใหม่ ผู้นั้นก็ยังอยู่ในบังคับบัญชาของจังหวัดเดิม จังหวัดเดิมน้อมอำนาจที่จะสอบสวนพิจารณาโทษต่อไปได้ หรือถ้าการกระทำผิดนั้นโทษไม่ถึงจะต้องออกจากราชการ ผู้ว่าราชการจังหวัดเดิมก็สั่งให้กลับเข้ารับราชการได้ แม้อัตราเงินเดือนจะอยู่ที่ใดก็ไม่เป็นปัญหาขัดข้อง (มติ ก.พ. คอบช้อหรือของกระทรวงศึกษาธิการ ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ ศธ. ๓๔๗๕๐/๒๕๐๓ ด.ว. ๒๓ มี.ย. ๒๕๐๓)

ปัญหาพิเศษ

สมาชิกเลขที่ ๕๗๔ ด้านสุสกาकरणอง ถามว่า

ตามที่ท่านตอบสมาชิกในวารสารข้าราชการเล่ม ๕ ปีที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๐๓ ว่า การเดือนอนคิบเงินเดือน ไม่ต้องขออนุมัติ ก.พ. (เพราะไม่ใช่เดือนชน) ตามกฎ ก.พ. ที่เบ็ดเตล็ดใหม่ ฉบับที่ ๓๖๐ พ.ศ. ๒๕๐๓ ขอเรียนถามว่า การเดือนอนคิบเงินเดือนให้สูงเช่น ชนโทเดือนจากอนคิบ ๓ ชน ๓๗๐ บาทเป็นอนคิบ ๒ ชน ๒๐๐ บาท หรือชนโทอนคิบ ๒ ชน ๒๕๐ บาทเป็นอนคิบ ๓ ชน ๒๗๐ บาท เรนนั้นจะต้องรายงานกรมเจ้าสังกัดเพื่อขออนุมัติไปยัง ก.พ. เสียก่อนหรือไม่ หรือจังหวัดจะมีอำนาจตั้งเดือนได้เองโดยไม่ต้องรายงานทางกระทรวงเจ้าสังกัด เพื่อขออนุมัติไปยัง ก.พ. เสียก่อนตามคำตอบของท่านที่กล่าวข้างต้น หากเป็นดังนี้จะมีขัดกับหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ น.ว. ๕/๒๕๐๓ ลงวันที่ ๕ ก.พ. ๒๕๐๓ ไปหรือไม่

คำตอบ

เรื่องการเดือนอนคิบเงินเดือน เคยตอบขแรงซ้ำ ๆ กันหลายหนแล้ว แต่ปรากฏว่ายังมีผู้ไม่เข้าใจอยู่ชุกมาก จึงขอয়াให้ชคอกครงหนังสือ

๑. ถ้าอันดับเงินเดือนมีว่างอยู่ ไม่ว่าจะอันดับใดของชั้นใดเลื่อนขึ้นไปได้โดย ไม่ต้องขออนุมัติ ก.พ. แต่ต้องเลื่อนตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ตามข้อ ๕ แห่งกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๖๐ พ.ศ. ๒๕๐๓ (กฎ ก.พ. ท้องนเดียด้วย)

๒. ถ้าจะเลื่อนอันดับเงินเดือนให้ผู้ใด หลังวันที่ ๑ มกราคม เพราะอันดับเพ่งจะว่างก็ดี หรือเพราะเหตุใด ๆ ก็ตาม ต้องขออนุมัติ ก.พ. ตามข้อ ๖ แห่งกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๖๐

๓. ถ้าจะเลื่อนอันดับเงินเดือนให้ผู้ใด ที่ไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ตามข้อ ๓ และข้อ ๖ แห่งกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๕๔ พ.ศ. ๒๕๐๐ [กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๖๐ ข้อ ๔ (๓)] เช่นวันราชการไม่ครบรอบปีเป็นต้น ต้องขออนุมัติ ก.พ. ตามข้อ ๖ แห่งกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๖๐

๔. ถ้าอันดับเงินเดือนไม่มีว่างอยู่ จะเอาเงินเดือนชนเงินเดือนประจำมาปรับปรุงบวกเข้าไปให้เป็นอันดับสูงขึ้น เช่นชนโทอันดับ ๓ ชน ๑๘๐ บาท ไม่มีอันดับ ๒ ชน ๒๐๐ บาทว่าง แต่เอาเงินเดือนชนออก ๓๐ บาท บวกเข้าไปเป็น ๒๐๐ บาท อย่างนี้ขอให้อ.พ. กำหนดอันดับเงินเดือนให้สูงขึ้นตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๘๗ เพื่อให้มีอันดับเสียก่อน จึงจะดำเนินการในการเลื่อนอันดับตามที่กล่าวใน ๓-๒-๓ ได้

๕. การปรับอันดับให้สูงขึ้นตามที่กล่าวใน ๔ เฉพาะสำหรับชนครและชนจตุร ก.พ. อนุมัติในหลักการว่าถ้ามีเงินปรับขึ้นไปได้ก็ให้ผู้บังคับบัญชาทำได้เองโดยถือว่า ก.พ. กำหนดให้ตามนั้น ไม่ต้องเสนอให้อ.พ. พิจารณา (ดู น.ว. ๔/๒๕๐๓ ถ.ว. ๒๓ ม.ค. ๒๕๐๓) การปรับอันดับให้สูงขึ้นที่ขอเสนอ อ.พ. พิจารณา คงมีเฉพาะชนโทและชนเอกเท่านั้น เพราะฉนั้นคำขอคนมีชัย ชัยศิริรักษ์ ในวารสารข้าราชการฉบับที่ ๕ ประจำเดือนพฤษภาคม จึงตอบว่า เลื่อนอันดับ เช่นนั้นไม่ต้องขออนุมัติ ก.พ. เพราะตัวอย่างที่คนมีชัยยกขึ้นมาเป็นการเลื่อนชนครอันดับ ๓ เป็นอันดับ ๒ ซึ่งถึงอันดับจะไม่มีว่างผู้บังคับบัญชาเอาเงินเดือนชนมาปรับปรุงเดือนได้เองอยู่แล้ว

ขอให้ท่านผู้อ่าน อ่านบททวนคำตอบนี้ พร้อมกับพลิกดูบทกฎหมายที่อ้างถึง ทำความเข้าใจให้ดี ที่หลังจะได้ไม่สงสัย

คุณมีชัย ชัยศิริรักษ์ ถามว่า

๑ ตามหนังสือกรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร คำนวนมาก ที่ น.ว. ๕๖/๒๕๐๓ ลงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๐๓ ในข้อ ๒. ที่ว่า "การบรรจุในอัตราว่างให้หมายความตลอดถึงการ

ขอโอนข้าราชการมาบรรจุในอัตราว่าง และการแต่งตั้งสืบเปลี่ยนตัวข้าราชการจากส่วนหนึ่งมาบรรจุในอัตราว่างของอีกส่วนหนึ่งในกรมเดียวกันด้วย"

ข้อความที่ขีดเส้นใต้ไว้บนนี้ จะห้ามถึงการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการชั้นโทด้วยหรือไม่ ?

๒. ตามที่ได้ตอบคุณชนะ ปาตกระวงศ์ ณ อยุธยา วารสารเดิม ๕ หน้า ๒๔ พ.ศ. ๒๕๐๓ เรื่องบัญชีผู้สอบแข่งขันตามมาตรา ๕๐ นั้น ถ้าดูตามความที่ถูกต้องตามที่คุณชนะเขียนไว้ทุกประการ ไม่มีข้อความข้อยกเว้นแต่อย่างใดว่าการสอบใช้ได้เพียง ๒ ปี เว้นแต่จะมีการสอบใหม่ แต่ตามที่ถือปฏิบัติกันมาว่าใช้ได้ ๒ ปี โดยถือว่าได้ปฏิบัติกันมาแต่เดิมนั้น ผมว่าไม่ถูกต้อง เพราะการคัดความกฎหมายจะต้องคัดความตามตัวอักษรโดยเคร่งครัด เมื่อคัดความตามอักษรไม่ได้จึงคัดความตามความมุ่งหมายหรือเจตนารมณ์ในการออกกฎหมาย จึงขอถามว่าบัญชีอื่นใครจะเป็นเป็นผู้กชั้นพิจารณาและคัดความกันให้ถูกต้องต่อไป และถ้ากรมใดจะถือว่าการสอบชั้นบัญชีได้เกินกว่า ๒ ปีก็บรรจุได้และดำเนินการบรรจุไปตามกฎหมายที่ว่ามี ก.พ. จะทักท้วงประการใดหรือไม่ ?

๓. การสอบเลื่อนชั้นข้าราชการชั้นตรีเป็นชั้นโทตามมาตรา ๕๘ และชั้นโทขึ้นเป็นชั้นเอกตามมาตรา ๕๘ กฎหมายก็ไม่ได้ระบุกำหนดเวลาการชั้นบัญชีไว้เหมือนกัน ทำไม ก.พ. จึงวางระเบียบไว้ให้ชั้นบัญชีได้ไม่เกิน ๒ ปี ถือหลักอะไร ?

คำตอบ

๑. ห้ามการบรรจุและแต่งตั้งสืบเปลี่ยนเฉพาะประจำแผนก และ เสมียนเท่านั้น ไม่รวมถึงชั้นโท

๒. ก.พ. คัดความไว้อย่างนั้นแล้ว ถ้ากรมใดฝ่าฝืน ก.พ. ก็จะทักท้วง ผลก็คือบรรจุไปที่เบิกเงินเดือนไม่ได้

๓. ก.พ. ไม่ได้ออกเป็นระเบียบ เพียงแต่วางแนวทางให้กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ถือปฏิบัติเท่านั้น ถือหลักว่า สอบทั้งได้นาน "เรอ"

คุณเดชา ภูหนุ อำนวยการพัสดุ จังหวัดอุบลราชธานี ถามว่า

นาย ก. เป็นครูประชาบาล ทำงานอยู่ที่แผนกศึกษาธิการอำเภอ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๑ ราวเดือนพฤษภาคม ถูกแต่งตั้งเป็นกรรมการไปรับเงินเดือนที่จังหวัดร่วมกับคณะกรรมการ ช่างตีบ

ถูกคนร้ายปล้นกลางทาง คณะกรรมการถกยิงตายไปคนหนึ่ง จับคนร้ายได้ เมื่อเสร็จคดีทางการ ให้คณะกรรมการชดใช้เงินที่ถูกปล้นไป โดยหักเงินเดือนแค้นมาจนกระทั่งทุกวันนี้

อยากทราบว่า ความผิดในลักษณะเช่นนี้ ทางทางจะอภัยโทษโดยมีหักเงินเดือนและอื่น ๆ ให้ นาย ก. และคณะกรรมการชดใช้โดยได้หรือไม่อย่างไร

คำตอบ การให้ชดใช้เงิน ไม่ใช่การลงโทษ เมื่อไม่ใช่การลงโทษ ก็ไม่มีอภัยโทษ เมื่อตอนให้ชดใช้ เป็นการตกลงยินยอมกันระหว่างผู้ชดใช้กับทางราชการ หากจะเลิกก็ต้องเป็นกรณีตกลงยินยอมกันทั้ง ๒ ฝ่าย ทำนองเดียวกัน

สมาชิกเลขที่ ๓๓๘๖ อำเภอจะหังพระ ถามว่า

๑. ตามหนังสือกรมตำรวจบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหารที่ น.ว. ๕๕/๒๕๐๑ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๐๑ เรื่องระเบียบการลาของข้าราชการพลเรือนนั้น ที่ว่า "ควรให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอมอบหมายอำนาจให้หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด หรือหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอ แล้วแต่กรณี อนุญาตการลาแทนได้" ขอเรียนหาหรือว่า

การมอบอำนาจในกรณีดังกล่าวตามมติคณะรัฐมนตรีนั้น นายอำเภอหรือผู้ว่าราชการจังหวัดจะต้องส่งมอบหมายเป็นลายลักษณ์อักษรหรือไม่ หรือว่าหัวหน้าส่วนราชการถือปฏิบัติได้โดย

๒. ถ้าเนาหนังสือราชการของกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ที่นำลงในวารสารข้าราชการอื่นเกี่ยวกับระเบียบและทางปฏิบัติของหน่วยราชการ บางเรื่องทางหน่วยราชการนั้นยังไม่ได้รับทราบจากทางสายงานที่เหนือขึ้นไป เช่นอำเภอก็ยังไม่ได้รับทราบจากจังหวัด จังหวัดก็ยังไม่ได้รับเรื่องจากกรมหรือกระทรวง เป็นต้น แต่ปรากฏว่าทางวารสารข้าราชการนำลงในหนังสือแล้ว เช่นนี้ หากถือถือเป็นหลักหรือแนวทางปฏิบัติในหน่วยราชการนั้น ๆ ไปได้โดย จะเป็นการผิดชอบประการใด

คำตอบ

๑. นายอำเภอหรือผู้ว่าราชการจังหวัดต้องส่งมอบหมายอำนาจให้เสียก่อน ผู้บังคับจึงจะส่งอนุญาตการลาได้

๒. วารสารข้าราชการเขาของจริงมาลง ซึ่งเชื่อถือได้เต็มอวดังนั้นจริง แต่ก็เหมือนกับการประกาศทางวิทยุให้ทราบ ใครจะเชื่อถือปฏิบัติอย่างไรหรือไม่ . ย่อมอยู่ในดุลยพินิจของผู้ himself บอกได้แต่ว่า ของจริงย่อมไม่ผิด

น.ว. ก่าง ๆ

ที่ น.ว. ๘๘/๒๕๐๑

กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

๒๗ มิถุนายน ๒๕๐๑

เรื่อง พระภิกษุสงฆ์สมัครสอบแข่งขันเข้ารับราชการ
เรียน (เวียนพระพรหมวงกรม)

ด้วยสมเด็จพระวันรัต ดังขมหายก ได้มีลิขิตมาถึงท่านนายกรัฐมนตรีว่าตามที่สำนักงาน ก.พ. ได้แจ้งมติ ก.พ. ไปยังกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ว่า พระภิกษุสงฆ์สมัครสอบแข่งขันเข้ารับราชการได้นั้น เป็นการขัดกับประกาศของคณะสงฆ์ จึงขอให้สำนักงาน ก.พ. พิจารณา ซึ่ง ก.พ. มีมติว่า ควรที่ทางคณะสงฆ์จะได้ประกาศให้พระภิกษุตามเนรทที่จะสมัครสอบเข้ารับราชการลาสิกขาเสียก่อน มติของ ก.พ. นี้ ย่อมก่อให้เกิดความเสียหายอย่างมากหลายแก่ฝ่ายพุทธจักร คณะสงฆ์มนตรีเห็นว่า คำแนะนำของ ก.พ. ซึ่งให้ประกาศแก่พระภิกษุตามเนรทที่จะสมัครสอบแข่งขันเข้ารับราชการลาสิกขาเสียก่อนนั้นหาบังเกิดผลไม่ ถ้าได้งดการรับสมัครเสียเลยจึงจะได้ผลสัมประสงค์ จึงขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา กับขอความอุปถัมภ์ด้วยว่า ถ้ามีเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับพระภิกษุตามเนรทควรปฏิบัติหรือไม่ควรปฏิบัติแล้วขอได้แจ้งให้ทางคณะสงฆ์ได้ทราบก่อนด้วย

กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหารได้พิจารณาแล้วเห็นว่า

๑. เห็นด้วยตามลิขิตสมเด็จพระวันรัต ดังขมหายก ในการที่ฝ่ายอาณาจักรควรจะได้ประสานและส่งเสริมฝ่ายพุทธจักร ในการบริหารพระศาสนาโดยทุกวิถีทางเพื่อให้พระพุทธรักษาดำรงคงอยู่ด้วยดี แก่มติ ก.พ. อันเป็นผลเหตุเรื่องนี้เป็นกรณีไม่ยอมรับระเบียบข้อบังคับทางฝ่ายคณะสงฆ์ เป็นการไม่ประสานส่งเสริม จึงเห็นสมควรแก้ไข

๒. ระเบียบข้อบังคับทางคณะสงฆ์อันเป็นฝ่ายพุทธจักรนั้น ฝ่ายอาณาจักรคือรัฐบาลจำเป็นต้องรับรู้อยู่และช่วยป้องกันรักษาให้เป็นไปด้วยดี คือ ช่วยป้องกันไม่ให้มีผู้ทำละเมิดทุกวิถีทาง จึงจะเป็นการชอบและจากใดขอว่าเป็นผู้อุปถัมภ์เชิดชูพระพุทธรักษาอย่างแท้จริง ทั้งนี้ เพราะทางฝ่ายคณะสงฆ์ท่านไม่มีเครื่องมือนอกจากนี้ คือไม่มีเจ้าหน้าที่คอยสำรวจตรวจตราได้

ทวง

๓. ตามมติคณะรัฐมนตรีซึ่งขอความอุปถัมภ์รัฐบาลมาในเรื่องนี้ เห็นควรให้ความอุปถัมภ์ทั้งสองประการคือ

๑. การที่พระภิกษุจะสมัครสอบแข่งขันเข้ารับราชการหรืองานอาชีพใด ๆ ที่เกี่ยวกับราชการ ห้ามทางราชการรับสมัคร เพราะแม้จะไม่มีกฎหมายห้าม แต่มีประกาศของคณะสงฆ์ห้าม ซึ่งเป็นการถวายเป็นความอุปการะตั้งแต่วินิจฉัยคดี

๒. ทางราชการจะสั่งการใด ๆ อันเกี่ยวกับการปฏิบัติของภิกษุสงฆ์ตามแผนแล้ว ให้หารือไปยังคณะสงฆ์ (ผ่านกรมการศาสนา) ก่อน

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๐๓ ลงมติเห็นชอบด้วยตามที่กรมตำรวจบรรณคดีรัฐมนตรีฝ่ายบริหารเสนอ และอนุมัติให้ถือปฏิบัติต่อไปได้ จึงขอยืนยันมาเพื่อถือปฏิบัติต่อไป ได้แจ้งให้จังหวัดทราบด้วยแล้ว

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
(ลงชื่อ) ชำนาญอักษร
(หลวงชำนาญอักษร)
เลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

ระเบียบคลัง

โดย..... วิจิตร ไม้เรียง อ.บ. ผู้ช่วยผู้อำนวยการกองบำเหน็จบำนาญ กรมบัญชีกลาง

กอบกู้หนี้ภาคคลัง

สมาชิกเลขที่ ๓๓๘๖ เพ็ชรบูรณ์ ถามว่า

ต้มคิดว่า นาย ก. ศึกษาธิการอำเภอชั้นจัตวาอันดับพิเศษ ชั้น ๓๐๐ บาท และได้
รับการปรับเดือนอัตราเงินเดือนประจำปี ๒๕๐๓, ๓ ชั้นเป็น ๓๓๐ บาท ค่าตั้งออกแล้ว เมื่อ ๓๖
เม.ย. ๒๕๐๓ แต่ยังมีได้ทำการเบิกจ่าย

ต่อมาเมื่อเดือน พ.ค. ๒๕๐๓ ทางกระทรวงศึกษาธิการ ได้มีคำสั่งบรรจุและแต่งตั้งนาย
ก. เป็นข้าราชการชั้นตรี อันดับ ๓ ชั้น ๓๐๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๓ เม.ย. ๒๕๐๓ (โดยปรับขยาย
อัตราเดิมเป็นชั้นตรี) จึงสงสัยว่า เมื่อเวลาทำการเบิกจ่าย นาย ก. จะได้รับเงินเดือน ๓๓๐ บาท
ตลอดหรือไม่ หรือจะได้รับในอัตราชั้นจัตวา อันดับพิเศษ ชั้น ๓๓๐ บาท แต่ พ.ค.-มิ.ค. ๒๕๐๓
แล้วเบิกในอัตราชั้นตรี อันดับ ๓ ชั้น ๓๐๐ บาทต่อไป หรืออย่างไร

คำตอบ

ได้รับเป็นชั้นตรีตั้งแต่วันที่ ๓ เม.ย. ๒๕๐๓ จะเดือนเงินเดือนในชั้นจัตวาภายหลังไม่ได้

คุณสถิติ อนันตวิชัยธรรม ที่ทำการสหกรณ์จังหวัดนครสวรรค์ ถามว่า

เดิมผมเข้ารับราชการ โดยการสอบแข่งขันบรรจุในอำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์
เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๘๐ และได้ย้ายจากอำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ ไปอยู่อำเภอเมืองจังหวัด
กำแพงเพชร เมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๕ และได้ขอลาออกจากราชการ เพราะสุขภาพไม่สู้สมบูรณ์ ต่อมาใน
ปี พ.ศ. ๒๔๘๗ ได้ขอกลับเข้ารับราชการ โดยคำสั่งกระทรวง ตั้งบรรจุที่อำเภอเมืองชุมแสง
จังหวัดนครสวรรค์ ผมอยากจะทราบว่าการที่ผมรับราชการที่อำเภอชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์
ผมมีสิทธิ์จะเบิกค่าเช่าบ้านได้หรือไม่ และถ้าผมได้ย้ายไปที่อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์ ผมจะ
มีสิทธิ์เบิกค่าเช่าบ้านได้หรือไม่ การเข้างานครั้งแรกที่อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์

คำตอบ

ไม่ได้ คุมাত্রา ๕ ข้อ ๔ วรรคสุดท้าย

สมาชิกเลขที่ ๒๕๕๐ กาฬสินธุ์ ถามว่า

ข้าพเจ้ามีความสงสัย พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยอัตราค่าพาหนะและเบี้ยเลี้ยงเดินทาง พุทธศักราช ๒๕๑๗ บางมาตราคงนคอ

๑. มาตรา ๓๑ ผู้บรรจุเข้ารับตำแหน่งแล้วเดินทางไปรับหน้าที่ให้เบิกค่าพาหนะได้ตามอัตราของตำแหน่งใหม่นั้น มีความหมายเพียงใด สมมุติว่า นาย ก. สอบแข่งขันวิชาข้าราชการพลเรือนได้ในจังหวัดกาฬสินธุ์ และได้รับคำสั่งบรรจุแต่งตั้งไปรับตำแหน่งใหม่ที่อำเภอหนึ่งในจังหวัดนั้น ขอลถามว่า นาย ก. จะมีสิทธิเบิกค่าพาหนะได้หรือไม่
๒. การโอนจากสังกัดหนึ่งไปยังอีกสังกัดหนึ่งซึ่งอยู่ต่างท้องที่ จะถือว่าเป็นการย้ายตามปกติได้หรือไม่และจะทำการเบิกค่าพาหนะได้เหมือนกับการย้ายธรรมดาหรือไม่

คำตอบ

๑. คำถามเข้าใจว่าจะถามว่าเบิกค่าพาหนะในอัตราไหนใด มิใช่ถามว่าเบิกได้หรือไม่ได้ดังที่เขียนมา ถ้าเป็นดังที่ผมเข้าใจขอตอบดังนี้
๑. ถ้าคำสั่งบรรจุเข้ารับตำแหน่งเป็นครั้งแรกแล้วเดินทางไปก็เบิกได้ในอัตราขั้นตรี
๒. ถ้าในคำสั่งกำหนดว่าไปเป็นขั้นตรีตั้งแต่จนรายงานตัวเข้ารับตำแหน่งดังนี้ ค่าพาหนะเดินทางไปรับตำแหน่งจะต้องเบิกในขั้นจัตวา
๒. ถือเหมือนย้าย ค่าพาหนะเบิกทางสังกัดใหม่

สมาชิกเลขที่ ๑๐๒๒ ชัยนาท ถามว่า

ในการขนย้ายครอบครัวทางรถไฟ บิตามารดาของข้าราชการและภริยามีสติชโดยส่งรถไฟได้เช่นเดียวกับข้าราชการผู้ถูกย้าย สงสัยว่า ปู่ย่า และตายาย ของข้าราชการซึ่งเป็นผู้บุพการียิ่งกว่าบิดามารดา จะโดยส่งรถไฟเช่นเดียวกับข้าราชการได้หรือไม่

คำตอบ

ไม่ได้เพราะไม่มีบทบัญญัติอนุมัติสำหรับบุคคลอื่นนอกจากบุคคลที่กล่าวแล้ว

น.ว. กางๆ

จดหมาย

ที่ น.ว. ๘๐/๒๕๐๓

กรมตำรวจนครบาล

๔ กรกฎาคม ๒๕๐๓

เรื่อง ระเบียบการจ่ายเงินงบประมาณ

เรียน กระทรวงมหาดไทย

อ้างถึง หนังสือกรมตำรวจนครบาลที่ น.ว. ๘๘/๒๕๐๐ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๐๐

ตามที่ขณัตติกรมตำรวจนครบาล กางกระทรวงมหาดไทยต่าง ๆ ในเรื่องการเงินให้
 เป็นไปตามงบประมาณที่ได้รับโดยเคร่งครัด เมื่อมีเหตุหรือจำเป็นอย่างไร ก็ขอให้ชี้แจง
 และทำความเข้าใจกับกระทรวงการคลังก่อน ขออย่าได้ดำเนินการจ่ายเงินไปก่อนโดยพลการ นั้น
 บัดนี้ กระทรวงการคลังรายงานว่า คณะกรรมการพิจารณางบประมาณประจำปี ๒๕๐๓
 มีความเห็นว่ามีหน่วยราชการหลายแห่งได้ใช้จ่ายเงินเกินงบประมาณของตน โดยใช้เงินอื่นทดรอง
 จ่ายไปก่อนบ้าง ทำหนังสือผูกพันไว้บ้าง ซึ่งล้วนแต่เป็นภาระผูกพันทำให้รัฐบาลต้องตั้งงบประมาณ
 ไว้สักระยะหนึ่ง การปฏิบัติเช่นนี้ เป็นการมิชอบเพราะทำให้การควบคุมการใช้จ่ายเงินแผ่นดินไว้ผิด
 และทำให้วิธีการงบประมาณปราศจากความหมาย คณะกรรมการงบประมาณเห็นว่า เพื่อให้การ
 ใช้จ่ายเงินของแผ่นดินเป็นไปโดยประหยัดและถูกต้องตามวิธีการงบประมาณ ควรกำหนดความ
 รับผิดชอบของหัวหน้าหน่วยราชการตลอดจนเจ้าหน้าที่การเงิน ได้แก่ หัวหน้ากองคลังหรือหัวหน้า
 แผนกคลังไว้ให้แน่ชัด จึงขอเสนอกรมตำรวจนครบาลพิจารณา หากเห็นชอบด้วยก็ขอให้ลงมติตั้ง
 ค่อไปนี้ คือ

๑. ห้ามมิให้กระทรวงมหาดไทยต่าง ๆ ใช้จ่ายเงิน (ซึ่งหมายความรวมทั้งการทำข้อ
 ผูกพันเป็นหนังสือให้ต้องจ่ายเงิน) เกินวงเงินงบประมาณที่ได้รับอนุญาต หากมีกรณีจำเป็นให้
 ขอทำความเข้าใจกับกระทรวงการคลังก่อน

๒. ให้เจ้าหน้าที่การเงิน คือ หัวหน้ากองคลังหรือหัวหน้าแผนกคลังแล้วแต่กรณีของ
 ทกกระทรวงมหาดไทย มีหน้าที่ดูแลให้การใช้จ่ายเงินของแผ่นดินเป็นไปดังกล่าวในข้อ ๑. ถ้า
 ได้รับความสั่งจากผู้บังคับบัญชาให้ปฏิบัติการใด ๆ อันเป็นการฝ่าฝืนระเบียบดังกล่าวในข้อ ๑. ก็ให้

ถือเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่การเงินที่จะรายงานทุกท้วง เมื่อผู้บังคับบัญชาได้รับรายงานทุกท้วง แล้ว หากยังยืนยันคำดั้งเดิม ก็เป็นอันหมดความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่การเงิน

๓. ทั้งเจ้าหน้าที่การเงินและผู้บังคับบัญชาถ้า ปฏิบัติการ ฝ่ายระเบียบนี้ ให้มีความรับผิดชอบที่จะต้องใช้เงินเป็นการส่วนตัว

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อที่ ๒ กรกฎาคม ค.ศ. นี้ ลงมติเห็นชอบด้วยคำที่ กระทรวงการคลังเสนอ และให้กระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ ถือปฏิบัติต่อไป

จึงขอเรียนยืนยันมา เพื่อถือปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
(ลงชื่อ) ชำนาญอักษร
(ทดรองชำนาญอักษร)
เลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

ความมาก

ที่ ๒๗๔๒๒ / ๒๕๐๓

กระทรวงการคลัง

๒๓ มิถุนายน ๒๕๐๓

เรื่อง การนำเงินเดือนชนเงินเดือนของแผนกอื่นมาเดือนอันดับ

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด

อ้างถึง หลักการเงินเดือนสำหรับเดือนชนเงินเดือนข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๒)

ด้วยปรากฏว่าจังหวัดต่าง ๆ ได้นำเงินเดือนชนเงินเดือนข้าราชการที่เหลือของแต่ละแผนก มาปรับเดือนอันดับเงินเดือนให้ข้าราชการของอีกแผนกหนึ่ง ทั้ง ๆ ที่แผนกนั้นได้รับอนุมัติเงินเดือนชนเงินเดือนประจำปี ๒๕๐๓ ไปจากกระทรวงการคลังพอที่จะนำไปเดือนอันดับให้ข้าราชการผู้นั้น ได้อยู่แล้ว การปฏิบัติเช่นนี้ไม่ชอบด้วยหลักการ เพราะตามหลักการ เงินสำหรับเดือนชนเงินเดือนข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๒) ข้อ ๗ ข. ที่ว่า "เว้นแต่ในกรณีที่ข้าราชการได้รับเงินเดือน

ชั้นสูงของอนันต์อยู่แล้ว และเป็นผู้สมควรได้รับการเลื่อนอนันต์ให้สูงขึ้นตามกฎหมาย และไม่
เงินเดือนชนของแผนกที่ตั้งกคอยู่จะนำมาปรับอนันต์ได้ ก็ให้นำเงินเดือนของแผนกการอื่น นำมา
 สัมทบปรับอนันต์ได้” สำหรับตอนที่ระบุว่า “ไม่มีเงินเดือนชนของแผนกที่ตั้งกคอยู่ จะนำมา
 ปรับอนันต์ได้” หมายความว่า แผนกการหนักคชอนันต์หมดของเงินเดือนชนไม่ได้เลย หรือถ้า
 แผนกหนักข้าราชการสองคน คชอนันต์เดียวกัน แต่ได้รับอนุมัติเงินเดือนชนไม่พอที่จะเลื่อน
 อนันต์ของผู้คชอนันต์ได้ จึงจะนำเงินเดือนชนที่เหลือของแผนกอื่นเท่าที่ขาดเงินอยู่ มาสัมทบปรับ
 อนันต์ได้

ฉะนั้น ในการตั้งกคจ่ายเงินเดือนข้าราชการ ถ้าปรากฏว่าจังหวัดใดนำเงินเดือนชนเงิน
 เดือนของแผนกการใดที่เหลือ มาเลื่อนอนันต์ชดเชยหักการตั้งกคแล้ว กระทรวงการคลังจะถือว่า
 เป็นเงินที่แผนกการนั้นเหลือแล้ว ต้องคัดค้านคลัง ฉะนั้น เพื่อให้การปฏิบัติตั้งจ่ายบัญชีชดเชย
 เงินเดือนประจำปี ๒๕๐๓ ได้เสร็จโดยเร็ว ขอให้จังหวัดโปรดดำเนินการดังต่อไปนี้ :-

๑. ถ้ายังไม่ตั้งบัญชีชดเชยจ่ายเงินเดือนประจำปี ๒๕๐๓ ไปยังกระทรวงการคลัง และได้
 ดำเนินการลดลดเดือนจากหักการตั้งกคแล้วข้างต้น ขอให้แก้ไขเสียให้ถูกต้องก่อน
๒. ถ้าได้ตั้งบัญชีชดเชยจ่ายเงินเดือนไปยังกระทรวงการคลังแล้ว ขอให้รีบแจ้งชื่อ ชน
 อนันต์ ชน ตำแหน่ง เฉพาะผู้ที่ปฏิบัติลดลดเดือน ไปยังกระทรวงการคลัง เพื่อดำเนินการ
 โดยด่วน

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง
 (ลงชื่อ) ขุนวิเศษภูษิตบรรณสาร
 (ขุนวิเศษภูษิตบรรณสาร)
 รองปลัดกระทรวง วิชาการแทน
 ปลัดกระทรวงการคลัง

ศัพท์หมวดรถมาจากพจนานุกรมไทย-อังกฤษ 16 เล่มชุด

โดย สุธี เอกะहितานนท์ B.A. (Industrial Economic) Cert. in English Studies.

[ฝึกคำศัพท์หมวดรถทุกคำมาลงตามความประสงค์ของสมาชิก ติดต่อผ่านวารสารข้าราชการ]

รถ (คอ)

- รถยนต์ชั้นผู้ดี pedigree car
- รถยนต์เช่า taxi (n.) taxi-cab (n.)
- รถยนต์ใช้แล้ว second-hand (used) car
- รถยนต์โดยสารใช้สถานีแต่ไม่มีราง trolley-bus (n.) trolley-car (n.)
- รถยนต์โดยสารห้องเที่ยว ochar-a-banc (n.)
- รถยนต์โดยสารประจำทาง (ครรถโดยสารชนิดประจำทางด้วย) motor-bus (n.) motor-omnibus (n.) passenger coach
- รถยนต์โดยสารชนิดสองชั้น double decker
- รถยนต์โดยสารชนิดเถื่อน pirate-bus (n.)
- รถยนต์โดยสารสร้างในประเทศญี่ปุ่น Japanese-built bus
- รถยนต์สองคนแคบ cabriolet (n.) two-seater roadster
- รถยนต์ที่จดทะเบียนในต่างประเทศ cars registered abroad
- รถยนต์ที่ต่อตัวถึงขั้นพิเศษ coach-built automobile
- รถยนต์ที่วิ่งอย่างคลาน (ครรถที่เล่นช้าด้วย) crawler (n.)
- รถยนต์บรรทุก lorry (n.) truck (n.)
- รถยนต์แบบตรวจการ estate-car, station-wagon (n.)
- รถยนต์ประทุน convertible car
- รถยนต์เปิดประทุน open car
- รถยนต์บรรทุกมีฝาและหลังคา box car, caravan (n.) van (n.)
- รถยนต์พระที่นั่ง royal car
- รถยนต์มือแรก first-hand car
- รถยนต์ไม่เปิดประทุน close car
- รถยนต์รับจ้าง cab (n.) taxicab (n.)
- รถยนต์ราคาขนาดกลาง medium-priced car
- รถยนต์ส่วนบุคคล private car
- รถยนต์สวย lovely car
- รถยนต์สาธารณะ (ครรถยนต์เข้าด้วย) public car, public vehicle
- รถยนต์สามล้อ triocar (n.)
- รถยนต์หน่วยพยาบาลเคลื่อนที่ mobile unit ambulance
- รถยนต์ใหญ่สำหรับบรรทุกคนมากๆ bus (n.) ochar-a-banc (n.)
- รถโยก handcar (n.) trolley (n.)
- รถรับจ้าง cab (n.) taxi-cab (n.)
- รถราง galleon of the street, streetcar (n.) tram (n.) tram-car (n.) trolley-car (n.)

Grammar and Composition

โดย... วัณช์ รัตนปราการ อบ. ปณ. อาจารย์โรงเรียนนาขร้อช จ.ป.ร.

★ ★ ★
(ต่อจากฉบับก่อน)

A workman heard the boy's shouts.

He plunged into the river.

He risked his own life.

A workman, having heard the boy shouting for help, risked his own life by plunging into the river.

Combination into Compound.

178. โดยการไว้ Co-ordinating Conjunctions.

e.g.

1. He is foolish.

He is also obstinate.

He is both foolish and obstinate.

2. I looked about everywhere.

I could not see my companions.

I looked about everywhere but I could not see my companions.

3. He was lazy.

He failed in the examination.

He was lazy; therefore he failed in the examination.

4. You must be careful.

You will be sorry.

Be careful or you will be sorry.

5. Parliament refused money.

The King wanted it.

He borrowed it from the merchants.

The king wanted money but Parliament refused it; therefore he borrowed it from the merchants.

Combination into Complex.

179. โดยการไว้ Noun Clause.

e.g.

1. He won the first prize.

I did not know it.

I did not know that he won the first prize.

2. He made such a thing.

It is foolish.

That he made such a thing is foolish.

180. โดยการใช **Adjective Clause.**

- e.g. 1. The boy is dressed in blue.
Do you like him?
Do you like the boy who is dressed in blue?
2. He is my neighbour.
I gave him some help.
He is my neighbour to whom I gave some help.

181. โดยการใช **Adverb Clause.**

- e.g. 1. The clock struck nine.
I began my work.
I began my work when the clock struck nine.
2. He tried hard.
He might pass the examination.
He tried hard in order that he might pass the examination.

Combination into Mixed Sentences.

182. การรวมประโยคหลาย ๆ ประโยคให้เป็นประโยคเดียว โดยมีทั้ง Compound และ Complex ปนกัน

- e.g. A famished traveller was toiling over the desert.
He found a bag.
He was highly delighted.
He opened the bag.
He found nothing but pearls.
Toiling over the desert, a famishes traveller was highly delighted in finding a bag; but when he opened it he found nothing but pearls.

ข้อสังเกต ในการรวมประโยคนี้ อาจทำได้ต่าง ๆ กันหลายแบบหลายวิธี

CHAPTER 17

Transformation of Sentences.

---

183. Transformation from Sentences ได้แก่การแปลงรูปประโยคหนึ่ง ๆ ให้มี*เพี้ยนแตกต่างไปโดยที่ความหมายยังคงเดิม

184. Conversion of Simple from Compound

- e.g.
1. { Besides robbing the poor child, he also murdered her.
He not only robbed the poor child, but also murdered her.
  2. { The men had not completed their work by sunset.
The sun set but the men had not yet completed their work.
  3. { Running at top speed, he got out of breath.
He ran at top speed and therefore he got out of breath.

185. Conversion from Compound to Simple.

- e.g.
1. { He must not be late or he will be punished.
In the event of his being late he will be punished.
  2. { He is very poor, but he does not complain.
In spite of his great poverty, he does not complain.
  3. { Walk quickly, else you will not overtake him.
Walk quickly in order to overtake him.

186. Conversion from Simple to Complex.

- e.g.
1. { He hoped to win the prize.
He hoped that he would win the prize.
  2. { I cannot foretell the time of my departure.
I cannot foretell when I shall depart.
  3. { I was the first to heard the news.
I was the first who hear the news,
  4. { My friend, the headmaster, is on leave.
My friend who is the headmaster is on leave.
  5. { Till my arrival wait here.
Wait here till I arrive.
  6. { We eat to live.
We eat in order that we may live.

187. Conversion from Complex to Simple.

- e.g.
1. { Tell me where your live.
Tell me your address.
  2. { We believe that she is innocent.
We believe her innocence.
  3. { A man who is dead needs no riches.
A dead man needs no riches.
  4. { I have no horse that I can lend you.
I have no horse to lend you.
  5. { Because he was ill he stayed at home.
Because of his illness, he stayed at home.
  6. { The dog jumped up when he saw the cat.
Having seen the cat, the dog jumped up.

News Summary

๒๐๔.๒.๒๖

สรุปข่าว

HOME

July 1. The King granted audience to U Ba Mong and Mr. Tuan Shehbin Sajid Abdulla Shaha Budin, who presented their credentials as Burmese and Malayan Ambassadors, respectively.

The Minister of the Interior opened a training course for 48 deputy district officers for rural development at the Administrative Officials School.

July 2. The Cabinet decided to order each ministry and department to consider suitability of employees for their jobs; it approved bills for aid to rubber plantations, for mining, for the collection of royalties, and for controlling epidemics; and it also agreed to proposals for aiding salt farmers.

July 4. The King conferred degrees and diplomas upon 609 students of Chulalongkorn University.

July 5. The Committee for Cleaning-up Bangkok decided to evict hawkers, fortune-tellers and photographers from lawn in front of the Civil Court.

July 7. The Cabinet allowed Israel to raise her Minister to the rank of Ambassador, and decided to appoint the Ambassador in Rome to act concurrently as Ambassador to Israel; asked the Industries Ministry to find ways and means to induce foreign enterprises to establish tin refineries in Siam; decided to petition the King to appoint Phya Dharmapandit Sidbisingkal as Chief Justice of the Dika (Supreme) Court to replace Phya Manavej Vimolnart; and instructed the Interior Ministry to repair the road connecting Din Daeng and Klong Huey Kwang housing projects.

ในประเทศ

๑ ก.ค. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จออก
รับ อู บา หม่อง และ มร. ตวน ซะฮ์บีน ซะฮิด อับ
ดุลลาห์ ซาฮา บุดิน เมื่อทูลละอองธุลีพระบาท ถวายคำพร
สาส์นตราตั้งเป็นเอกอัครราชทูตสหภาพมาเลเซียและอัคร
ราชทูตสหพันธ์มาลายาตามลำดับ

รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทยเปิด การอบรม
ปลัดอำเภอพัฒนาการจำนวน ๔๘ คน ตามโครงการพัฒนา
การท้องถิ่น ณ โรงเรียนข้าราชการฝ่ายปกครอง

๒ ก.ค. คณะรัฐมนตรี ลงมติให้ เปิดกระทรวง
และ กรมไป พิจารณาการ ครองราชย์ ของ ข้าราชการ ตาม ความ
เหมาะสม. ลงมติเห็นชอบร่าง พรบ. ส่งตรวจการไปรษณีย์
สวนกลาง การห้ามเก็บเงิน การเคี้ยวข้าวกลางบ้าน และ
ร่าง พรบ. ไรศัตตอและเห็นชอบแผนการช่วยเหลือชาวนา
เกลือ

๓ ก.ค. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จพระ
ราชทานปริญญาบัตรแก่บัณฑิตวิทยาลัยสงครวมมหาวิท
าลัยจำนวน ๒๐๘ คน

๔ ก.ค. คณะกรรมการปรับปรุงความสะอาดพระ
นครมีมติให้ขับไล่แม่ค้าขาย. หมักคั่วและร้านค้าขายไปตลอดปี
จากหน้าสนามศาลาแดง

๕ ก.ค. คณะรัฐมนตรีลงมติมอบมติให้ ราชศ
อิสเรลยกฐานะอัครราชทูตขึ้นเป็น ข้าราชการอัครราชทูต และ
ลงมติ แต่งตั้ง เอกอัครราชทูตไทย ประจำ กรุงโรม ไปรับตำแหน่ง
หนึ่งเป็นเอกอัครราชทูตอิสเรลอีกตำแหน่งหนึ่ง ลงมติ
ขอให้กระทรวงอุตสาหกรรมมหาวิทูลง ฝัประคบการชาว
ต่างประเทศมาลงทุน สร้างโรงงาน ถลุงดีบุกขึ้นใน ประเทศไทย
ไทย ลงมติให้นำความกราบบังคมทูลโปรดเกล้าแต่งตั้ง
พระยาธรรมมัญชิตยวิจิตรคุณากร เข้าดำรง ตำแหน่งประธาน
ศาลฎีกาแทนพระมนูเวทย์วิมลนาถ ลงมติมอบให้กระทรวง
มหาดไทยดำเนินการปรับปรุง ถนนสายเชื่อม ระหว่างอาคาร
สงเคราะห์ถนนดินแดง กับอาคารสงเคราะห์ คลองหัวขวาง

Fire destroyed about 600 dwellings on Chulalongkorn University property at Samyan, Padumvan district. Losses were estimated at about Tes. 12 million.

July 9. The Cabinet approved the plan of the Interior Ministry to renovate the demarcation stones on the Siamese-Cambodian frontier and agreed to an international hydrographical seminar in Bangkok for which MUAFF would pay the major part of the expenses.

Luang Samriddhi Visakarn, Director-General of Public Works, told the press that his Department could not use steel sheets to replace wooden planks on the Memorial Bridge as planned due to lack of funds.

July 10. H.M. The King opened the Friendship Highway.

July 11. Mr. Sanguan Chandrasakha, Deputy Minister of Industries, submitted his resignation to the Premier.

The National Assembly began its debate on the National Budget Bill.

July 12. The King gave audience to Premier Prince Norodom Sihanouk of Cambodia who arrived in Bangkok for a brief visit. The Prince also exchanged views with Premier Thanorn Kittikachorn on Siam-Cambodian relations and agreed to appoint representatives to solve common problems. The two Premiers issued a joint communique.

July 13. The National Assembly passed the National Budget Bill in its usual reading by a vote of 92 to 5.

The Cabinet accepted the resignation of Mr. Sanguan Chandrasakha. It decided to send 5 military officers to join the U.N. Team of observers in Lebanon.

July 14. In the morning, the King gave audience to the Premier. In the afternoon, the King conferred degrees on students of Kasetsart University.

ได้เกิดเพลิงไหม้บ้านเรือนของราษฎรประมาณ ๖๐๐ หลังคาเรือนในที่ดินของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยชั้นสามย่าน ที่ท้องที่อำเภอปทุมวัน ค่าเสียหายประมาณ ๑๒ ล้านบาท

๘ ก.ค. คณะรัฐมนตรีลงมติอนุมัติโครงการของกระทรวงมหาดไทย บูรณะหลักเขตแดนระหว่างไทย-กัมพูชา และลงมติเห็นชอบจัดให้มีการประชุมเขมรระหว่างประเทศทางอภิวชิยาขึ้นในกรุงเทพฯ ซึ่งค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่อีกค่าเป็นผู้รับออก

หลวงสัมฤทธิ์วิศวกรรม อธิบดีกรมโยธาเทศบาล ให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ว่า กรมโยธาเทศบาลไม่สามารถจัดหาแผ่นเหล็กมโซ่แทนแผ่นไม้กระดานบนสะพานพุทธยอดฟ้าตามโครงการที่กำหนดไว้ เนื่องจากขาดเงินงบประมาณ

๑๐ ก.ค. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงประกอบพิธีเปิดถนนสายมิตรภาพ

๑๑ ก.ค. นายสงวน จันทรสชาน รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมยื่นใบลาออกจากตำแหน่งต่อท่านนายกรัฐมนตรี

สภาผู้แทนราษฎรเริ่มอภิปรายร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ

๑๒ ก.ค. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จออกรับเจ้าฟ้าวิไลมัย สนั่น นายกรัฐมนตรีประเทศกัมพูชา ซึ่งเสด็จมาถึงพระนคร เพื่อกำหนดเขตแดนระหว่างไทย-กัมพูชาและเจรจาแลกเปลี่ยนการค้าเห็นกับท่านนายกรัฐมนตรี ถนอม กิตติขจร ก็ความสัมพันธ์ไทย-กัมพูชาและได้ตกลงกันในคณะมนตรีแห่งสหประชาชาติ เพื่อกำหนดเขตแดนระหว่างไทย-กัมพูชา ทั้ง ๒ นายกรัฐมนตรีได้ตกลงการค้าร่วมกัน

๑๓ ก.ค. สภาผู้แทนราษฎรลงมติให้ผ่านร่างพระราชบัญญัติงบประมาณในวาระสุดท้ายด้วยคะแนนเสียง ๙๒ ต่อ ๕

คณะรัฐมนตรีลงมติรับทราบ ใบลาของ นาย สงวน จันทรสชาน ลงมติให้นายทหาร ๕ นายไปร่วมกับคณะผู้สังเกตการณ์ของสหประชาชาติที่เลบานอน

๑๔ ก.ค. เวลาเช้า พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงออกมารับท่านนายกรัฐมนตรีเจ้าฟ้าทศละของสุลطانพระบาทเวลาบ่าย พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงประกอบพิธีพระราชทานปริญญาแก่นิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ภาษาไทย

ประจัญ	- ดูรบ, ค่อสู้
ประจัน	- กั้น เช่น ฝาประจันห้อง
ประศาสน์	- การแนะนำ, การตั้งสอน, การปกครอง
ประสาท	- เด่นสำหรับนำความรู้ดีของคนแต่ละตัว
ประสาธน์	- ทำให้ดำเรื่อ
ปราณ	- ดมหายใจ, ชีวิต, ใจ
ปราณ	- โคศร์, วงศ์
พรรค	- พอก, หมู
พรรณ	- ดีของผิว, ชนิด
พัน	- จำนวนนับเท่ากับ ๑๐ ร้อย, วงรอบด้วยตั้งเป็นเส้น
พันธิ์	- ผูก, มัด, ตรึง
พันธิ์	- ญาติพี่น้อง, วงศ์วาน, ตั้งสืบเชื้อ
พรม	- เครื่องลาดทำด้วยขนสัตว์, ประโปรยด้วยน้ำ
พรม	- ชื่อพระผู้เป็นเจ้าของผู้สร้างโลกตามศาสนาพราหมณ์
พรวา	- ทำให้เสียหาย
พลา	- เครื่องกับชาวชนิดหนึ่งคล้ายยาแต่ใช้เพื่อคืบ
พราง	- ทำให้เข้าใจเป็นอื่น, ทำให้เลื่อน
พลา	- ทำให้พร้อมกันไป, ทำไปชั่วคราวก่อน
มน	- กดม ๆ ไม่เป็นเหตุยม - ใจ
มนต์	- คำศักดิ์สิทธิ์ คำดำหรับส่ง

มถ	- ความมัวหมอง
มวน	- แมลงชนิดหนึ่ง, ทำยาสูบให้เป็นตัวบุหรี่, วัสดุที่ปกคลุมพื้นผิวในไม้ทอง
มวถ	- ทงหมด, ทงต้น
มาค	- เรียกเรือขุดที่เบิกแต่จว่าเรือมาค, มุ่ง, หมายถึง
มาตร	- ประมาณ, ดักว่า แม้ว
มาศ	- ทอง, กำมะถัน
มาส	- พระจันทร์, เดือน
มาน	- โรคที่ทำให้ท้องพองโต
มาร	- ยักษ์
มาลย์	- ดอกไม้
มิด	- ดับจนมองไม่เห็น, ดับหาย
มิตร	- เพื่อน
มุก	- หอยชนิดหนึ่ง
มุข	- หน้า, ปาก, ทาง,
มุน	- โขด, โทก
มุก	- ราคา, อูจจระแห่งดัก
โย	- สิ่งที่เป็นเส้นเล็ก ๆ ขาว ๆ บาง ๆ
โย	- โฉน, อะไร, ทำไม,
รม	- อบด้วยควันหรือความร้อนแห่งไฟ
รมย์	- น่าน้ำแข็งใจ, น่าน้ำ,
ทม	- ราคชนิดหนึ่งในราคาทั้ง ๔ มีอาการพุ่งคดไป วัสดุที่ได้ด้วยกรรมกาย

ความรู้จากประมวลกฎหมายอาญา

โดย บุญยศ พันธุ์เพ็ง อ.บ.

(ต่อจากฉบับที่ ๑)

๑๒๗. การให้ที่พำนักชั่วคราวแก่ผู้หลบหนีจากการคุมขัง มีความผิดเพียงใด ?

ผู้ใดให้ที่พำนัก ชั่วคราว หรือช่วยด้วยประการใด ให้ผู้หลบหนีจากการคุมขัง ตามอำนาจของศาล ของพนักงานสอบสวน หรือของเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญาเพื่อไม่ให้ถูกจับกุม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน สาม ปี หรือปรับไม่เกิน หกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

แต่ถ้าเป็นการกระทำเพื่อช่วยบิดามารดา บุตร สามีหรือภริยาของผู้กระทำ ศาลจะไม่ลงโทษก็ได้

๑๒๘. การขัดขืนคำพิพากษาหรือคำสั่งศาลในกรณีต่าง ๆ จะได้รับโทษเพียงใด ?

การขัดขืนคำพิพากษาในกรณีที่ผู้ใดต้องคำพิพากษาห้ามเข้าเขตกำหนด แต่เข้าไปในเขตกำหนดนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ขัดขืนคำสั่งศาลในกรณีที่หลบหนีจากสถานพยาบาล ซึ่งศาลสั่งให้คุมตัวไว้ไม่มีโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ฝ่าฝืนคำสั่งศาลซึ่งได้สั่งไว้เกี่ยวกับเรื่องห้ามการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๑๒๙. การกักกันขัดขวางการขายทอดตลาดของเจ้าพนักงานมีความผิดเพียงใด ?

ผู้ใดใช้กำลังประทุษร้าย หรือจะใช้อำนาจประทุษร้าย ให้ประโยชน์หรือรับว่าจะให้ประโยชน์เพื่อกักกัน หรือขัดขวางการขายทอดตลาดของเจ้าพนักงานเนื่องจากคำพิพากษา หรือคำสั่งของศาล ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน หก เดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๑๓๑. การหมิ่นศาล หรือการขัดขวางการพิจารณาหรือพิพากษาของศาล มีผิดเพียงใด ?
 ผู้ใดหมิ่นศาลหรือผู้พิพากษาในการพิจารณาหรือพิพากษาคดี หรือกระทำการขัดขวางการพิจารณาหรือพิพากษาของศาล ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๕ ปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
๑๓๒. การกระทำเพื่อบิดบังการเกิด การตาย มีผิดเพียงใดหรือไม่ ?
 ป. อาญา กำหนดว่า ผู้ใดดองฝัง ซ่อนเร้น ย้าย หรือทำลายศพ หรือส่วนของศพเพื่อบิดบังการเกิด การตาย หรือเหตุแห่งการตาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๕ ปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
๑๓๓. เจ้าพนักงานในตำแหน่งใดบ้างที่ช่วยบุคคลหนึ่งบุคคลใดมีต้องให้รับโทษแล้วมีความผิด และการช่วยนั้นกระทำอย่างไร จึงจะถือว่าเป็นการช่วยเหลือ
 เจ้าพนักงานในตำแหน่งต่อไปนี้ คือ
 ก. พนักงานอัยการ
 ข. ผู้ว่าคดี
 ค. พนักงานสอบสวน
 ง. เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา หรือจัดการให้เป็นไปตามหมายอาญาการช่วยนั้น ได้แก่การกระทำดังนี้
 ก. กระทำหรือไม่กระทำการอย่างใด ๆ
 ข. ในตำแหน่ง
 ค. อันเป็นการมิชอบ
 ง. เพื่อจะช่วยเหลือคนหนึ่งคนใดมิให้ต้องโทษ หรือให้รับโทษน้อยลง
 (ถ้าเป็นการตกลงให้คนใดต้องรับโทษ หรือรับโทษหนักขึ้น ก็จะได้รับโทษหนักขึ้น)
๑๓๔. หลักเกณฑ์การเรียก หรือรับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดจากผู้อื่นถือว่าเป็นความผิดนั้น มีอย่างไรบ้าง และการกระทำนั้นเป็นการกระทำของผู้ใดจึงจะถือว่าเป็นความผิด

หลักเกณฑ์ ดังนี้ คือ

- ๑. เรียก รับ หรือจะยอมรับ
- ๒. ทรมาน หรือประโยชน์อื่นใด
- ๓. ดำเนินตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ
- ๔. เพื่อกระทำการ หรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่ง ไม่ว่าจะกระทำหรือมิชอบด้วยหน้าที่ก็ตาม ถือว่าเป็นความผิด และผู้กระทำที่จะถือว่าเป็นผู้ผิดนั้น ได้แก่
  - ก. เจ้าพนักงานในตำแหน่งตุลาการ
  - ข. พนักงานอัยการ
  - ค. ผู้ว่าคดี
  - ง. หรือพนักงานสอบสวน

๑๓๕. การเรียก หรือรับทรัพย์สินก่อนได้รับแต่งตั้งในตำแหน่งนั้น ป. อาญากำหนดไว้
อย่างไรบ้าง

กำหนดไว้ดังนี้ คือ

- ๑. กระทำการใด ๆ ในตำแหน่ง หรือ
- ๒. ไม่กระทำการอย่างใด ๆ ในตำแหน่ง
- ๓. โดยเห็นแก่ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใด
- ๔. ซึ่งตนได้เรียก รับ หรือยอมจะรับไว้
- ๕. ก่อนที่ตนได้รับแต่งตั้งในตำแหน่งนั้น

ดังนี้ เป็นความผิดฐาน ดังที่กล่าวมาแล้วนี้

๑๓๖. การขัดขวางมิให้การเป็นไปตามคำพิพากษา หรือคำสั่งศาล จะเป็นความผิดเพียงใดหรือไม่

เกี่ยวกับการขัดขวางคำพิพากษาคดีนี้ ป. อาญากำหนดไว้ว่า—เจ้าพนักงานผู้ใด มีหน้าที่ปฏิบัติกรให้เป็นไปตามคำพิพากษาคดีหรือคำสั่งของศาล บังคับหรือขัดขวางมิให้การเป็นไปตามคำพิพากษา หรือคำสั่งศาล เป็นความผิดตาม ม. ๒๐๓

๑๓๗. การทำให้ผู้ที่อยู่ในระหว่างคุมขังหลุดพ้นจากการคุมขังไป มีหลักเกณฑ์ที่ผู้กระทำ
ต้องรับผิดชอบอย่างไร

มีหลักเกณฑ์ ดังนี้

๑. ผู้ที่จะรับผิดชอบ ได้แก่บุคคลดังนี้ คือ

ก. เป็นเจ้าพนักงาน

ข. มีตำแหน่งหน้าที่เป็นผู้ควบคุมดูแลผู้ที่ต้องคุมขัง

ค. ตามอำนาจของศาล ของพนักงานสอบสวน หรือของเจ้าพนักงานสืบ
สวนคดีอาญา

ง. กระทำด้วยประการใดๆ ก็ตาม ให้ผู้ที่อยู่ในระหว่างคุมขังนั้น หลุด
พ้นจากการคุมขังไป

ถือว่าเป็นความผิดและต้องรับโทษ ถ้าในกรณีคนที่หลุดพ้นไปนั้น เป็นบุคคลที่
ต้องลงโทษประหารชีวิต หรือจำคุก ๑๕ ปีขึ้นไป หรือมีจำนวนคนที่หลุดพ้นไปตั้งแต่
๓ คนขึ้นไป ก็มีโทษหนักขึ้น

แต่ถ้าเป็นการกระทำโดยประมาท ก็จะได้รับโทษน้อยลง หรือถ้า
จับผู้หลุดพ้นจากการคุมขังคืนมาได้ภายใน ๓ เดือน ก็ให้งดการลงโทษ
แก่ผู้กระทำผิดนั้น

(ยังมีต่อ)

ย่อประวัติศาสตร์ไทย

โดย.....

โชค สุคันธวิช พ.ม., อ.บ.
อาสา ศุภระมงคล พ.ม., อ.บ.

อาจารย์ใหญ่โรงเรียนมหัศจรรย์
อาจารย์ใหญ่โรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัย

(ต่อจากฉบับก่อน)

๓. สมเด็จพระรามาธิบดีที่ ๓ (พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว พ.ศ.

๒๓๖๗-๒๓๘๔)

พอพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัยเสด็จสวรรคตแล้ว พระเจ้าดงญาเชอกรมหมื่น
เจษฎาบดินทร์ ก็ได้ขึ้นเสวยราชย์สืบต่อไป ทรงพระนามว่าสมเด็จพระรามาธิบดีที่ ๓ หรือสมเด็จพระ
พระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว แล้วได้โปรดให้พระเจ้าอาดำรงพระยศเป็นกรมพระราชวังบวรมหาศักดิ-
พลเดย์

ในรัชกาลของพระองค์มีเหตุการณ์ที่สำคัญคือ

ก) การทนุบำรุงบ้านเมือง

๑. จัดเก็บภาษีปากเรือ คือให้เก็บภาษีเรือที่เข้ามาค้าขายในประเทศไทยเป็นค่าปากเรือ
แต่ไม่ต้องเสียภาษีสินค้าเข้าและสินค้าออก โปรดให้เลิกการค้าสำเภาของพระคลังสินค้าเสีย
เพราะมีการฉ้อโกง และมีรายได้ไม่แน่นอน และทรงดำริว่าความนิยมเรือสำเภาจะลดน้อยลง
และในที่สุดจะสูญไป จึงโปรดให้สร้างพระเจดีย์มีฐานเป็นสำเภาเท่าขนาดเรือสำเภาจริง ๆ ไว้ที่
วัดคอกกระบือ ตำบลบ้านทวายเป็นต้น และโปรดให้รื้อนามวัดเสียใหม่เป็น "วัดยานนาวา"

๒) ทรงสร้างซ่อมแซมวัดและเจดีย์สถานมากมาย เช่น วัดเทพธิดา วัดราชนัคคา วัด
ราชโอรส ทรงสร้างสุวรรณบรรพต สมุทรเจดีย์ และพระปรางค์วัดอรุณราชวราราม

๓) ทรงสนับสนุนศิลปการช่างฝีมือแบบจีนในการสร้างเจดีย์สถาน และวัดวาอาราม
ต่าง ๆ เช่นการประดับด้วยเครื่องเคลือบแบบจีน

๔) ทรงรุดคลองเพื่อประโยชน์ในทางคมนาคมและการกสิกรรม เช่น การรุดคลอง
บางขุนเทียน และคลองบางจาก เป็นต้น

๕) ทรงสร้างบ่อนปรการสำหรับบ่อนักข้าศึกทางทะเลไว้ที่ จันทบุรี สมุทรสงคราม และสมุทรปราการ

๖) ทรงสร้างถนนหนทางและสร้างเมืองใหม่ขึ้นอีกหลายเมือง เช่นกบินทบุรี อรัญญประเทศ และวัดมณามคร เป็นต้น

๖) การทนบำรุงการศาสนาและการศึกษา

๑) โปรดให้มีการชำระพระไตรปิฎก และการศึกษาพระธรรมวินัย

๒) ทรงรวบรวมตำราต่าง ๆ หลายชนิดจารึกได้ตามพระอารามหลวง

๓) ทรงส่งเสริมในทางวรรณคดี กวีเอกในรัชกาลนี้ คือ กรมสมเด็จพระปรมานุชิตชิโนรส ซึ่งทรงนิพนธ์ลิลิตตะเลงพ่าย พระปฐมสมโพธิ พงศาวดารกรุงเก่า และ คำฉันท์กฤษณาต้นหนึ่ง ฯลฯ

๔) ในรัชกาลนี้ได้ดำเนินการพิมพ์หนังสือไทยเป็นครั้งแรก คือร้อยโทเจมส์โดว์ได้เป็นผู้คิดค้นพิมพ์อักษรไทยขึ้น เมื่อ พ.ศ. ๒๓๗๘ และหมอบริคเคย์จัดตั้งโรงพิมพ์ขึ้นพิมพ์หนังสือไทยในเมืองไทยเป็นครั้งแรก พ.ศ. ๒๓๘๐ และต่อมาได้มีการหล่อตัวพิมพ์ขึ้นใช้ในเมืองไทย

๗) เหตุการณ์ต่างประเทศ

๑) ไทยช่วยอังกฤษรบพม่า ในรัชกาลนี้ อังกฤษได้ทำสงครามกับพม่า และชักชวนให้ไทยร่วมรบด้วย ไทยเห็นเป็นโอกาสที่จะตัดกำลังพม่ามิให้มารบกวนไทยอีกต่อไป จึงโปรดให้พระยามหาโยธา (ทอเรีย) เป็นแม่ทัพยกไปทางด่านเจดีย์สามองค์ ให้พระยามราชยกทัพเรือไปตีเมืองมะริด เมืองทวาย และให้พระยามหาอำมาตย์พระยาวิชิตณรงค์ไปเกณฑ์ทัพหัวเมืองเหนือยกไปทางด่านแม่ละเมาเข้าตีเมืองเมาระตะมะอีกทางหนึ่ง แต่ปรากฏว่าทัพอังกฤษตีได้เมืองทวายและเมาระตะมะเสียก่อน จึงโปรดให้พระยามหาโยธาจัดการโจมตีพม่าที่เดียว ขณะนั้นรัฐบาลอังกฤษในอินเดียได้ส่งนายร้อยเอกเฮนรี เบอเรน มาเจรจาความเมืองในความสำคัญเรื่องพยายามรักษาความสัมพันธไมตรี พยายามชักชวนไทยให้ช่วยรบพม่า และให้ไทยได้ทำสัญญาทางการค้าขายกับอังกฤษ ไทยยินยอมในการจะช่วยรบแต่ขอบำเหน็จตอบแทน อังกฤษก็มีให้สัญญาแน่นอนอย่างใด ในที่สุดสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวจึงโปรดให้เรียกทัพกลับพระนคร ต่อมาเมื่ออังกฤษตีพม่าได้แล้ว ก็เจรจายกเมืองเมาระตะมะให้ไทยเพื่อแลกเอาเมืองไทรบุรีและเกาะ-

หมาก (บีนัง) แต่ฝ่ายไทยไม่ยินยอมเพราะไทรบุรีและเกาะหมากมีประโยชน์และสำคัญว่าเมือง
เกาะตะมะ และใน พ.ศ. ๒๓๖๘ อังกฤษกับไทยก็ได้ทำสัญญาทางพาณิชย์แก่กัน และชาวอังกฤษ
ได้เข้ามาตั้งทำการค้าขายในกรุงเทพฯ ๑ ดับต่อมา

๒) การกบฏที่เมืองเวียงจันทน์ พ.ศ. ๒๓๖๘ เจ้าอนุวงศ์เมืองเวียงจันทน์ได้ก่อการ
กบฏ ยกทัพมาตีหัวเมืองทางภาคอีสานของไทย ด้วยกทัพลงมายึดเมืองนครราชสีมา ทำการ
กวาดต้อนผู้คนในเมืองนครราชสีมาอพยพไปยังเมืองเวียงจันทน์ ครั้นนั้นท่านผู้หญิงโมภรรยาพระ
ปลัดเมืองนครราชสีมา ได้เป็นหัวหน้าควบคุมคนไทยออกออบายตักกองทัพเมืองเวียงจันทน์แตกพ่ายไป
สมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงทราบข่าวศึก จึงโปรดให้กรมพระราชวังบวรมหาศักดิพลเดช
ยกกองทัพขึ้นไปช่วยเหลือ เขาทำการโจมตีนครจำปาศักดิ์ได้ ด้วยกทัพติดตามไปตีเมือง
เวียงจันทน์ได้ เจ้าอนุวงศ์เข้าไปอยู่ในเขตแดนญวน ครั้นเสร็จศึกกองทัพกรุงยกกลับพระนครแล้ว
เจ้าแผ่นดินญวนทรงออกหนุนช่วยเหลือให้เจ้าอนุวงศ์กลับมายึดครองเวียงจันทน์ได้อีก ทางกรุงได้
ทราบจึงส่งทัพไทยไปต่อสู้กับเจ้าอนุวงศ์ ในที่สุดจับตัวเจ้าอนุวงศ์และครอบครัวได้ โปรดให้จำขังไว้ใน
กรุงเทพฯ และภายหลังได้ถึงแก่ความตายในคุกมขัง ในการปราบปรามเจ้าอนุวงศ์ เจ้าหญิง
กิติศัพท
ความกล้าหาญของท่านผู้หญิงโมได้ทราบถึงพระกรรณ จึงโปรดพระราชทานบรรดาศักดิ์ให้ท่าน
ผู้หญิงโมเป็นท้าวสุรนารี นับเป็นวีรสตรีผู้หนึ่งในประวัติศาสตร์ไทย

๓) กองทัพไทยยกไปตีญวน สมเด็จพระนั่งเกล้าฯ ทรงเห็นเคืองญวนที่ทำการขูดหนูน
เจ้าอนุวงศ์เป็นกบฏต่อไทย จึงโปรดให้เจ้าพระยาบดินทรเดชาอนุชิต (สิงห์ สิงหเสนี) เป็นแม่ทัพยก
และเจ้าพระยาพระคลัง (ทิศ บุนนาค) เป็นแม่ทัพเรือยกไปตีญวนถึงแดนเมืองไซ่ง่อน ได้ต่อสู้รบ
เคียงกันอยู่ถึง ๓๔ ปี ไม่ถึงกับแพ้ชนะกันโดยเด็ดขาด ไทยกับญวนจึงตกลงเลิกรบกันโดยแบ่ง
ดินแดนเขมรออกปกครองคนละส่วน ระหว่างสมเด็จพระนั่งเกล้าฯ ไม่ได้ใจรักศึกญวนซึ่งอาจยก
มาโจมตีทางทะเล จึงโปรดให้จมนรราชมาตย์เป็นแม่กองไปสร้างบ่อนไฟรพินาศที่หัวแหลมปากน้ำ
จันทบุรีและบ่อนพิฆาตบัจจามิตรที่แหลมสิงห์เมืองจันทบุรี ไว้เป็นด่านบ่อนกันกองทัพญวน

๔) ไทยทำสัญญาการพาณิชย์กับอเมริกา พ.ศ. ๒๓๗๕ ประธานาธิบดีเจ็ดต้นแห่งสหรัฐ
อเมริกาได้ส่งเฮนรีโรเบอर्टเป็นทูตเข้ามาทำสัญญาการค้าขายกับไทย สมเด็จพระนั่งเกล้าฯ
โปรดให้จัดทำได้เช่นเดียวกับที่ได้ทำไว้กับอังกฤษ ต่อมาได้มีพวกริษัทอเมริกันมาตั้ง
สำนักงานในกรุงเทพฯ ผู้ที่ชื่นชอบมากคือหมอมริคเดย์ได้นำเอาอารยธรรมและวัฒนธรรมต่าง ๆ

ของประเทศตะวันตกมาเผยแพร่ในประเทศไทยเป็นอันมาก และได้นำเครื่องพิมพ์เข้ามาด้วย พ.ศ. ๒๓๗๗ หลวงนายด้ทรงได้ซื้อเรือกำปั่นใบอย่างฝรั่งไว้ขนถ่ายไม้ชื่อว่า "เฮวิด" พ.ศ. ๒๓๗๘ มีขบวนเรือรบปืนต้นได้คิดตั้งเครื่องพิมพ์ทำการพิมพ์อักษรไทย พ.ศ. ๒๓๗๒ หมอบริดเจย์ได้นำหนังสือพิมพ์อังกฤษชื่อ "เดอะ สแตนด์การ์ด" มาเผยแพร่ในประเทศไทย

พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงพระประชวรหนักตั้งแต่จตุรศก เมื่อ พ.ศ. ๒๓๗๓ มีพระชนมายุได้ ๖๕ ปี และอยู่ในราชสมบัติถึง ๒๗ ปี และเจ้าฟ้ามงกุฎ ๑ พระราชอนุชา ได้ขึ้นครองราชสมบัติสืบต่อไป

๕. สมเด็จพระรามาธิบดีที่ ๔ (พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พ.ศ. ๒๓๗๔-๒๔๓๓)

เจ้าฟ้ามงกุฎ ราชโอรสองค์ที่ ๒ ของสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ประสูติเมื่อ พ.ศ. ๒๓๕๗ ได้ขึ้นครองราชสมบัติต่อพระเชษฐาธิราช เมื่อ พ.ศ. ๒๓๗๔ ทรงพระนามว่า พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อเสด็จราชย์แล้วโปรดให้สถาปนาพระเจ้าน้องยาเธอ เจ้าฟ้ากรมขุนอิศเรศรังสรรค์ เป็นพระมหาอุปราชทรงพระนามว่าพระบาทสมเด็จพระปิ่นเกล้าเจ้าอยู่หัวดำรงพระราชอิสริยยศเสมอด้วยพระมหากษัตริย์ และโปรดให้กรมหมื่นอนุชิตชโยวงศ์ เป็นพระมหาสมณเจ้าฝ่ายสังฆมณฑล

ในสมัยรัชกาลพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้า ๑ พระองค์ทรงผนวชอยู่ที่วัดสมอราย (ราชาชิวาต) ก่อนผนวชพระองค์ทรงศึกษาศิลปวิทยาการต่าง ๆ ทรงรอบรู้แตกฉานในวิชาแขนงต่าง ๆ เช่น โหราศาสตร์และอักษรศาสตร์เป็นต้น ระหว่างที่ทรงผนวชอยู่ที่ทรงศึกษาพระธรรมวินัยจนมีความรู้เชี่ยวชาญ ได้ทรงตั้งธรรมยุติกนิกายขึ้นและมีผู้เลื่อมใสมาขึ้น สมเด็จพระนั่งเกล้า ๑ จึงเชิญเสด็จมาประทับ ณ วัดบวรนิเวศวิหารได้รับการสถาปนาเป็นพระราชาคณะ และทรงเป็นประธานในการพระพุทธศาสนา พระองค์ทรงศึกษาจนรอบรู้ภาษาต่าง ๆ เป็นอันดี เช่น ภาษามคธ และภาษาอังกฤษเป็นต้น ประกอบกับสมัยนั้นชาวต่างประเทศเข้ามาติดต่อกับประเทศไทยมากขึ้น พระองค์จึงสามารถใช้ภาษาอังกฤษเป็นประโยชน์ในการติดต่อค้า และเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติเป็นอันมาก ในรัชกาลของพระองค์มีเรื่องสำคัญ ๆ ที่ควรทราบคือ

ก) การทำนุบำรุงบ้านเมือง เนื่องแต่พระองค์ทรงศึกษาและรอบรู้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี และได้คบหาสมาคมกับชาวต่างประเทศอยู่เสมอ พระองค์จึงสามารถปรับปรุงบ้านเมือง

ให้เจริญก้าวหน้าตามแนวอารยธรรมของชาวตะวันตกได้หลายอย่าง คือ

- ๑) ปรับปรุงวิธีการเข้าเฝ้าให้ข้าราชการส่วนต่อเข้าเฝ้า เพื่อให้เป็นที่คุ้นเคยกับชาวต่างชาติ
- ๒) ตั้งศาลต่างประเทศขึ้นพิจารณาคดีระหว่างคนไทยกับชาวต่างประเทศ
- ๓) ขุดคลองเพื่อประโยชน์ในทางคมนาคมเช่น คลองผดุงกรุงเกษม, คลองมหาสวัสดิ์, คลองดำเนินสะดวก, คลองหัวตำโพง, และคลองภาษีเจริญ
- ๔) สร้างกำลังรบและสร้างบ่อนปรนการป้องกันข้าศึก
- ๕) ผูกทหารแบบยุโรป สร้างเรือรบ เรือกลไฟ
- ๖) สร้างพระราชวังที่ประทับตามจังหวัด เช่น พระราชวังจันทร์เกษม (อยุธยา) พระนารายณ์ราชนิเวศน์ (ลพบุรี) พระราชวังสุโขทัย (พระนครศรีอยุธยา) และพระที่นั่งพุทไธสวรรย์ (บางปะอิน) เป็นต้น
- ๗) สร้างวัดวาอารามต่าง ๆ เช่น วัดราชประดิษฐ, วัดโสมนัสวิหาร, วัดบรมนิวาส, วัดมกุฏกษัตริย์ และวัดประทุมวนาราม เป็นต้น
- ๘) ทนบำรุงการศึกษา ส่งเสริมให้คนไทยได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษ ทรงจ้างหม่อมแอนนา เดียวโนเวนส์ ชาวอเมริกันให้ทำการสอนภาษาอังกฤษแก่เจ้านายในพระบรมวงศานุวงศ์ และข้าราชการชั้นสูงเพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อทางราชการยิ่ง ๆ ขึ้นไป
- ๙) การติดต่อกับชาวต่างประเทศ ในรัชกาลนี้ได้มีการติดต่อเป็นไมตรีกับต่างประเทศหลายประเทศ คือ
  - ๑) ทำสนธิสัญญาค้าขายกับอังกฤษ พ.ศ. ๒๓๘๘ สมเด็จพระนางวิคตอเรีย เจ้าแผ่นดินอังกฤษ ได้ส่งเซอร์ยอน เบริง เป็นทูตเข้ามาทำสนธิสัญญาค้าขายกับไทย สมเด็จพระจอมเกล้าทรงลงให้ทำสนธิสัญญาได้ ซึ่งมีความสำคัญคือไทยจะเก็บภาษีสินค้าเข้าทุกประเภทได้ไม่เกินร้อยละ ๓ และยินยอมให้อังกฤษตั้งศาลกงสุล รับผิดชอบคดีคนอังกฤษและคนในบังคับอังกฤษที่มีกรณีพิพาทโดยมีของขึ้นศาลไทย
  - ๒) การทำสนธิสัญญากับประเทศอื่น ๆ ต่อมาได้มีประเทศต่าง ๆ ได้เข้าทำสนธิสัญญาการค้าขายกับไทยตามแบบอย่างอังกฤษอีก คือ ฝรั่งเศส, ฮอลันดา, โปรตุเกส, เคนมาร์ค, เยอรมัน, สหรัฐอเมริกา, เบลเยียม, นอร์เวย์และอิตาลี

๓) การส่งทูตไปอังกฤษและฝรั่งเศส ได้โปรดให้จัดคณะทูตไปเจริญทางพระราชไมตรี
ยังอังกฤษ คณะทูตได้เข้าเฝ้าสมเด็จพระนางวิคตอเรียแห่งอังกฤษ แล้วได้เดินทางไปเข้าเฝ้า
พระเจ้านโปเลียนที่ ๓ แห่งฝรั่งเศสด้วย ทำให้เป็นการฟื้นฟูสัมพันธภาพระหว่างประเทศขึ้น

๔) การเสียดินแดนเขมรแก่ฝรั่งเศส ในรัชกาลนี้เกิดการกบฏในเขมร และสมเด็จพระเจ้านโรดมต้องหนีมาประทับในกรุงเทพฯ โปรดให้ส่งกองทัพไทยไปช่วยปราบปราม รบคาบแต่ถึงเชิงเขมรสมเด็จพระเจ้านโรดมกลับไปครองเขมรต่อไป ครั้น พ.ศ. ๒๔๐๖ ฝรั่งเศสมาได้ญวนเป็นเมืองขึ้น แล้วมาบังคับให้สมเด็จพระเจ้านโรดมลงนามในสัญญาขมเขมรส่วนนอกให้กับฝรั่งเศส ซึ่งสมเด็จพระเจ้านโรดมจำใจต้องยอม ครั้น พ.ศ. ๒๔๑๐ ฝรั่งเศสได้มาบังคับไทยให้ลงนามยอมรับรองว่าเขมรเป็นของฝรั่งเศส ไทยมีกำลังน้อยไม่อาจขัดขืนจึงเสียดินแดนเขมรส่วนนอกให้แก่ฝรั่งเศสไป ยังคงเหลือดินแดนเขมรส่วนในที่ยังเป็นของไทยอยู่ คือ เขมรราชู พระตะบอง และศรีโสภณ

พ.ศ. ๒๔๑๓ พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าฯ ทรงประชวรไข้ป่า ซึ่งจับมาตั้งแต่คราวไปทอดพระเนตรสุริยุปราคาที่บ้านดงว่าก้อ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งเป็นไปตามความจริงที่พระองค์ได้ทรงคำนวณทางโหราศาสตร์ตามความชำนาญของพระองค์ พระอาการได้ทิวจนจนถึงความสามารถของแพทย์ที่จะแก้ไขพระองค์จึงเสด็จสวรรคตใน พ.ศ. ๒๔๑๓ นั้นเอง ประมออดพระชนมายุได้ ๖๕ ปี อยู่ในราชสมบัติได้ ๑๗ ปี ก่อนเสด็จสวรรคตได้ทรงมอบหมายให้เจ้าพระยามหาคหบดีศรีวิชัยวงศ์ ดำเนินการจัดตั้งเจ้านายที่เห็นสมควรและเหมาะสมที่จะเป็นกษัตริย์ให้ขึ้นครองราชสมบัติสืบสันตวงศ์ต่อไป ครั้นพระองค์เสด็จสวรรคตแล้ว เจ้าพระยามหาคหบดีศรีวิชัยวงศ์ (ช่วง บุนนาค) ก็ทำการประชุมเจ้านายเชื้อพระวงศ์ทั้งหลายและพระราชาคณะสงฆ์ พิจารณาเห็นพร้อมกันให้ถวายราชสมบัติแก่พระเจ้าลูกเธอเจ้าฟ้าจุฬาลงกรณ์ กรมขุนพิริยดิศประชาวรภ แต่โดยเหตุที่พระองค์มีพระชันษาเพียง ๑๕ ปี ทรงเป็นกษัตริย์ผู้เยาว์ยังไม่บรรลุนิติภาวะ สมเด็จพระเจ้านโรดมมหาศรีวิชัยวงศ์จึงต้องรับราชการเป็นผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ไปจนกว่าพระองค์จะทรงบรรลุนิติภาวะ

คำถามบทท้าย

๑. จงอธิบายถึงการจำกัดเกมภาษาปากเรือมาให้เข้าใจโดยชัดเจน
๒. ทำไมเกษตรกรไทยทรงสนพระทัยในการสร้างวัด
๓. รัชกาลที่ ๓ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ทรงสร้างวัดอะไรบ้าง
๔. รัชกาลที่ ๔ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ทรงสร้างวัดอะไรบ้าง
๕. รัชกาลที่ ๓ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ทรงส่งเสริมในทางการศึกษา และวรรณคดีอย่างไรบ้าง

โรบ้าง

๖. ทำไมไทยจึงไปช่วยอังกฤษรบพม่า
๗. ท่านทราบเรื่องการกบฏที่เวียงจันทน์อย่างไรบ้าง
๘. หมอบรัดเลย์ คือใครมีส่วนสำคัญเกี่ยวข้องกับประเทศไทยอย่างไรบ้าง
๙. จงกล่าวถึงความปรีชาสามารถของเจ้าฟ้ามงกุฎก่อนเสวยราชสมบัติ
๑๐. สมเด็จพระจอมเกล้าฯ ทรงทบทวนการศึกษายังโรบ้าง
๑๑. การทำสนธิสัญญาการพาณิชย์กับอังกฤษมีสาระสำคัญอย่างไรบ้าง
๑๒. ไทยต้องเสียดินแดนของเขมรส่วนนอกให้ใคร โดยวิธีอย่างไร
๑๓. สมเด็จพระมื่นเกล้าฯ คือใคร มีฐานะในทางประวัติศาสตร์ไทยอย่างไร
๑๔. เหตุใด ท่านผู้หญิงโมจึงได้รับบรรดาศักดิ์เป็นท้าวสุรนารี
๑๕. ทำไมพระปรางค์วัดอรุณราชวรารามจึงมีการประดับด้วย เครื่องเคลือบดินเผาแบบจีน

หนังสือใช้คู่สอบชั้นักว, กร, โท, เอก

๑. แฉดคอบฉฉนธรรม	ราคา	๓๒ บาท
๒. ค่ำถำ - แฉดคอบ พ.ร.ม. ระเบียบขำรำชการพลเวื่อน, -พ.ร.ม. ระเบียบบริหารรำชการแผ่นดิน, -พ.ร.ม. ปรำปรงกรระทรวงทบวงกรม	ราคา	๓๐ บาท
๓. ขัดคอบขฉนศร พ.ศ. ๒๔๘๘-๒๔๘๘-๒๕๐๐ (ทุกกรม ทุกฉฉ)	ราคา	๒๕ บาท
๔. ระเบียบปฏิบัติรำชการ	ราคา	๒๕ บาท
๕. ค่ำบท พ.ร.ม. ระเบียบขำรำชการพลเวื่อน	ราคา	๕ บาท
๖. ฉฉฉฉขำรำชการ ปี ๒๕๐๐	ราคา	๓๐ บาท
(ฉฉฉฉขำรำชการถ้าเยือบฉฉฉฉฉฉฉฉมี เพิ่มค่ำเยือบฉฉฉฉฉฉ ๓ บาท ปกฉฉฉ ๓๓ บาท)		
ส่งได้จ่ำกเลขำนุการบริการสวัสดิการ ก.พ. สำนกฉฉ ก.พ. ในพระบรมมหารำชฉฉ พระฉฉฉ ฉ่ำยเงินที่ ป.ฉฉ. หมำพระฉฉฉ (หนังสือตามรำยการ ๑, ๒, ๓, ๔ เพิ่มค่ำส่ง ฉฉฉฉ ๒ บาท หนังสือตามรำยการ ๕ เพิ่มค่ำส่งฉฉฉฉ ๐ บาท)		

สรุปเหตุการณ์ทั่วโลก

โดย... ซาลี่ เอ็มกระสินธุ์

- ๓๐ มิ.ย. — พลเอก เซนเซ็ง เป็นนายกรัฐมนตรีคนใหม่ของจีนคณะชาติ แทนนาย โฮ.เจ. ชู!
- สภาอเมริกันรับรองอาสาสมัครที่ ๔๘ ของสหรัฐอเมริกา และจะได้เพิ่มดาวอีกดวงหนึ่งในธงชาติ สหรัฐของตนแทนอาสาสมัครที่แรกตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๐๑ เป็นมูลค่าเพียง ๗ ล้านดอลลาร์
- ๓๐ ก.ค. — สมรชาแห่งชาติของกัมพูชาลงมติรับรองคณะรัฐบาลของเจ้าฟ้านโรตม สักน
- ๓๑ ก.ค. — รัฐบาลจอร์เจียแทนสหภาพและสหราชอาณาจักรของบุคคลคณะหนึ่งที่จะปลงพระชนม์กษัตริย์ยูเครน รวมทั้งแผนการที่จะเอาเซอร์เคนเซไปรวมกับสหสาธารณรัฐอาหรับ คืออียิปต์กับซีเรีย ปรากฏว่ามีผู้ถูกจับกุม ไม่น้อยกว่า ๒๐ คน
- ๓๔ ก.ค. — เกิดการปฏิวัติล้มระบอบกษัตริย์ในอียิปต์ นายพลจวง อิบดุล การิม กัดซัม ผู้บัญชาการกองพลที่ ๓ เป็นหัวหน้าเหตุการณ์นี้และประกาศตั้งอียิปต์เป็นสาธารณรัฐ
- พระเจ้าอิสลาม แห่งจอร์แดน ทรงเข้าร่วมมหามงคลพิธีของสหพันธ์รัฐอาหรับ แทนกษัตริย์ไฟซัล แห่งจอร์แดน ตามธรรมเนียมรวมอียิปต์กับจอร์แดนเข้าเป็นสหพันธ์รัฐ
- ๓๖ ก.ค. — กองทัพเรืออเมริกันของอเมริกัน ๕,๐๐๐ คน ได้ยกพลขึ้นบกในเดมาฮอน และเคลื่อนที่ไปกรุงเบรุต อ้างว่าเพื่อช่วยเหลือชาวเลบานอนซึ่งตกเป็นเหยื่อของระบอบกษัตริย์ของประธานาธิบดีชาโมน
- ฝ่ายปฏิวัติของเลบานอนของพลเอก นูร์ เซด ซาอิด นายกรัฐมนตรีอียิปต์ ซึ่งได้ปลอมตัวเป็นผู้ผู้และได้บุกยึดค่ายทหารและท่าเรือที่เบรุต
- ๓๗ ก.ค. — กษัตริย์เฟรดแห่งอียิปต์และเจ้าหญิงอัสมา ออเดห์ ราชเทยชาติ ได้ถูกปลงพระชนม์โดยพวกปฏิวัติ
- ประธานาธิบดีเคนเนดี เสนอทางแก้ปัญหามะเร็งจากกัมมันตรังสี นายกรัฐมนตรีไซเวียตของกัมพูชา และไจเวตแห่งจอร์เจีย ๑ วัน
- เครื่องบินโดยสารของอังกฤษ ที่กำลังเดินทางจากเกาะไซปรัสไปลงยังฐานทัพอากาศในจอร์แดนตกที่คอเคซัส เป็นระยะ ๆ เครื่องบินแต่ละเครื่องบรรทุกทหารในเครื่องแบบสนามไม่น้อยกว่าเครื่องละ ๑๐๐ คน
- ๒๐ ก.ค. — มีการลงนามในความตกลงว่าด้วยความร่วมมือของกันระหว่างรัฐบาลอียิปต์ใหม่ หรืออันหนึ่ง รัฐบาลสาธารณรัฐอียิปต์ รัฐบาลสาธารณรัฐอาหรับ อันประกอบด้วยอียิปต์กับซีเรีย ความตกลงดังกล่าวแล้วมีลักษณะที่บ่งชี้ถึงความเป็นมาของสันนิบาตอาหรับและสนธิสัญญาว่าด้วยการรักษาความมั่นคงของกลุ่มรัฐอาหรับเป็นมาครฐาน
- รัฐบาลจอร์เจียแทนสหภาพทางทหารทุกกับรัฐบาลสหสาธารณรัฐอาหรับแล้ว ภายหลังจากที่รัฐบาลสหสาธารณรัฐอาหรับได้รับรองรัฐบาลปฏิวัติของอียิปต์

แก๊งข้อสอบ

โดย.....เฉลิม ถึงทุก

สวัสดีครับ, พบกันใหม่อีกแล้ว อ้อ, ในคราวก่อนผมได้แนะนำแนวทาง หรือแก๊งข้อสอบ ข้าราชการชั้นตรีเรื่องเรียงความภาษาอังกฤษไว้ให้คุณ ๆ ทราบแล้วทบทวนจะพูดถึงเรื่องการเรียง ภาษาไทยหรือเรียงความตามกระทู้ที่ตั้งให้บ้างละ ผมคิดว่าภาษาไทยนั้นแก๊งไม่ยากแต่ก็ไม่ง่าย ด่วนมากมักจะตั้งหัวข้อหรือกระทู้ที่เกี่ยวกับหน้าที่ของส่วนราชการนั้น ๆ เช่นเดียวกับเรียงความ ภาษาอังกฤษ เช่น กรมเศรษฐศาสตร์ตั้งกระทู้ไว้เมื่อคราวสอบปี ๒๕๒๘ ว่า “ภาวะการค้าสินค้า ในตลาดกรุงเทพฯ ปัจจุบัน” และกรมปลัดทั่วไปตั้งกระทู้ไว้เมื่อปี ๒๕๒๘ ถึง ๒ ครั้งว่า “การส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์ของประเทศไทย” และ “การปลัดสัตว์มีความสำคัญแก่ประเทศไทยอย่างไร?” แต่คุณ ๆ แน่ใจแล้วหรือว่าคุณสามารถเรียงความตามกระทู้หนัก ๆ คุณจะเต็มไปด้วยหลักวิชาเช่นนี้ และคุณจะต้องเรียงความให้ได้ถึง ๖๐% ทั้งคุณยังมีทางที่จะถูกหักคะแนนจากระเบียบถ้าเกิด บกฟ้อง หรือไม่ดำเนินการตาม หลักแนวทางการเรียงความ ซึ่งวารสารข้าราชการ ก็ได้แนะนำคุณ ไว้แล้ว คุณสงสัยก็ขอเชิญทบทวนดูให้แน่ใจเสียใหม่ดีกว่า

ยิ่งกว่านั้น ถ้าหากคุณไปเจอเอากระทู้ชนิดกระตุกขมขื่นเมื่อเริ่มเข้าถึงคุณจะตอบวิชาอื่นได้คะแนนสูงถึงห้าหน้าใครคือใครแค่นั้น หากคุณไม่ได้คะแนนภาษาไทยหรือเรียงความถึง ๖๐% แล้ว เขาได้แคว้นคุณออกไปเลย กระทู้ที่ผมว่าคือ “เชื่อนเจ้าพระยา” ในด้านงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ หรือ “การสงคราม” ในด้านงานปลัดกระทรวงการคลัง และ “บ่อน้ำมันฝาง” ในกรมโลหกิจเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๘ ดังนี้เป็นต้น มันอาจจะทำให้คุณงงเป็นไก่ตาแตกก็ได้ เพราะการเรียงความตามกระทู้ตั้งว่าเรียงความไปได้หลายแนว ขอแนะนำว่าเมื่อมาเจอกระทู้เช่นนี้คุณจะต้องแก๊งใจกรรมการท่านไว้เป็นประการแรก อย่างไรก็ตาม ผมขออย่าว่า ภาษาไทย หรือเรียงความตามกระทู้คุณอย่าฟังประมาทเป็นอันขาด ผมคิดว่ามันจะเป็นวิชาที่หนัก ออกกว่าวิชาอื่น ๆ ด้วยซ้ำไป เพราะเรากำหนดคะแนนบังคับไว้ตั้งกล่าวข้างต้น

ผมได้ตรวจดูกระทู้ที่ส่งให้เรียงความของกรมต่าง ๆ สำหรับ พ.ศ. ๒๕๑๑-๒๕๑๒-๒๕๑๓ แล้ว แต่ละส่วนราชการต่างก็ส่งกระทู้ไปคนละเรื่องไม่ยกกระทู้กัน บางแห่งส่งใจกระทู้เดียว บางแห่งส่งได้ ๒-๓ กระทู้ให้คนอื่น ๆ เด็ก บางแห่งส่งได้เป็นร้อยกรงท่านของสุภาวดีให้บรรยาย ความหรือเรียงความตามคำประพันธ์นั้น แต่ไม่เป็นไรครับคุณอย่าเพิ่งเอะอะโดยฉวยหรือที่ช้อดย ผมพอมัทางที่จะแนะให้คุณดังนี้

๑. ถ้าตั้งกระทู้มากระทู้เดียว ก็ไม่มีปัญหา คุณจะรู้หรือไม่รู้ จะเรียงได้หรือไม่ได้คุณ ก็ต้องเชิญไปจนได้เพราะไม่มีทางเลือก ผมก็ได้แต่เพียงแนะนำว่าขอคุณอย่าด่วนออกจากห้อง สอบเป็นอันขาด นั่งให้เย็นสบาย ค่อย ๆ คิด ค่อย ๆ เขียนก็ยิ่งจะพอมัทาง อย่าเป็นคนมีปมด้อย หวาดระแวงว่าคนอื่น ๆ แน่กว่าเรา แล้วเราจะเรียงความไปทำไม ถึงเรียงไปก็ไม่ได้ความ ตั้ง กระดาษเปล่าดีกว่า อย่างน้อยอย่าคิดและอย่าทำ ให้ถือว่าคุณที่เข้าห้องสอบทุกคนต่างก็พอ ๆ กัน นั้นแหละ ถ้าคิดแล้วจะมานั่งหลังชกหลังงอสอบกับเราทำไม

๒. ถ้าตั้งกระทู้มา ๒ หรือ ๓ กระทู้ให้คนอื่น เด็ก คุณต้องพึงตั้งคำถามใน ๒-๓ กระทู้ ที่ตั้งใจนั้น กระทู้หนึ่งมักจะเกี่ยวกับการงานในหน้าที่ของส่วนราชการนั้น อีกกระทู้หนึ่งมักจะเป็น คำพังเพยหรือสุภาษิต ผมขอยกตัวอย่างกรมศึตป่ากรเพียงกรมเดียวซึ่งได้ตั้งกระทู้เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๑ ได้ ๓ กระทู้ว่า ๑. นำชมหอดูดาวแห่งชาติ ๒. การบริหารราชการกรมศึตป่ากร ๓. "นรชาติวาง วยมลายด์นทงอนทริย สกิตยทวแดชวด ประคัมไว้ในโลกา" อย่างนี้คุณจะเลือกตอบกระทู้ ไหน ผมขอแนะนำว่าถ้าเป็นคนในสังกัดกรมศึตป่ากรอยู่แล้วควรจะเรียงความในกระทู้ที่ ๒ มากกว่ากระทู้อื่น เพราะย่อมจะเข้าใจดีว่ากรมศึตป่ากรบริหารราชการเป็นไปอย่างไร สำหรับบุคคล ภายนอก แม้จะเข้าใจกระทู้ที่ ๒ ดี แต่ก็น่าจะไม่ดีไปกว่าคนในกรมศึตป่ากรเอง ฉะนั้น หัวข้อ ที่ ๓ เป็นเหมาะที่สุด เพราะคุณมีทางที่จะเรียงคำหรือคำราได้มากกว่า เพียงแต่คุณทราบว่าคุณ ผู้ใดเป็นคนแต่ง แต่งไว้เมื่อใด ที่ไหน มีความหมายอย่างไรเท่านั้น ๖๐% น่าจะเป็นของคุณ

ต่อไปผมจะแสดงสถิติกระทู้ของส่วนราชการต่าง ๆ ภายใน ๓ ปีที่แล้มา ขอเชิญคุณ ลองตรวจทานดู เพราะกระทู้เหล่านี้จะเป็นแนวความคิดในการแก้งของคุณได้เป็นอย่างดี

กรม	พ.ศ.	กระทู้
กรมตำรวจ คณะรัฐมนตรี ฝ่ายการเมือง	๒๔๗๗	ประชาธิปไตย
กรมสหกรณ์พาณิชย์	๒๔๗๗	ร้านค้าสหกรณ์
กรมประชาสัมพันธ์	๒๔๗๗	เด็กของเรา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	๒๔๗๗	การปกครองของ ประเทศไทย ในระบอบ ประชาธิปไตย
กรมเศรษฐศาสตร์	๒๔๗๗	ภาวะการค้าสินค้าในตลาดกรุงเทพ ฯ ปัจจุบัน
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	๒๔๗๗	ระเบียบวินัย
สำนักงาน ก.พ.	๒๔๗๗	กาดะเทศะ
กรมปลัดตั้ง	๒๔๗๗	การส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์ของประเทศไทย
กรมโลหกิจ	๒๔๗๗	บ่อน้ำมันผาง
กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์	๒๔๗๗	การสาธารณสุขส่งเสริมเศรษฐกิจ
กรมประชาสัมพันธ์	๒๔๗๗	การประชาสัมพันธ์ในหน้าที่กรมประชาสัมพันธ์
คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน	๒๔๗๗	พงศเวณ ในสิ่งที่ควรเวณ
สำนักงานปลัดกระทรวงสหกรณ์	๒๔๗๗	วิกรมในประวัติศาสตร์
กรมตรวจราชการแผ่นดิน	๒๔๗๗	ข้าราชการพลเรือนจะต้องประพฤติตนและปฏิบัติ
สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง	๒๔๗๗	ต่อประชาชนอย่างไร
กรมป้องกันตำรวจ	๒๔๗๗	การสงคราม
กรมปลัดตั้ง	๒๔๗๗	การปฏิบัติตนเป็นข้าราชการ
สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ	๒๔๗๗	การปลัดตั้งมีความสำคัญแก่ประเทศไทยอย่างไร
กรมข้าราชการ	๒๔๗๗	(๑) เชื้อนเจ้าพระยา
กรมชลประทาน	๒๔๗๗	(๒) ความสุข ความทุกข์
กรมการศาสนา	๒๔๗๗	การใช้เงินตราของประเทศไทย
	๒๔๗๗	คำสอนมีอุปการคุณแก่มนุษย์
	๒๔๗๗	(๑) การไม่ทำบาปนำสุขมาให้
	๒๔๗๗	(๒) งานฉลองรัฐธรรมนูญประจำปี ๒๔๗๗
	๒๔๗๗	(๓) ความเจริญของบ้านเมือง

กรม	พ.ศ.	กระทู้
กรมโลหกิจ	๒๕๐๐	ความตกลงคัมภีระหว่างประเทศมีความสำคัญต่อประเทศไทยเพียงไร และแตกต่างกับสัญญาจำกัดคัมภีระก่อนประการใดบ้าง
กรมประมง	๒๕๐๐	(๑) ฤดูฝน (๒) พันธุ์ปลา (๓) การประมง
กรมทะเบียนการค้า	๒๕๐๐	การวิวัฒนาการและความอุตสาหกรรม
กรมสามัญศึกษา	๒๕๐๐	มูลตํารศึกษ (Fundamental Education)
กรมตรวจบัญชีสหกรณ์	๒๕๐๐	(๑) การสหกรณ์จะเป็นหรืออาศัยอยู่ที่การเลือกตั้งเจ้าพนักงาน (๒) ความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่เป็นสิ่งจำเป็นอย่างไรยิ่งสำหรับงานสหกรณ์
กรมศิลปากร	๒๕๐๐	(ตั้งกระทู้ตามที่ผมบอกไว้แล้วตาม ๒)
กรมสถิติกรม	๒๕๐๐	(๑) เรื่องความสำคัญของการเกษตร (๒) เรื่องการส่งเสริมการปลูกฝ้ายพันธุ์เขมร
กรมโยธาธิการ	๒๕๐๐	งานฉลอง ๒๕ พุทธศตวรรษ
กรมการค้าภายใน	๒๕๐๐	การคมนาคมมีความสำคัญแก่เศรษฐกิจอย่างไร
กรมประชาสัมพันธ์	๒๕๐๐	คนเราอยู่ในโลกแต่ถ้าฟังไม่ได้
กรมพลศึกษา	๒๕๐๐	(๑) การพลศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับมนุษย์ (๒) ความไม่มีโรคเป็นลาภอันประเสริฐ (๓) รู้ไว้ใช่ว่าได้มาแบกหาม
กรมศิลปากร (อีกครั้ง)	๒๕๐๐	ความประพฤติด้าคัญกว่าความรู้
กระทรวงการต่างประเทศ	๒๕๐๐	นักการทูตเป็นผู้เสริมสร้างสันติให้แก่โลก
สำนักงานปลัดกระทรวงเศรษฐกิจ	๒๕๐๐	วิวัฒนาการแห่งการปกครองของประเทศไทย
สภาคณะมนตรีแห่งชาติ	๒๕๐๐	สิทธิอันชอบธรรมของสตรีไทยในปัจจุบัน
กรมสหกรณ์ที่ดิน	๒๕๐๐	การจัดที่ดินเพื่อการครองชีพ
สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตร	๒๕๐๐	ระเบียบราชการบริหารแห่งราชอาณาจักรไทย
กรมประกันสังคม	๒๕๐๐	การประกันสังคมแห่งประเทศไทย

กรมป้องกันสาธารณภัย กรมโยธาธิการ สภาวัฒนธรรมแห่งชาติและกรมประกันสังคม
คณะรัฐมนตรีลงมติให้ยุบแล้ว ที่แสดงไว้ให้ก็เป็นแนวทางสำหรับคนที่เตรียมตัวสอบ
กรมอื่น ๆ

ส่วนที่ไม่ได้ตั้งกระทู้เหมือนกัน คือกรมวิชาการ เมื่อคราวสอบใน พ.ศ. ๒๕๐๐ ให้
คุณเรียงความตามบทประพันธ์ต่อไปนี้

“ดูเผิน ๆ เคนเข้าโรงเรียนใหญ่
แต่พอฟังเสียงคุด้วยปัญญา
เด็กบางคนชนเป็นที่โรงเรียน
บัณฑิตได้วิชาเป็นอาภรณ์

ตระเวนไปอยากได้การศึกษา
มนุษย์เขี้ยวเขี้ยวอย่างน่ากลัว

ระลึกคุณพระพุทธสุดประเสริฐ
ฝึกฝนจิตสู้ฉนวนร้ายหายรุนแรง

เหมือนเข้างัดหัวใจการศึกษา
การศึกษายุโหนไม่แน่นอน
รู้จักเขยิบเขยิบค่าว่าเพื่อนก่อน
ยังมีหย่อนศักดิ์ธรรมประจำตัว

จนยุโรปอเมริกาถัดถนัด
แต่ใจคนจะซัดไม่เปลี่ยนแปลง

ตั้งบเกิดแก่ใจได้รู้แจ้ง
ศึกษาแหล่งที่แท้อยู่แค่นี้ใจ”

ผมคิดว่า การเรียงความตามบทประพันธ์เช่นนี้ จะง่ายกว่าการตั้งเป็นกระทู้ตามที่ผม
แสดงสถิติให้เห็นมาข้างบนเป็นไหน ๆ เพราะเป็นการถอดความจากร้อยกรองเป็นร้อยแก้ว ความ
รู้ขนาดกลาง ๆ ก็น่าจะทำได้ แต่อย่าดีมนะครับ คุณเป็นคนไทยแต่ภาษาไทยของคุณนั่นแหละจะ
เด่นงามคุณเอง พวกรู้ที่สอบชุดครูอยู่ทุกวันนี้จะสอบ พป. หรือ พม. ได้หรือไม่ได้ก็วิชา
ภาษาไทยนี่แหละครับ

สวัสดิ์ครับ พบกับผมใหม่ในฉบับหน้า

ข้อสอบข้าราชการพลเรือน

★ ★ ★

เฉลยข้อสอบข้าราชการพลเรือนชั้นตรี

วิชาเรียงความภาษาอังกฤษ

โดย..... รัตน์ หงสกุล M. So.

“Universities in Bangkok”

(ข้อสอบชั้นตรีกรมโลหกิจ พ.ศ. ๒๔๕๕)

In Bangkok we have five full-fledged, separate universities altogether. They are in order of precedence the Chulalongkorn University, the University of Thammasat, the University of Medical Sciences, the Kasetsart University and the University of Fine Arts, all in one city except for the University of Medical Sciences which has one half in Dhonburi which is, in any case, fondly thought of as the twin city of Bangkok. It is to be noted that the five universities constitute all that we have in this country. It will appear, therefore, that no provincial people other than those fortunate enough to find lodgings in Bangkok or the nearby districts may profit from the university education and training. There are few institutions, belonging to the Vocational Education Department and the Teachers Training Department, of nearly the same high standard in the provinces that offer courses in a few trades and the teaching profession.

Generally there exists only one university in one city, however big that city may be. London as well as New York or Moscow has only one university, even though that may consist of so many affiliated colleges. It is the practice to have several universities spread out all over the country, one in each important city, so that all may get the university training who need and are qualified for it. These universities, though subsidised by the state to a certain extent, do not belong to the governments. They are independent institutions. The professors and all the staffs, senior or junior, are not in the government's employ, except, perhaps, those in the U.S.S.R. Apart from the U.S.S.R., politics has never been permitted to interfere with the running of a university. The courses offered in each university will cover all fields of arts, science and technology needed in that area. The tuition fees along with subscriptions for other facilities are collected from the students themselves or from the donors of scholarship, fellowship and grants yearly or half-yearly.

The university itself offers unconditional grants to the best and needy students in every department, under-graduates and graduates alike. It is made a point to provide halls of residence, sufficient in number and of the best possible standards, to house all students and some of the staffs. Failing that, there is always an accommodating officer with the duty to find decent lodgings for the less fortunate. Last but not least, adequate funds will always be found in every way to provide for all the facilities and conveniences, not to mention the health services, in the forms of recreation rooms, refectories, cafeterias, libraries, games and all sporting and social facilities. These are usually provided in a 'union' with its buildings, gymnasiums, sport grounds, etc.

By contrast, our 'universities' are not nearly up to the standards. The Chulalongkorn University, by far, excels all the other, but even this institute cannot be said to offer all the facilities a good university should do. They are all much too crowded (except, perhaps, for the less-mature, i.e. the Kasetsart University and the University of Fine Arts) and badly short of funds even to provide adequate equipments and teaching facilities, not to mention the general, sporting and social. The staffs are underpaid, overworked and forced to take up jobs outside the hours to help with the salary. The University of Thammasat is worst in this respect: with limited space as well as funds and students vastly outnumbering both rooms and instructors, loudspeakers are usually necessary while lecturing and the student attending such lectures overflow into the gangways crowding about doorways opening into the lecture rooms. The Chulalongkorn University is not much better; 'open air' classes have sometimes to be held in tents with makeshift desks, benches and a blackboard. Naturally we cannot expect any high standard of competency to come out. Some help, at any rate is being gratefully received in the form of advice and finance from benevolent agencies including a few universities in America, like the Indiana University which is directly helping the Thammasart University. Unfortunately, along with the help, the universities will have to take the interference as well, and naturally enough too. Most of our universities have also suffered political interferences and who will guarantee there will be no more of them.

While the universities in other countries arise from the needs of the communities, ours seem to owe their birth and existence to the conveniences and wants of the administration. Each of our universities has an act of parliament governing its status as a university. Others have charters and own constitutions with councils and senates. They are independent. Ours are all government's departments; the staffs are employed by the government. The Chulalongkorn University was founded in accordance with a royal pre-

rogative of King Vajiravudh from the Civil Service School with an eye on enlisting graduates into the civil service. The Royal Medical School was at the same time amalgamated into this university but later separated to form the nucleus of the new University of Medical Sciences, a department in the Ministry of Public Health. The University of Moral and Political Science was the old name of the University of Thammasat which, as well as the Chulalongkorn University, is a department in the Ministry of Education. The UMPS enjoyed the status of an independent institution but not for long. The Kasetsart University and the University of Fine Arts are departments in the Ministry of Agriculture and the Ministry of Culture respectively. These four universities were all established quite recently one by one after the revolution by people in the administration through their need of trained personnels.

It is nevertheless a good thing to have them no matter for which purposes they were founded, because common people who need the university training for their trades and professions can also get places in the universities to study in the course of their choice, small as that choice may be. The courses offered in the Chulalongkorn University include all normal branches of engineering, arts, accountancy, general chemistries, architecture, botany, zoology, general physics and public administration, and lead to diplomas and bachelor, master or doctor of philosophy degrees. The Thammasat University does not offer scientific or technological courses at all. The courses it has are grouped around commerce and accountancy, public administration, economics, social science and laws, leading to diplomas and degrees. The University of Medical Sciences has degree courses in pharmacology, public welfare, medicine, and dentistry and diploma courses in general nursing and medical techniques. Most of the degree students must have attended a preparatory course at the Chulalongkorn, because there are no facilities for teaching general chemistry, physics and biology at the former.

The Kasetsart was begun with the old College of Agriculture, Bangkok, and the Forestry School of Prue. Only three years ago the Irrigation Engineering School and the Veterinary Department, formerly of the University of Medical Sciences, were amalgamated into this university. Now it gives degrees and diploma courses in agriculture, animal husbandry, economics and co-operative systems, forestry, fishery and home economics, and only degree courses in veterinary. As to the University of Fine Arts, courses, both for degrees and diplomas, are given in music, traditional dancing, archaeology & history, painting and sculpture. But so far nobody has been successful in a degree course in this establishment.

One needs only to think of the sum of \$ 34 million needed to start Stanford University, a typical modern university, to understand the high finance of the university business and the inability of the Thai communities to start their own universities and hence why the only five universities all in Bangkok.

(แปล)

“มหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯ”

เรามีมหาวิทยาลัยแยกกันแต่ที่เป็นมหาวิทยาลัยจริง ๆ รวมทั้งสิ้นห้าแห่งในกรุงเทพฯ คือ มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศิลปากรตามลำดับก่อนหลัง อยู่ในเมือง ๆ เดียวทั้งสิ้น ยกเว้น มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ซึ่งแบ่งอยู่ในชนบทด้วย แต่เราชอบคิดว่ามันเป็นเมืองคู่กับกรุงเทพฯ เหนืออื่นใด เป็นที่นามนทกกว่าที่เราอยู่ในประเทศที่ห้ามมหาวิทยาลัยนอกรั้ว เพราะเหตุฉะนั้นจึงคุกคามกับว่าคนต่างจังหวัดจะไม่ได้ประโยชน์จากการอบรมและศึกษานอกรั้วมหาวิทยาลัย นอกจากพวกที่มีโชคพอที่จะหาที่อาศัยอยู่ในกรุงหรือที่ใกล้ ๆ ในหัวเมืองมีสถานศึกษาชั้นสูงเกือบเท่าอยู่สองสามแห่งเท่านั้นคือ วิทยาลัยของกรมอาชีวศึกษาและกรมฝึกหัดครูซึ่งมีหลักสูตรสอนวิชาชีพของด้านอย่างและสำหรับอาชีพ

ตามปกติเมืองหนึ่งก็มีมหาวิทยาลัยเดียวเท่านั้นไม่ว่าเมืองจะใหญ่แค่ไหน ตอนตอนก็มีมหาวิทยาลัยเพียงแห่งเดียวเหมือนกันนวยอร์คหรือมอสโคว์ แม้ว่ามีมหาวิทยาลัยนั้นจะมีวิทยาลัยย่อยรวมกันอยู่หลายวิทยาลัยก็ตาม เราชอบให้มีมหาวิทยาลัยกระจายไปทั่วทั้งประเทศที่เมืองสำคัญแต่ละเมือง เพื่อคนทั้งหลายที่อยากและมีความรู้เรียนได้จะได้รับการศึกษานอกรั้วมหาวิทยาลัยโดยทั่วกัน มหาวิทยาลัยเหล่านี้แม้จะได้รับการอุดหนุนจากรัฐบาลบ้างก็ไม่ได้เป็นของรัฐบาล แต่เป็นสถาบันอิสระ ศาสตร์จารย์และเจ้าหน้าที่ทั้งหลายไม่ว่าผู้ใหญ่น้อยก็มิได้เป็นลูกจ้างของรัฐบาล แต่พวกที่อยู่ในโซเวียตอาจเป็นช้อยกเว้นบ้างกระมัง นอกจากนี้ในโซเวียตแล้วเขาไม่เคยยอมให้การเมืองเข้ามายุ่งกับกิจการของมหาวิทยาลัย หลักสูตรที่แต่มหาวิทยาลัยมิให้จะครอบงำ อักษรศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทุกประเภทซึ่งเป็นที่ต้องการในขณะนี้ เขาเก็บค่าเล่าเรียนพร้อมกับค่าบำรุงสำหรับความสะดวกประการอื่น ๆ จากนักศึกษาเองหรือเจ้าของทุนเล่าเรียนต่างๆ เป็นนัยหรือครึ่งมี มหาวิทยาลัยเองก็มีทุนสำหรับนักศึกษาที่เก่งที่สุดและที่ขาดทุนทรัพย์ไม่ว่าจะเป็นพวกที่ยังไม่ได้ปริญญาหรือที่ได้แล้วและเรียนต่อโดยไม่มีข้อผูกพันใดๆ เขาถือเป็นหลักสูตรจัดหอพักที่มาตรฐานเยี่ยมให้พอสำหรับนักเรียนทั้งหมดรวมทั้งเจ้าหน้าที่อีกด้วย ถ้าไม่ได้เขาก็จะมีเจ้าหน้าที่คนหนึ่งสำหรับหาที่พักให้พวกที่ไม่มีโชคพอ ประการสุดท้ายแต่ก็สำคัญไม่น้อย เขาต้องหาเงินมาโดยทุกทางพอที่จะจัดให้มีความสะดวกสบายทุกอย่าง (โดยยังไม่ต้องพูดถึงบริการทางสุขภาพ) ในรูปของห้องพัก ห้องอาหาร ห้องกาแฟ ห้องสมุด การเดินและความสะดวกทาง

กีฬาและสังคมทุกสิ่งทุกอย่างซึ่งมักจะรวมกันอยู่เป็น "สโมสร" พร้อมด้วยอาคาร ห้างเดิน
สนามกีฬา ฯลฯ

เมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว "มหาวิทยาลัย" ของเราไม่ถึงขั้นมาตรฐานเลยทีเดียว เท่าที่เห็น
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยอื่น แต่สถานที่เราที่ยังพูดไม่ได้ว่ามีมาตรฐานให้ได้ทุกประการเหมือน
กับมหาวิทยาลัยที่ควรจะมี ทุกมหาวิทยาลัยแน่นเกินไปหมด (เว้นแต่ที่ใหม่ๆ กระจ่าง เช่น เกษตร
ศาสตร์และศิลปากร) และขาดทุนทรัพย์อย่างแย่มากทีเดียว แม้แต่จะจัดหาเครื่องมือเครื่องประกอบ
และความสะดวกต่างๆในการสอน โดยไม่ต้องพูดถึงความสะดวกทางกีฬา ทางสังคมและทั่วๆ ไป
เจ้าหน้าที่ได้รับค่าจ้างน้อยเกินเหตุ ถูกให้ทำงานมากกว่าควรและมีให้ต้องทำงานอื่นทำนอกเวลา
เพื่อช่วยกับเงินเดือน ข้าราชการเห็นจะแย่มากที่สุด เพราะมีที่จำกัด ทุนที่จำกัด และนักศึกษา
มากไม่สัมพันธ์กับห้องและอาจารย์ เขาใช้เครื่องขยายเสียงกันเป็นปกติเวลาให้การสอนเพราะจำเป็น
นักศึกษาที่มารับการสอนก็ตั้งนอกมานอกห้องออกันอยู่ในทางเดินมุ่งอยู่ตามประตู จุฬาลงกรณ์
ไม่ไปจวนนัก บางที่ก็ต้องมีชั้น "กลางแจ้ง" ในกระโจมโดยมีโต๊ะม้า และกระดานดำไปตามมี
ตามเกิด เหตุฉะนั้นเราจะหวังให้ได้มาตรฐานการอบรมให้ได้ดีเห็นจะไม่ได้ แต่อย่างไรก็ดีเรายัง
ได้ความช่วยเหลือเหลือจากสำนักใจบุญต่างๆ ในรูปค่าปรึกษาและเงินช่วยเหลือซึ่งมีมหาวิทยาลัยใน
อเมริกาส่งตามแห่งรวมอยู่ด้วย อย่างมหาวิทยาลัยอินเดียนาซึ่งกำลังช่วยมหาวิทยาลัยธรรม-
ศาสตร์โดยตรง แต่นั่นแหละมหาวิทยาลัยของเราที่ต้องรับการแทรกแซงพร้อมกันไปกับการช่วย
เหลืออย่างนั้นๆด้วย มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่เคยถูกการเมืองเข้ามายังด้วยแล้ว และใครจะรับรอง
ได้ว่าจะไม่มีการยุ่งเกี่ยวพรรณอย่างหนัก

ในเมื่อมหาวิทยาลัยในประเทศอื่นเกิดขึ้นเนื่องจากความต้องการของชุมชน ของเรา
เหมือนจะมีขึ้นมาได้เพราะความสะดวกและความต้องการที่พวกปกครองประเทศมีอยู่ แต่มหา-
วิทยาลัยของเราต้องมีพระราชบัญญัติบังคับการเป็นมหาวิทยาลัย ที่นั่นเขามีกฎบัตรและธรรมนูญ
ของตัวเองพร้อมทั้งองค์ประชุมและสมาชิก ของเขาเป็นอิสระ ของเราเป็นกรมของรัฐบาล
เจ้าหน้าที่เป็นข้าราชการ มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ตั้งขึ้นโดยพระราชประสงค์ของสมเด็จพระ
มงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว จากโรงเรียนข้าราชการพลเรือนโดยหวังจะได้ผู้สำเร็จเข้ารับราชการ ใน
เวลาเดียวกันโรงเรียนราชแพทยาลัยก็ถูกรวมเข้าไปด้วยแต่ต่อมาแยกออกไปเป็นใจกลางของ
มหาวิทยาลัยใหม่คือมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ซึ่งเป็นกรมหนึ่งของกระทรวงสาธารณสุข มหา-
วิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมืองเป็นชื่อเก่าของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งก็เหมือนกับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นกรมในกระทรวงศึกษากรมหึง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์การ
เมืองเคยเป็นดงถามนิตระแต่กัไมยัด มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และมหาวิทยาลัยศิลปากรก็เป็น
ของกระทรวงเกษตรและกระทรวงวัฒนธรรมตามลำดับ มหาวิทยาลัยตั้งแห่งตงนตงชนภายตง
การเปลี่ยนการปกครอง โดยพวกที่มิอำนาจปกครองเพราะต้องการเจ้าหน้าที่ที่ได้รับการฝึก
จากมหาวิทยาลัย

อย่างไรก็ตามก็ยังคงตั้งเรามีมหาวิทยาลัยไม่ว่าจะตั้งขึ้นมาทำไม เพราะคนดำมีหน้าที่ต้องการ
การอบรมชนมหาวิทยาลัยสำหรับอาชีพของตนก็อาจจะเข้าได้เพื่อเลือกเรียนเอาได้ตามใจชอบถึง
แม้วิชาจะไม่มีให้เลือกเท่าไรนัก วิชาที่มีในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยรวมสาขาค่าง ๆ ของวิศวะ
กรรมศาสตร์ อักษรศาสตร์ บัญชี เกมีทัว ๆ ไป สถาปัตยกรรมศาสตร์ ดัดวิชา พฤษ
ศาสตร์ พิศิษทัว ๆ ไป และรัฐศาสตร์ และให้อนุปริญญา ปริญญาตรี โท และเอก มหา
วิทยาลัยธรรมศาสตร์ไม่มีวิชาวิทยาศาสตร์เลย ที่มีก็อยู่ในฝ่ายพาณิชย์บัญชี รัฐศาสตร์ เศรษฐ
ศาสตร์ สังคมวิทยา และกฎหมาย ให้อนุปริญญาและปริญญาต่าง ๆ มหาวิทยาลัยแพทย
ศาสตร์ให้ปริญญาในวิชาเภสัชศาสตร์ สาธารณสุขศาสตร์ แพทยศาสตร์ และทันตแพทย์ และ
อนุปริญญาสำหรับวิชาพยาบาลทัว ๆ ไป และเทคนิคการแพทย์ นักศึกษาเพื่อปริญญาด้วนมาก
จะต้องไปเรียนเตรียมมาจากจุฬาลงกรณ์เดี๋ยวก่อน เพราะที่มหาวิทยาลัยไม่มีความสะดวกในการ
สอนเคมีพิศิษและชีววิทยา

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ตั้งต้นจากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน และโรงเรียน
ป่าไม้ แพร่เก่า สักตามมีมานี่เองโรงเรียนช่างชลประทาน และคณะสัตวแพทย์เก่าของมหา
วิทยาลัยแพทยศาสตร์จึงได้ถูกย้ายมารวมด้วย เคียงให้ปริญญาและอนุปริญญาในวิชาเกษตร
ศาสตร์ การเลี้ยงสัตว์ เศรษฐศาสตร์และสหกรณ์ ป่าไม้ ประมง และคหเศรษฐศาสตร์
สำหรับสัตวแพทย์ ให้แต่ปริญญา สำหรับมหาวิทยาลัยศิลปากร มีปริญญาและอนุปริญญาสำหรับ
ดนตรี การรำไทยเดิม โบราณคดีและประวัติศาสตร์ วาดเขียนและปฏิมากรรม แต่ยังไม่ใคร
สำเร็จได้ปริญญาจากที่นี่

เราจะพอเข้าใจว่าทำไมหมู่ชนชาวไทยจึงไม่ตั้งมหาวิทยาลัยเอง และสาเหตุที่มีแต่มหา
วิทยาลัยห้าแห่งมารวมกันในพระนครนี้แหละ ถ้าเรานึกถึงจำนวนเงินที่ต้องใช้ในการเริ่มมหา
วิทยาลัยแต่คนฟอร์ดในสมัยใหม่ถึง ๓๕ ล้านดอลลาร์ และเข้าใจการเงินของมหาวิทยาลัย.

ช่วยกัน ประกัน กันแฉะกัน

หน้านี้เปิดสำหรับ "ปรบทุกซ์" ท่านมีทุกซ์อย่างใด ลองโยมา เพื่อว่าจะช่วยกันคล้คลายได้บ้าง

★ ★ ★

○ แก้มปัญหาชีวิตของสมาชิกเลขที่ ๕๗๑

เรียน ผู้จัดการวารสารข้าราชการ

ตามที่สมาชิกเลขที่ ๓๓๘๒ นำน เสนอทางแก้มปัญหาของสมาชิกเลขที่ ๕๗๑ (ในวารสาร ฉบับที่ ๖ ประจำเดือน มิถุนายน ๒๕๐๓) ว่า ให้สมาชิกเลขที่ ๕๗๑ "หาหนทางโยกย้ายไป ตามหัวเมืองที่มีการครองชีพไม่สูง เช่น จังหวัดน่าน ฯลฯ และประกอบการเปรียบเทียบว่า ครู ปรชชาบาลยังมีโรงสั, สอนดั้มชนิดใหญ่ ๆ มีหนึ่ง ๆ มีรายได้เพิ่มชนอีก นั้น

ขอเรียนว่า ตามความเป็นจริง และอาศัยหลักความเป็นจริงแล้ว สมาชิกเลขที่ ๕๗๑ ทำไปไม่ได้แน่ เพราะการโยกย้ายครั้งหนึ่ง ๆ ค่าใช้จ่ายไม่ใช่น้อยเหมือนกัน อาทิ เช่น การขน ครอบครอง การหาบ้านพักอาศัย เมื่อไปแล้วก็กระเทเหวร้อนไม่รู้ว่าจะทำมาหากินอย่างไร เพราะ เป็นถิ่นใหม่ แฉะจะมีโรงสั สอนดั้ม อย่างที่สมาชิกน่านให้ค่าเปรียบเทียบนั้น ก็แทบจะไม่มีชาว ก็น ถ้าเป็นคนที่เกิดในจังหวัดน่าน และมีหลักฐานเดิมมาจาก บิดา มารดา นั้น ย่อมทำไปได้ อย่างที่สมาชิกน่านแนะนำ

แต่สมาชิกเลขที่ ๕๗๑ ย่อมทำไปไม่ได้ ชันย้ายไปจังหวัดน่านก็เหมือนอยู่ที่พระนคร แนนอน เพราะในสมัยนี้ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนถ้าไม่มีเงินเป็นทุนแล้วย่อมไปไหนมาไหนไม่ได้เป็นผล ถ้าเรา ผมเองเคยผจญมาหลายจังหวัดแล้วทั้ง ๆ ที่บุตรก็ยังเด็กและรายจ่ายก็ไม่มากมายเท่าไร นึก ก็แทบจะไปไม่คอยรอดเหมือนกันกับสมาชิกเลขที่ ๕๗๑ ทั้งที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็น จังหวัดที่อุดมสมบูรณ์ในเรื่องอาหารการกิน และที่ช่วยให้โยกย้ายไปตามท้องถื่นที่มีค่าครองชีพไม่ สูง ขอเรียนว่าท้องถื่นนี้ยังรายไปกล่าวคือจังหวัดอีก บางท้องถื่นแทบจะไม่มีอาหารซื้อรับประทานเลย

จึงขอให้ทางแก้มปัญหาชีวิตของสมาชิกเลขที่ ๕๗๑ คังน

๓. เรื่องการโยกย้ายขอให้ระงับไว้ก่อน ถ้ามีบุตรถึงเจ็ดคน ข้าราชการตามหัวเมือง
การครองชีพก็พอ ๆ กับอยู่ในพระนคร

๔. ให้พยายามหนี้ตั้งคมย่อย ๆ และหารายได้เล็ก ๆ น้อย ๆ เพิ่มเงินเดือน เช่นทำสวน
เลี้ยงไก่ ฯลฯ (ถ้ามีบริเวณบ้านพอที่จะทำได้)

๕. ให้พยายามศึกษาวิชาเพื่อสอบเลื่อนฐานะขึ้นไปกว่าเดิมและรายจ่ายต่าง ๆ ก็พยายาม
ใช้จ่ายในสิ่งที่จำเป็นจริง ๆ ฉะนั้น ขอให้สมาชิกเลขที่ ๕๗๓ ดองนอนหัดบวคาตริกตรองดูว่า จะ
กระทำได้หรือไม่

อนึ่ง ถ้าสมาชิกเลขที่ ๕๗๓ อยากจะย้ายหนีจากพระนครจริง ๆ ขอให้เด็กเขาจังหวัด
สุราษฎร์ธานี เพราะผมเป็นคนต่างถิ่น ไปอยู่สุราษฎร์ธานีเหมือนกัน และเงินเดือนก็น้อยกว่า
สมาชิกเลขที่ ๕๗๓ เสียด้วยซ้ำ อาหารสมบูรณ์ น้ำ ไฟ บริบูรณ์ทุกอย่าง ถ้าพิจารณาย้ายได้
และขอให้อยู่ตามนอก ๆ เมืองไม่ไกลเท่าไรนัก อย่างไกลก็ประมาณ ๓ ก.ม. ผมเข้าใจว่าสมาชิก
เลขที่ ๕๗๓ คงจะตั้งตัวได้ ถ้าไม่ส่งพอรามณ์ของสมาชิกเลขที่ ๕๗๓ ก็ขอได้ภัยด้วย

จากสมาชิกเลขที่ ๖๖๐ สุราษฎร์ธานี

★ เป็นที่น่าปลื้มใจแทนสมาชิกเลขที่ ๕๗๓ เหลือเกินที่มีผู้เป็นห่วงและพร้อมที่จะเป็น
เพื่อนทุกข์ของท่าน เชื่อว่าน้ำใจของเพื่อนที่ไม่เคยรู้จักกันเลยเช่นนี้ คงจะเป็นเสมือนน้ำทิพย์
ชะโลมใจสมาชิกเลขที่ ๕๗๓ ให้ชุ่มชื้นและเป็นแรงจูงใจให้มีมานะมากับนพันฝ่าอุปสรรคไปสู่ทาง
การรับในชีวิตได้ในไม่ช้า

ไม่ได้รับหนังสือไปรษณีย์
สมาชิกผู้ใดไม่ได้รับวารสารข้าราชการฉบับใด
โปรดรีบแจ้ง
เพื่อจะได้จัดส่งให้ใหม่

กอบสมาธิก (ต่อจากหน้า ๒)

คำตอบ

ขอบคุณในความหวังดีของสมาธิกเก่าอย่างยิ่ง แต่..ข้ากอน ย่ำค้อนคัตร์กหักส่วท่าง่ายๆ
สิกรับ พังวารดารข้าราชการขแรงกอนแล้วจะส่งดารและรักขงชนอ็ก

ขอยินยงอ็กคร้งว่าจะไม่ขึ้นราคา และไม่เลิกกิจการเพราะการขาดทุนแน่ เพราะมีหนังสือ
อื่นขายได้กำไรมาชดเชยเกินกว่าที่กระว่าวารดารข้าราชการจะขาดทุนอยู่แล้ว เรื่องที่ขาดทุน
ไม่ใช่เป็นเรื่องบังเอิญ แต่เป็นเรื่องที่เราตั้งใจจะขาดทุนตั้งแคว้นมีแล้ว โปรดดักขอยแกลงใน
ฉบับที่ ๓ ของปีน ซึ่งแสดงไว้ว่าจะปรับปรุงวารดารข้าราชการมี ๒๕๐๓ ให้ดียงขึ้นโดยยอมขาด
ทุน (เพราะเราจะได้แคว้นว่าเราสามารถขายหนังสืออื่นเอากำไรมาชดเชยพอ เช่นเพียงหนังสือ
"ประมวลปัญหาและทางปฏิบัติตาม พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน" เดิมเดียงก็คุ้มแล้ว)

นี่ก็เป็นการยอมขงไม่ค้องพิสูจน์เลยว่ วารดารข้าราชการมิได้มุงคักำไร แต่มุงที่
จะ "ตั้งเดรมวิชาการ" และ "เพือสมาธิก" เป็นส่วนใหญ่ กับมุงจะให้เป็นบริการดารชาวณะ เช่น
การรับคอบปัญหาของใจในค้ำนระเบียบข้าราชการพลเรือน และระเบียบคดง ซึ่งคอบทงดงพิมพ์
ในวารดารข้าราชการ ทังคอบทงจคหหมายเป็นส่วนค้ว และทงคอบทงโทรศัพท ซึ่งเดียงเดว เดียง
แรงงาณ เดียงสมอง และเดียงคากระดาจคหหมายและชอง ขอมเดียงจิปาถะเพือบริการแก่สมาธิก
เคยเห็นทไทนยอมเดียงส่ดะบริการเหมือน "คณะวารดารข้าราชการ" นั้งใหม่ครับ?

เห่นหรือยงสละครับว่ "วารสารข้าราชการ" รักคุณเพียงไร แล้ว คุณจะมาค้วนคัต
ไมตรีเสียง่ายๆ เพราะเห่นวารสารข้าราชการจะขาดทุนอย่งนี้ แหม! ใจร้าย!! เมื่อกัน
ง่ายๆ ไมค์ดบังเลยวารวารสารข้าราชการก็มีหัวใจ

เพราะเข้าใจผิดแท้ๆ เรียง จึงได้เป็นอย่งนี้ ไม่ใช่ฐานะการเงินของบริการส่วส่ดคการ
ก.พ. ไมค์หระกณะจะบอกให้ เพราะฐานะการเงินของบริการส่วส่ดคการ ก.พ. คัก่างหาก จึงได้ยอม
ปรับปรุงเพิ่มหน้าวารดารข้าราชการโดยยอมขาดทุนเพือสมาธิกได้ โปรดเข้าใจเดียงใหม่

ไม่ใช่เพราะสมาธิกเมื่อวารดารข้าราชการทกคนหระกณะ ที่ยงเรียกสมาธิกเก่าคั้นมา
ไม่ครบ เพราะ

- (๑) สมาธิกข้กขงไปที่ทักการไปรษณียเพือส่งขนาณัติ ซึ่งหลังจากเราคิดค้อแง้งให้ส่ง
แต่คัมภ์แทนเงินได้แล้ว ก็ได้สมาธิกคั้นมามาก
- (๒) สมาธิกบางคนคัมภ์ค้ครค้อ หลังจากเรามีจคหหมายทวงแล้ว ก็คัมภ์ค้อมาอ็กมาก

(๓) ทางกาห้ามการบรรจุในตำแหน่งว่าง เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจาก ก.พ. จึงทำให้ การสอบแข่งขันน้อยลง ต่อมาอีกประเภทที่รีบไปเพื่อเตรียมตัวไว้สอบแข่งขันจึงจะรวมข้อ หนึ่งข้อประเภทวิชาการ โดยคิดว่า ใ้เมื่อมีประกาศสอบค่อยช้อมาก็ได้ แต่ถาผู้สมัครกลัวว่าการ ที่จะสอบได้นั้น ไม่ใช่จะตหนังสือคณตสอบพรังนก็ได้ แต่ต้องเตรียมตัวล่วงหน้าาน ๆ เพราะวิชา มีมาก และการสอบก็ไมแน่ว่าจะมีเมื่อใด ซึ่งต้องเตรียมพร้อมไว้เสมอ ถ้าเขาคิดอย่างหนักคงจะ สม่ใจหนังสือประเภทวิชาการมากจน คิดว่าที่จะสนใจหนังสือประเภทประโลมโลกหรือประเภทที่ เขียนคำกนอย่างหันเหตก

หากจะมีคนเมื่อวารสารวิชาการ ก็คงจะเบื่อเพราะมีแต่วิชาการ ไม่มีประโลมโลกไม่มี เขียนคำใครให้เจ็บ ๆ แสบ ๆ นั่นก็เป็นเรื่องของ "คน" ซึ่งส่วนมากชอบการ "ทำด้วย" มากกว่า การ "สร้าง" เช่นเวลาใครสร้างบ้านใหม่ที่ไหน ไม่ค่อยจะมีใครสนใจนัก แต่ถ้าไฟไหม้บ้านที่ไหน หรือคักพังที่ไหนละก็ แหกกันไปดูคนตำรวจห้ามไม่ไหว หนังสือก็เหมือนกัน ถาฉบับไหนเขียนคำ ต่กมุงกันอ่านเหมือนกบตกรมรกับ ส่วนฉบับที่เขียนชมหรือเขียนเฉย ๆ หรือเขียนแต่วิชาการ ไม่ค่อยจะมีใครเอาใจได้นัก วารสารวิชาการนี้เป็นหนังสือประเภทที่จะ "สร้าง" วิชาการ ให้สอบเลื่อนฐานะสูงขึ้น ให้เป็นผู้บังคับบัญชาที่ดี ให้รักรักจ้างจางเพื่อส่งให้ตัวเองได้ขึ้นไปสู่ ตำแหน่งสูง ๆ ถาวารสารกบเมื่อวิชาเหล่านี้เห็นจะต้องกลับไปเป็นเล่มยื่นไปจนออก เพราะไม่ มีความรู้พอที่จะเป็นผู้บังคับบัญชา ขึ้นเดือนขึ้นไปเป็นชั้นโท ก็คงจะถูกรเรียก "เล่มยื่นโท" เพราะ รู้แต่งานเล่มยื่น ทำได้แต่หน้าทีเล่มยื่น ไม่รู้หลักบริหารงานที่ผู้บังคับบัญชาควรรู้

อย่างไรก็ตาม หลังจากเราออกหนังสือเดือนแล้ว ต่อมาอีกเก้าสัปดาห์ต่อมาจนจะครบ ๕๐๐๐ คน ตามจำนวนตมาชิกเดิมแล้ว ยังขาดอีกไม่ถึง ๒๐๐ คน ซึ่งเรากำตงออกหนังสือเดือน อยุ่ คงจะได้ครบจำนวนภายในเดือนกนยายนนี้ หากจะยังขาดทนอยู่ก็ขาดเพราะเพิ่มหน้าชนออก ๗ หน้า แต่ได้ตมาชิกเพิ่มไม่ค้มกบที่เพิ่มหน้าชน ไม่ใช่เพราะจำนวนตมาชิกลดลง

ถ้าหรับเรื่องที่คุณว่าได้คำภาษอังกฤษพ้มเพอ และเขียนคนเคียว ๒ เรื่อง คำภาษาไทยก็ อ่านไม่ค้อยู่เรื่องน ความจริงเรื่องทง ๒ เรื่องที่เขียนโดยคน ๆ เดียวกันน เป็นเรื่องเดียวกัน หาก แต่เรื่องแรกเป็นเค้าโครงโดยตั้งเชป ส่วนเรื่องหลังเป็นรายละเอียดเฉพาะตอน วิชาใหม่วิชาใหม่ สำหรับเมืองไทย คือวิชารัฐประศาสนศาสตร์ (Public Administration) หรือบริหารดารารณกิจ หรืออย่างที่เราเรียกกันว่า "หลักเกี่ยวกับการบริหารราชการ" นั้นเอง ถาคุณรักที่จะเขาค้ทางเป็น ข้าราชการแล้ว สม่ใจวิชาใ้ใ้บ้างเถอะ แม้คำจะใหม่ค้อหอยบ้าง อ่าน ๆ ใ้ใ้ใ้และขึ้นไปเอง เหมือนอย่างคำว่า "ทัศนาวจ" เมื่อตงชนใหม่ ๆ ก็ฟังไม่รู้เรื่องเหมือนกัน แต่เคยฉนใ้ใ้ใ้

ไร้พุงกับเด็ก ๆ ทีวีเรื่อง คำในวิชารัฐประศาสนศาสตร์น่าจะชินหูในไม่ช้าเหมือนกัน สมาริที่สนใจอ่านหลายคนเขียนแสดงความพอใจในวิชานี้มาและขอให้ดังต่อไปอย่างคดี คุณลองทำเป็นว่าสนใจ แล้วหยิบมาอ่านใหม่ตั้งแต่ต้นอีกครั้งเถอะครับ คือเรื่อง "การจัดองคการและวิธีปฏิบัติงาน" แล้วคุณจะมองเห็นภาพเค้าโครงของราชการ ตั้งแต่นโยบายจนออกมาเป็นผลงานรัฐที่รู้เหตุรู้ผลว่าทำไมจึงเป็นอย่างนั้น ทำไมจึงไม่เป็นอย่างนั้น อย่าปล่อยให้ผ่านไปโดยไม่อ่าน จะเข้าทำงานของทว่า "เพชรคัมภีร์ราคาแพง ส่งให้ถึงจะรู้ค่าราคาหรือ" ถ้าใครว่าสมาธิกวารสารข้าราชการของผมน้อย่างนั้นละกัมมโกธแทนตายเชียว แต่ถ้าคุณอ่านออกเพียงหนึ่งแล้ว ยังไม่ค่อยจะเข้าใจว่าได้ประโยชน์อะไร คุณพลิกไปอ่านเรื่อง "สิ่งที่ข้าพเจ้าได้รับจากการอบรม" และเรื่อง "เป็นผู้บังคับบัญชาแบบไหน" ซึ่งเขียนในรูปที่คุ้นชอบ หันย่อยออกมาปรุงเป็นอาหารไทย คักเป็นคำเด็ก ๆ มื้อเช้าปากคุณให้เลย ทันละ คุณจะร้อง "อ้อ! ก็อร่อยเหมือนกัน"

สำหรับปัญหาซักถามต่าง ๆ คอนนตอบหมดแล้วไม่มีค้าง แต่ส่วนมากคอบเป็นส่วนตัวส่งทางไปรษณีย์ เพื่อให้รวดเร็วและไม่เบียดงหน้าหนังสือ เขาตงพิมพ์เฉพาะเรื่องทีควรให้รู้ทั่ว ๆ กันเท่านั้น ถ้าเป็นเรื่องส่วนตัวหรือเรื่องถามซ้ำ ๆ ก็ไม่ตงพิมพ์ สำหรับท่านที่จะสอบสมัคร ก็พลิกไปอ่านเรื่อง "เก่งข้อสอบ" ซึ่งเขียนในแบบถูกใจพระเศษคุณเหมือนกัน คงหายเบื่อแน่

สำหรับบทเรียนภาษาอังกฤษ ยังมีผู้สนใจอยู่มาก เห็นใจสมาธิหัวเมืองบ้างเถอะครับ เขาหาตำราไม่ค่อยจะได้ คือไปจะพยายามตงเป็นเฉลยเรียงความภาษาอังกฤษให้ น่าสนใจบ้าง ส่วนประวัติศาสตร์จวบจนอยู่แล้ว คือไปก็จจะถึงภูมิศาสตร์ ซึ่งไม่เขียนคดุดอย่างนั้นแล้ว แต่จะเขียนในทำนองเฉลยข้อสอบและเก่งข้อสอบ

เรื่องแจ้งกำหนดสอบสมัครชนจควา นี้ ถ้าหากเหลือเกิน เคยแถงหลายครั้งแล้วจวกำหนดรับสมัครประกาศเพียง ๑๕ วัน แต่จวรสารข้าราชการออกเป็นรายเดือน กว่าจะตีพิมพ์เสร็จ ก็หมดเขตรับสมัครเสียแล้ว จึงจมใจแจ้งกำหนดรับสมัครไม่ได้ เราทำได้แต่ตงเป็นข่าวว่าจะเปิดสอบล่วงหน้า ส่วนจะประกาศรับสมัครวันไหนแน่นอน ต้องคอยติดตามเขาเอง ระวังหน้งไม่มีเปิดสอบ จึงไม่มีข่าว

ขอเวตาให้ผู้จัดการกลับจากอบรม Training Director แล้วเถอะครับ จะพยายามควหาผู้เขียนใหม่ทีเขียนอย่างถึงใจพระเศษพระคุณมาเด่นด้นองตามความต้องการบ้าง

หวังว่าคุณคงจะเข้าใจและกลับมาค้นคักกับจวรสารข้าราชการอีก คงไม่คคทีจะนอกใจอีกต่อไปนะครับ

“ผู้จัดการ”

เฉลยข้อสอบเข้าวันแฉะของวชิรวิทย์

ซึ่งรางวัลประจำฉบับก่อน

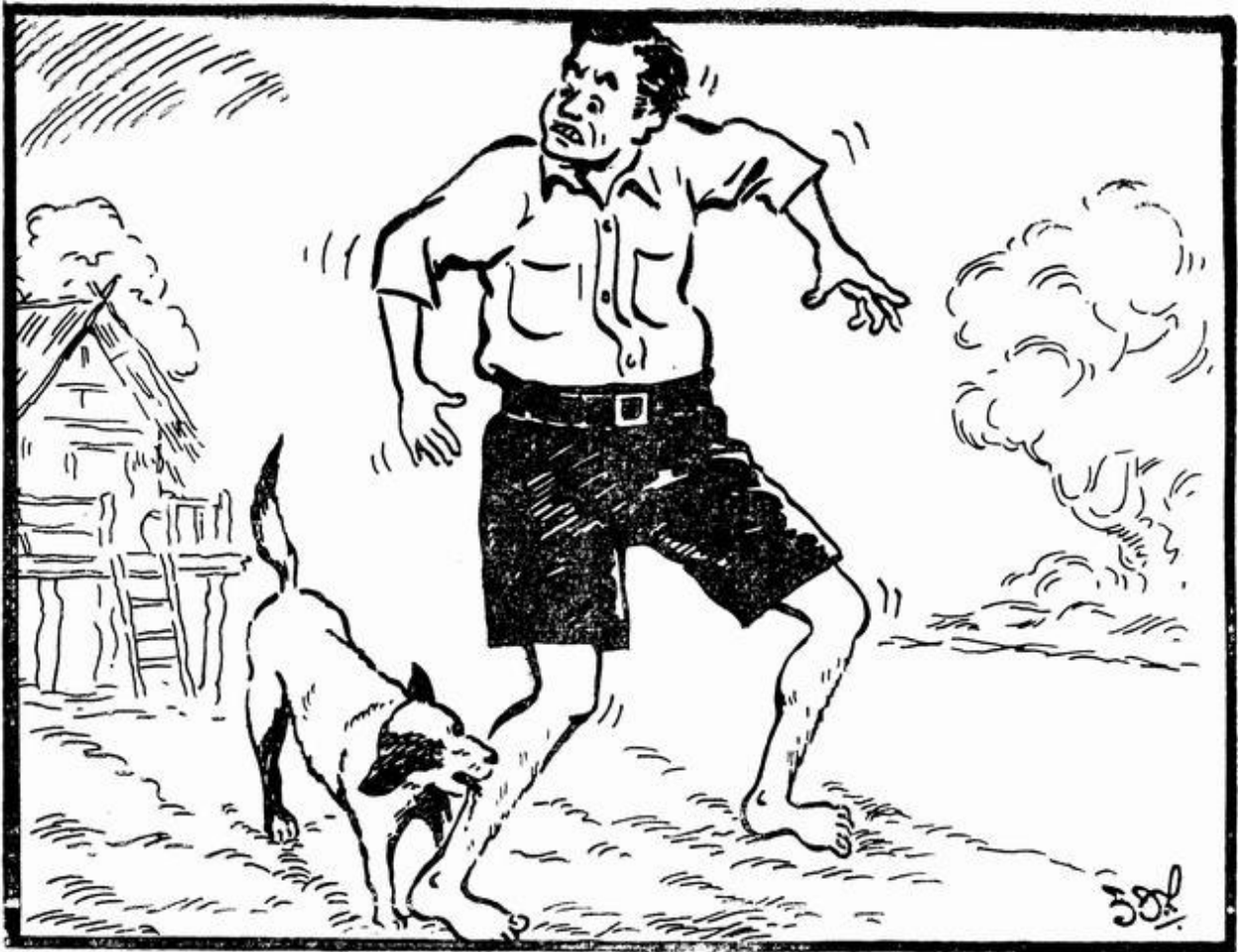

๓. ภาพจากสัญลักษณ์ “เนื้อไม่ได้กิน หนังไม่ได้รองนั่ง กระตุกแขนคอ” หมายความว่าถึงเวลาที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งต้องตกเป็นผู้บกรรรมในการใดการหนึ่ง โดยที่ตนเองไม่มีส่วนได้เสียด้วยเลย ตัวอย่างเช่น บุคคลที่เข้าไปเป็นผู้ค้าประกันให้ผู้อื่น ในที่สุดก็ต้องใช้หนี้แทนผู้อื่น โดยที่ตนเองไม่มีส่วนได้เสียด้วยเลย
๔. (ก) ตำแหน่งงานเดชาธิการนายกรัฐมนตรียุคใหม่ ไม่ได้ขึ้นอยู่กับสังกัดทบวงคณะรัฐมนตรีฝ่ายการเมือง หรือทบวงคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร แต่สังกัดสำนักคณะรัฐมนตรีโดยตรง
- (ข) ภารโรงในกระทรวงทบวงกรมต่างๆ ที่รับเงินเดือนจากงบประมาณประเภทค่าใช้สอย ถือเป็น “ข้าราชการ” เรียกว่า “ข้าราชการประเภทลูกจ้าง” แต่ไม่ใช่ “ข้าราชการพลเรือน” ตามความหมายใน พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือน
- (ค) กิจการของเทศบาล เป็น “ราชการ” (ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น)
๕. เครื่องแบบข้าราชการพลเรือนมี ๕ ชนิด คือ เครื่องแบบปกติ เครื่องแบบครึ่งยศ เครื่องแบบเต็มยศ เครื่องแบบดีโม่สตร์ และเครื่องแบบตรวจราชการ (ลักษณะของเครื่องแบบเหล่านี้ จะดงพิมพ์ในวารสารข้าราชการภายหลัง)
๖. ขาวนาถสองคนนั้นเป็นสามีภรรยากัน
๗. ดนิต เป็นปู่ของเด่นาะ

ผลการตัดสิน มีผู้ส่งคำตอบถึงภายในกำหนด ๕๗ ราย แต่ครบจนเป็นที่น่าเสียดายที่ไม่มี

ใครตอบถูกเลย จึงไม่มีรางวัล

ลือนาวีและดาวลูนอบศรี

๑. ช่างบนนเป็นภาพจากสภาวะที่บทหนึ่ง สภาวะที่บทนั้นว่าอย่างไร หมายความว่าอย่างไร
๒. ประเทศใดบ้างที่ยังมีกษัตริย์ หรือราชินี อยู่ในระบบการปกครอง
๓. ชื่อจังหวัดใดบ้างที่เขียนด้วยตัวพยัญชนะล้วน ไม่มีสระเลย
๔. รถบดถนนคันหนึ่ง ดัดหน้าวัดโดยรอบได้ ๓๐ ฟุต ดัดหลังวัดโดยรอบได้ ๓๘ ฟุต จึงบดถนนใหม่สายหนึ่ง ซึ่งยาว ๒๐๐ เมตร จึงไปวิ่งมา ๓๐ เขี้ยว ดัดไหน (ดัดหน้าหรือดัดหลังเพียงข้างเดียว) จึงได้คิดเป็นระยะทางมากกว่ากัน?
๕. เมื่อดังเวลาที่คุณอายุเท่ากับ อายุของพ่อของคุณเดี๋ยวนี้ คุณจะอายุเท่าไรของอายุ ลูกชายของคุณเดี๋ยวนี้ เมื่อดังเวลาคุณแก่ ลูกชายของคุณจะมีอายุมากกว่าอายุของคุณเดี๋ยวนี้ ๘ ปี อายุของคุณกับอายุของพ่อรวมกันได้ ๓๐๐ ปี ลูกชายของคุณมีอายุเท่าใด?

กตกา

ให้ส่งคำตอบไปถึงผู้จัดการวารสารข้าราชการภายในวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๐๐ สมาชิกวารสารข้าราชการผู้ตอบถูกหมดจะได้รับรางวัลหนังสือที่เป็นประโยชน์แก่การปฏิบัติราชการ (ผู้ส่งคำตอบไปรษณีย์ชื่อและสถานที่ชัด ๆ และควรแจ้งเลขที่สมาชิกด้วย)